Conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica

LLEI 2/2023, de 13 de març, de la Generalitat, de Protecció, Benestar i Tinença d'animals de companyia i altres mesures de benestar animal. [2023/2777]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans i totes les ciutadanes que Les Corts han aprovat i jo, d'acord amb el que establixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del rei, promulgue la Llei següent:

Índex

PREÀMBUL

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS
CAPÍTOL 1. Objecte, finalitats i àmbit de la llei
Article 1. Objecte de la llei
Article 2. Fins, finalitats i principis de la llei
Article 3. Àmbit d'aplicació de la llei
Article 4. Exclusions de la llei
CAPÍTOL 2. Definicions
Article 5. Definicions a l'efecte d'aquesta llei

TÍTOL II. DE LA RESPONSABILITAT SOBRE ELS ANIMALS I LES SEUES NORMES DE PROTECCIÓ
CAPÍTOL 1. Obligacions i prohibicions
Article 6. Obligacions de les persones responsables legals i temporals d'animals de companyia
Article 7. Prohibicions quant als animals de companyia
CAPÍTOL 2. Transport d'animals de companyia
Article 8. Transport d'animals de companyia
CAPÍTOL 3. Tractaments obligatoris
Article 9. Tractaments obligatoris dels animals de companyia
CAPÍTOL 4. Identificació
Article 10. Animals subjectes a identificació
Article 11. Sistema d'identificació
Article 12. Procediment d'identificació
Article 13. Terminis d'identificació i canvi de titularitat
Article 14. Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana
CAPÍTOL 5. Sacrifici i eutanàsia dels animals de companyia
Article 15. Del sacrifici i eutanàsia dels animals de companyia
CAPÍTOL 6. Fires, exhibicions i concursos d'animals companyia
Article 16. Requisits i condicions

TÍTOL III. DELS NUCLIS ZOOLÒGICS
CAPÍTOL 1. Dels requisits i registres dels nuclis zoològics
Article 17. Requisits generals dels nuclis zoològics
Article 18. Registre dels Nuclis Zoològics
CAPÍTOL 2. Requisits de determinats nuclis zoològics
Article 19. Requisits dels centres de cria i dels establiments de venda d'animals de companyia
Article 20. Requisits dels establiments de manteniment temporal d'animals de companyia

TÍTOL IV. DE L'ABANDÓ D'ANIMALS DE COMPANYIA, PERDUTS I ERRANTS, I ELS CENTRES D'ACOLLIDA D'ANIMALS DE COMPANYIA
CAPÍTOL 1. Recollida i destí d'animals de companyia perduts, abandonats i errants
Article 21. Recollida d'animals de companyia perduts, abandonats i errants
Article 22. Destí d'animals extraviats, abandonats i errants
CAPÍTOL 2. Dels centres i cases d'acollida i de les colònies felines

Article 23. Dels centres i cases d'acollida
Article 24. De les colònies felines

Conselleria de Agricultura, Desarrollo Rural, Emergencia Climática y Transición Ecológica

LEY 2/2023, de 13 de marzo, de la Generalitat, de Protección, Bienestar y Tenencia de animales de compañía y otras medidas de bienestar animal. [2023/2777]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos y todas las ciudadanas que Les Corts han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del rey, promulgo la siguiente Ley:

Índice

PREÁMBULO

TÍTULO I. DISPOSICIONES GENERALES
CAPÍTULO 1. Objeto, finalidades y ámbito de la ley
Artículo 1. Objeto de la ley
Artículo 2. Fines, finalidades y principios de la ley
Artículo 3. Ámbito de aplicación de la ley
Artículo 4. Exclusiones de la ley
CAPÍTULO 2. Definiciones
Artículo 5. Definiciones a efectos de esta ley

TÍTULO II. DE LA RESPONSABILIDAD SOBRE LOS ANIMALES Y SUS NORMAS DE PROTECCIÓN
CAPÍTULO 1. Obligaciones y prohibiciones
Artículo 6. Obligaciones de las personas responsables legales y temporales de animales de compañía
Artículo 7. Prohibiciones en cuanto a los animales de compañía
CAPÍTULO 2. Transporte de animales de compañía
Artículo 8. Transporte de animales de compañía
CAPÍTULO 3. Tratamientos obligatorios
Artículo 9. Tratamientos obligatorios de los animales de compañía
CAPÍTULO 4. Identificación
Artículo 10. Animales sujetos a identificación
Artículo 11. Sistema de identificación
Artículo 12. Procedimiento de identificación
Artículo 13. Plazos de identificación y cambio de titularidad
Artículo 14. Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana
CAPÍTULO 5. Sacrificio y eutanasia de los animales de compañía
Artículo 15. Del sacrificio y eutanasia de los animales de compañía
CAPÍTULO 6. Ferias, exhibiciones y concursos de animales compañía
Artículo 16. Requisitos y condiciones

TÍTULO III. DE LOS NÚCLEOS ZOOLÓGICOS
CAPÍTULO 1. De los requisitos y registros de los núcleos zoológicos
Artículo 17. Requisitos generales de los núcleos zoológicos
Artículo 18. Registro de los Núcleos Zoológicos
CAPÍTULO 2. Requisitos de determinados núcleos zoológicos
Artículo 19. Requisitos de los centros de cría y de los establecimientos de venta de animales de compañía
Artículo 20. Requisitos de los establecimientos de mantenimiento temporal de animales de compañía

TÍTULO IV. DEL ABANDONO DE ANIMALES DE COMPAÑÍA, PERDIDOS Y ERRANTES, Y LOS CENTROS DE ACOGIDA DE ANIMALES DE COMPAÑÍA
CAPÍTULO 1. Recogida y destino de animales de compañía perdidos, abandonados y errantes
Artículo 21. Recogida de animales de compañía perdidos, abandonados y errantes
Artículo 22. Destino de animales extraviados, abandonados y errantes
CAPÍTULO 2. De los centros y casas de acogida y de las colonias felinas
Artículo 23. De los centros y casas de acogida
Artículo 24. De las colonias felinas

TÍTOL V. DELS ÒRGANS CONSULTIUS I LES ENTITATS DE PROTECCIÓ ANIMAL I DEFENSA D'ANIMALS DE COMPANYIA

CAPÍTOL 1. De les entitats col·laboradores de protecció animal i defensa d'animals de companyia
Article 25. Entitats col·laboradores de protecció animal i defensa animal i Registre d'Entitats Col·laboradores
Article 26. Requisits de les entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals de companyia
CAPÍTOL 2. Del Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció d'Animals de Companyia
Article 27. Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció d'Animals de Companyia
Article 28. Composició i funcionament

TÍTOL VI
CAPÍTOL 1. Educació, formació, sensibilització i divulgació de la llei
Article 29. Educació, sensibilització i divulgació de la llei
Article 30. Formació

TÍTOL VII. DE LA INSPECCIÓ I VIGILÀNCIA
CAPÍTOL 1. Inspecció i plans de control
Article 31. Plans i programes d'inspecció i control
Article 32. Personal inspector
Article 33. Obligacions de l'inspeccionat
CAPÍTOL 2. Competències de les administracions
Article 34. Competències i obligacions de l'administració local i autonòmica

TÍTOL VIII. ALTRES MESURES DE PROTECCIÓ ANIMAL
Article 35. Prohibicions pel que fa a determinades activitats o actuacions amb animals
Article 36. Control de poblacions d'animals en l'entorn urbà
Article 37. Salvaguarda del règim de benestar animal en competicions esportives o activitats culturals
Article 38. Salvaguarda del règim de benestar animal d'altres animals en captivitat
Article 39. Animals usats en teràpia
Article 40. Anellament d'ocells
Article 41. Animals de producció i altres animals en captivitat diferents dels animals de companyia que són perduts, abandonats, errants, decomissats, confiscats o cedits

TÍTOL IX. DE LES INFRACCIONS I DE LES SANCIONS
CAPÍTOL 1. Infraccions
Article 42. Classificació d'infraccions
CAPÍTOL 2. Sancions
Article 43. Sancions
Article 44. Sancions accessòries
Article 45. Graduació de sancions
Article 46. Mesures provisionals
Article 47. Mesures no sancionadores
Article 48. Multes coercitives
Article 49. Responsabilitat jurídica civil i penal
Article 50. Procediment sancionador
Article 51. Competència sancionadora
Article 52. Prescripció d'infraccions i sancions

DISPOSICIONS ADDICIONALS
Primera. Publicitat de la llei
Segona. Límit màxim d'animals de companyia per domicili
Tercera. Taxa municipal
Quarta. Incidència pressupostària i destí d'ingressos
Cinquena. Registre de persones inhabilitades
Sisena. Comissions de treball per al desenvolupament reglamentari d'aquesta llei.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES
Primera. Règim transitori de destí d'animals abandonats
Segona. Nuclis zoològics
Tercera. Responsables legals i temporals

TÍTULO V. DE LOS ÓRGANOS CONSULTIVOS Y LAS ENTIDADES DE PROTECCIÓN ANIMAL Y DEFENSA DE ANIMALES DE COMPAÑÍA
CAPÍTULO 1. De las entidades colaboradoras de protección animal y defensa de animales de compañía
Artículo 25. Entidades colaboradoras de protección animal y defensa animal y Registro de Entidades Colaboradoras
Artículo 26. Requisitos de las entidades colaboradoras de protección y defensa de los animales de compañía
CAPÍTULO 2. Del Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía
Artículo 27. Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía
Artículo 28. Composición y funcionamiento

TÍTULO VI
CAPÍTULO 1. Educación, formación, sensibilización y divulgación de la ley
Artículo 29. Educación, sensibilización y divulgación de la ley
Artículo 30. Formación

TÍTULO VII. DE LA INSPECCIÓN Y VIGILANCIA
CAPÍTULO 1. Inspección y planes de control
Artículo 31. Planes y programas de inspección y control
Artículo 32. Personal inspector
Artículo 33. Obligaciones del inspeccionado
CAPÍTULO 2. Competencias de las administraciones
Artículo 34. Competencias y obligaciones de la administración local y autonómica

TÍTULO VIII. OTRAS MEDIDAS DE PROTECCIÓN ANIMAL
Artículo 35. Prohibiciones en cuanto a determinadas actividades o actuaciones con animales
Artículo 36. Control de poblaciones de animales en el entorno urbano
Artículo 37. Salvaguarda del régimen de bienestar animal en competiciones deportivas o actividades culturales
Artículo 38. Salvaguarda del régimen de bienestar animal de otros animales en cautividad
Artículo 39. Animales usados en terapia
Artículo 40. Anillamiento de pájaros
Artículo 41. Animales de producción y otros animales en cautividad diferentes de los animales de compañía que son perdidos, abandonados, errantes, decomisados, confiscados o cedidos

TÍTULO IX. DE LAS INFRACCIONES Y DE LAS SANCIONES
CAPÍTULO 1. Infracciones
Artículo 42. Clasificación de infracciones
CAPÍTULO 2. Sanciones
Artículo 43. Sanciones
Artículo 44. Sanciones accesorias
Artículo 45. Graduación de sanciones
Artículo 46. Medidas provisionales
Artículo 47. Medidas no sancionadoras
Artículo 48. Multas coercitivas
Artículo 49. Responsabilidad jurídica civil y penal
Artículo 50. Procedimiento sancionador
Artículo 51. Competencia sancionadora
Artículo 52. Prescripción de infracciones y sanciones

DISPOSICIONES ADICIONALES
Primera. Publicidad de la ley
Segunda. Límite máximo de animales de compañía por domicilio
Tercera. Tasa municipal
Cuarta. Incidencia presupuestaria y destino de ingresos
Quinta. Registro de personas inhabilitadas
Sexta. Comisiones de trabajo para el desarrollo reglamentario de esta ley

DISPOSICIONES TRANSITORIAS
Primera. Régimen transitorio de destino de animales abandonados
Segunda. Núcleos zoológicos
Tercera. Responsables legales y temporales

Quarta. Vigència transitòria de determinades disposicions reglamentàries
Cinquena. Adaptació municipal al que es preveu en aquesta llei
Sisena. Exemplars d'espècies prohibides com a animals de companyia adquirits amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei
Setena. Condicions dels animals reproductors dels centres de cria i dels establiments de venda
Vuitena. Requisits mínims en la gestió d'adopcions
Novena. Inscripció dels santuaris en el registre de nuclis zoològics d'animals de companyia
Desena. Constància en el passaport o document d'identificació dels animals esterilitzats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei i terminis per a l'esterilització.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA
Única. Derogació normativa

DISPOSICIONS FINALS
Primera. Desenvolupament reglamentari
Segona. Entrada en vigor

PREÀMBUL

I

La convivència de l'ésser humà durant milers d'anys amb els animals ha creat una dependència mútua en la qual la preocupació de la societat pel concepte de benestar animal o, si més no, per a disminuir el maltractament dels animals, només es remunta al passat segle XX. En tot cas, en la primera meitat d'aquell segle, el reflex normatiu d'aquesta preocupació se circumscriu a la regulació d'aspectes zoonòtics o de sanitat animal, amb la finalitat d'evitar la transmissió de malalties indesitjades a l'ésser humà o d'erradicar brots i epidèmies epizoòtiques en explotacions d'animals de producció, pels perjudicis econòmics que pogueren generar, o bé a aspectes relacionats amb la preservació de la natura i del medi natural o cinegètic. És a partir de la segona meitat del segle XX quan, a instàncies d'organitzacions internacionals de protecció d'animals, tenen lloc els tractats internacionals ratificats per Espanya: la Declaració universal dels drets de l'animal, proclamada el 15 d'octubre de 1978, els convenis de Washington, Berna i Bonn, el Conveni europeu sobre protecció d'animals de companyia, d'obligat compliment des de l'1 de febrer de 2018, i els tractats, directives i reglaments de la Unió Europea, entre els quals destaca especialment la signatura del Tractat de Lisboa, pel qual es va modificar el tractat constitutiu de la Unió Europea, on es defineixen els animals com uns éssers sintents, i diversos protocols sobre protecció i benestar animal, que han sigut l'origen de reglaments i directives comunitàries que contenen normes de protecció, sobretot en l'àmbit de les explotacions ramaderes i en matèria de benestar animal, però també per al control sanitari dels desplaçaments d'animals de companyia entre estats membres.

Tot això s'ha reflectit i s'ha transposat en diverses disposicions en el nostre ordenament jurídic intern, entre les quals cal esmentar, de manera particular, la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal i la Llei 32/2007, de 7 de novembre, per a l'atenció dels animals, en l'explotació, el transport, l'experimentació i el sacrifici, a més de diverses normes de caràcter sectorial.

II

En l'exposició de motius de la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia es justificava que, a pesar que a la Comunitat Valenciana hi ha una profunda tradició de respecte cap als animals de companyia, amb aquesta llei es pretén augmentar la sensibilitat col·lectiva cap a comportaments més humanitaris i propis d'una societat moderna. La llei esmentada ha suposat un reconeixement explícit d'aquesta preocupació per a protegir els animals en l'àmbit domèstic i és un dels primers textos legals autonòmics que van veure la llum.

Cuarta. Vigencia transitoria de determinadas disposiciones reglamentarias
Quinta. Adaptación municipal a lo previsto en esta ley
Sexta. Ejemplares de especies prohibidas como animales de compañía adquiridos con anterioridad a la entrada en vigor de la ley
Séptima. Condiciones de los animales reproductores de los centros de cría y de los establecimientos de venta
Octava. Requisitos mínimos en la gestión de adopciones
Novena. Inscripción de los santuarios en el registro de núcleos zoológicos de animales de compañía
Décima. Constancia en el pasaporte o documento de identificación de los animales esterilizados antes de la entrada en vigor de esta ley y plazos para su esterilización

DISPOSICIÓN DEROGATORIA
Única. Derogación normativa

DISPOSICIONES FINALES
Primera. Desarrollo reglamentario
Segunda. Entrada en vigor

PREÁMBULO

I

La convivencia del ser humano durante miles de años con los animales ha creado una dependencia mutua en la que la preocupación de la sociedad por el concepto de bienestar animal o, cuando menos, para disminuir el maltrato de los animales, solo se remonta al pasado siglo XX. En todo caso, en la primera mitad de aquel siglo, el reflejo normativo de esta preocupación se circunscribe a la regulación de aspectos zoonóticos o de sanidad animal, con el fin de evitar la transmisión de enfermedades indeseadas al ser humano o de erradicar brotes y epidemias epizoóticas en explotaciones de animales de producción, por los perjuicios económicos que pudieran generar, o bien a aspectos relacionados con la preservación de la naturaleza y del medio natural o cinegético. Es a partir de la segunda mitad del siglo XX cuando, a instancias de organizaciones internacionales de protección de animales, tienen lugar los tratados internacionales ratificados por España: la Declaración universal de los derechos del animal, proclamada el 15 de octubre de 1978, los convenios de Washington, Berna y Bonn, el Convenio europeo sobre protección de animales de compañía, de obligado cumplimiento desde el 1 de febrero de 2018, y los tratados, directivas y reglamentos de la Unión Europea, entre los que destaca especialmente la firma del Tratado de Lisboa, por el cual se modificó el tratado constitutivo de la Unión Europea, donde se definen los animales como unos seres sintientes, y varios protocolos sobre protección y bienestar animal, que han sido el origen de reglamentos y directivas comunitarias que contienen normas de protección, sobre todo en el ámbito de las explotaciones ganaderas y en materia de bienestar animal, pero también para el control sanitario de los desplazamientos de animales de compañía entre estados miembros.

Todo ello se ha reflejado y se ha traspuesto en varias disposiciones en nuestro ordenamiento jurídico interno, entre las que hay que mencionar, de manera particular, la Ley 8/2003, de 24 de abril, de sanidad animal y la Ley 32/2007, de 7 de noviembre, para la atención de los animales, en la explotación, el transporte, la experimentación y el sacrificio, además de diversas normas de carácter sectorial.

II

En la exposición de motivos de la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, sobre protección de los animales de compañía se justificaba que, a pesar de que en la Comunitat Valenciana hay una profunda tradición de respeto hacia los animales de compañía, con esta ley se pretende aumentar la sensibilidad colectiva hacia comportamientos más humanitarios y propios de una sociedad moderna. Dicha ley ha supuesto un reconocimiento explícito de esta preocupación para proteger los animales en el ámbito doméstico y es uno de los primeros textos legales autonómicos que vieron la luz.

D'altra banda, en la legislació estatal no hi ha fins al moment cap text legal o reglamentari aprovat que continga una regulació específica sobre els animals de companyia, que únicament són referenciats en les dues lleis abans esmentades de manera tangencial i subsidiària. Així doncs, davant aquest buit normatiu, han sigut els legisladors autonòmics, a partir de l'última dècada del segle passat, els qui han assumit aquesta tasca reguladora, fent pròpia la preocupació creixent de la societat per a formular uns principis i drets en defensa dels animals de companyia i establir, en conseqüència, uns mecanismes de protecció a favor d'aquests.

No obstant això, el temps transcorregut i determinades mancances advertides en el text legal s'han vist reflectits en el fet que la seua aplicació no ha sigut tan eficaç com hauria sigut desitjable i que, en l'actualitat, continuen produint-se accions i comportaments incívics que s'haurà de procurar atallar amb més fermesa mitjançant un nou instrument legal que garantisca nivells alts de protecció, benestar i tinença responsable dels animals de companyia.

III

Aquesta llei té el seu fonament en la necessitat de promulgar un instrument jurídic més eficaç en la defensa i protecció dels animals de companyia, d'acord amb la demanda social i l'interès general. La seua finalitat essencial és aprofundir en les mesures educatives i de conscienciació social de la població per a un tractament digne dels animals de companyia, però també reforçar l'actuació de les administracions públiques en la tutela dels drets dels animals de companyia i l'enduriment del règim sancionador davant conductes incíviques i cruels amb els animals de companyia. Per això, no es limita únicament a introduir modificacions puntuals en la Llei 4/1994, de 8 de juliol, sinó que en substitució d'aquesta, es configura oportunament com un nou text legal actualitzat que aborda amb caràcter integral i de manera completa la regulació de tots aquells aspectes relacionats amb els animals de companyia en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, sense perjudici del desenvolupament reglamentari posterior que haurà de promulgar-se per a concretar-ne les normes. D'aquesta manera, es procura més coherència i sistemàtica de la normativa com a instrument més adequat per a la consecució de les finalitats perseguides, i també s'aclareix i es facilita a la ciutadania el coneixement de les obligacions que hauran d'assumir respecte d'aquests animals.

En la redacció s'ha tingut en compte el principi de proporcionalitat. Per això, aquesta llei conté la regulació imprescindible per a atendre les finalitats perseguides, després de constatar en cada situació que puga produir-se, que pose en risc el benestar animal o fins i tot en situacions de maltractament, que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets o que imposen menys obligacions a les persones a qui va destinada. Atesa aquesta orientació, el desenvolupament reglamentari i l'aplicació de la llei per part de les administracions públiques haurà de respectar aquest principi de proporcionalitat. Aquesta proporcionalitat és present, entre altres punts de la llei, en la consideració que fa la llei dels animals de companyia amb tasques o activitats específiques, com per exemple els dedicats a la caça, per als quals es fan algunes excepcions puntuals a la norma general en el text, ateses les peculiaritats de les seues funcions específiques, sense que per això deixen de tindre l'empara legal que n'assegura el benestar.

El contingut d'aquesta llei és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea, i genera un marc normatiu estable, predictible, integrat, clar i de certesa, que facilita el coneixement i la comprensió i, en conseqüència, l'actuació i presa de decisions de les persones i empreses. A l'efecte, s'ha tingut una especial cura en l'ús del llenguatge no sexista i no cosificant de la llei. El coneixement científic de què disposem en l'era moderna haurà de facilitar que no es continue considerant els animals no humans com a objectes o coses. És necessari reconèixer que són éssers sintents amb identitat, autonomia intrínseca i individualitat. Això hauria de veure's reflectit en tots els àmbits del llenguatge i especialment en les lleis. Però una cosa és no cosificar-los i reconèixer la seua individualitat i una altra és no reconèixer la dependència que tenen els animals de companyia de la seua persona responsable legal. Aquesta dependència és la que genera les obligacions legals que exigeix la llei cap als responsables legals dels animals de companyia. Introduir un llenguatge ple d'igualtat en la llei restaria garanties a la protecció i defensa dels animals de companyia.

Por otro lado, en la legislación estatal no hay hasta el momento ningún texto legal o reglamentario aprobado que contenga una regulación específica sobre los animales de compañía, que únicamente son referenciados en las dos leyes antes mencionadas de manera tangencial y subsidiaria. Así pues, ante este vacío normativo, han sido los legisladores autonómicos, a partir de la última década del siglo pasado, quienes han asumido esta tarea reguladora, haciendo propia la preocupación creciente de la sociedad para formular unos principios y derechos en defensa de los animales de compañía y establecer, en consecuencia, unos mecanismos de protección a favor de estos.

Sin embargo, el tiempo transcurrido y determinadas carencias advertidas en el texto legal se han visto reflejados en el hecho de que su aplicación no ha sido tan eficaz como habría sido deseable y que, en la actualidad, continúan produciéndose acciones y comportamientos incívicos que tendrán que procurar atajarse con más firmeza mediante un nuevo instrumento legal que garantice niveles altos de protección, bienestar y tenencia responsable de los animales de compañía.

III

Esta ley tiene su cimiento en la necesidad de promulgar un instrumento jurídico más eficaz en la defensa y protección de los animales de compañía, de acuerdo con la demanda social y el interés general. Su finalidad esencial es profundizar en las medidas educativas y de concienciación social de la población para un tratamiento digno de los animales de compañía, pero también reforzar la actuación de las administraciones públicas en la tutela de los derechos de los animales de compañía y el endurecimiento del régimen sancionador ante conductas incívicas y crueles con los animales de compañía. Por ello, no se limita únicamente a introducir modificaciones puntuales en la Ley 4/1994, de 8 de julio, sino que en sustitución de esta, se configura oportunamente como un nuevo texto legal actualizado que aborda con carácter integral y de manera completa la regulación de todos aquellos aspectos relacionados con los animales de compañía en el ámbito de la Comunitat Valenciana, sin perjuicio del desarrollo reglamentario posterior que tendrá que promulgarse para concretar las normas. De este modo, se procura más coherencia y sistemática de la normativa como instrumento más adecuado para la consecución de las finalidades perseguidas, y también se aclara y se facilita a la ciudadanía el conocimiento de las obligaciones que tendrán que asumir respecto a estos animales.

En la redacción se ha tenido en cuenta el principio de proporcionalidad. Por ello, esta ley contiene la regulación imprescindible para atender las finalidades perseguidas, después de constatar en cada situación que pueda producirse, que ponga en riesgo el bienestar animal o incluso en situaciones de maltrato, que no hay otras medidas menos restrictivas de derechos o que imponen menos obligaciones a las personas a quienes va destinada. Dada esta orientación, el desarrollo reglamentario y la aplicación de la ley por parte de las administraciones públicas tendrá que respetar este principio de proporcionalidad. Esta proporcionalidad está presente, entre otros puntos de la ley, en la consideración que hace la ley de los animales de compañía con tareas o actividades específicas, como por ejemplo los dedicados a la caza, para los que se establecen algunas excepciones puntuales a la norma general en el texto, dadas las peculiaridades de sus funciones específicas, sin que por ello dejen de tener el amparo legal que asegure su bienestar.

El contenido de esta ley es coherente con el resto del ordenamiento jurídico, nacional y de la Unión Europea, y genera un marco normativo estable, predecible, integrado, claro y de certeza, que facilita su conocimiento y comprensión y, en consecuencia, la actuación y toma de decisiones de las personas y empresas. A estos efectos, se ha tenido un especial cuidado en el uso del lenguaje no sexista y no cosificador de la ley. El conocimiento científico del que disponemos en la era moderna tendrá que facilitar que no se continúe considerando a los animales no humanos como objetos o cosas. Es necesario reconocer que son seres sintientes con identidad, autonomía intrínseca e individualidad. Esto debería verse reflejado en todos los ámbitos del lenguaje y especialmente en las leyes. Pero una cosa es no cosificarlos y reconocer su individualidad y otra es no reconocer la dependencia que tienen los animales de compañía de su persona responsable legal. Esta dependencia es la que genera las obligaciones legales que exige la ley hacia los responsables legales de los animales de compañía. Introducir un lenguaje lleno de igualdad en la ley restaría garantías a la protección y defensa de los animales de compañía.

La tinença implica responsabilitat legal d'atenció i cura, i la convivència en igualtat implica respecte mutu. Sense entrar en les comparacions cognitives de sentiments o emocions, que en tot cas es pot afirmar que són diferents segons l'espècie animal, la llei defineix quines són les obligacions legals de la ciutadania i les administracions amb relació als animals de companyia, i el llenguatge legal haurà de ser aquell que implique o explique amb més claredat, transparència, rigor i seguretat jurídica aquestes obligacions. La llei planteja amb objectivitat un caràcter regulador de situacions reals, que facen la llei aplicable en tots els seus aspectes, que eludisca figures declaratives no quantificables o de difícil aplicació pel seu caràcter intrínsec d'apreciació subjectiva.

Des d'un punt de vista competencial, aquest text legal es dicta conforme a la planificació legislativa de l'Acord del Consell, de 12 de gener de 2018, pel qual s'aprova el Pla normatiu de l'administració de la Generalitat per a 2018, en atenció a les competències de desenvolupament legislatiu i execució en matèria de sanitat i higiene i de medi ambient, com també la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia que aquesta comunitat autònoma té atribuïda, de conformitat amb el seu Estatut d'autonomia.

IV

Des del punt de vista del contingut i com a aspectes destacables, aquesta llei, de la mateixa manera que la seua predecessora, ha optat per circumscriure el seu àmbit d'aplicació a la defensa dels animals de companyia i no generalitzar el marc de regulació i protecció a totes les espècies animals. Això es deu a la consideració del fet que aquest text legal haurà de posar l'èmfasi en la defensa dels animals de companyia que no han sigut objecte de regulació estatal o de la Unió Europea, per la qual cosa no gaudeixen de cap marc de protecció jurídica específica a escala comunitària o nacional. No obstant això, conscients de les llacunes jurídiques estatals o comunitàries que en alguns casos deixen sense protecció i defensa a alguns altres animals en determinades situacions, s'ha disposat una sèrie de mesures de protecció en un títol específic per a aquells animals que no es troben emparats per una altra normativa específica o general de protecció del benestar animal que se'ls puga aplicar i estaran especialment emparats per aquesta llei.

Així mateix, s'imposen limitacions a algunes pràctiques amb animals i a l'ús d'animals en determinats espectacles. La llei també defineix els animals que es poden considerar animals de companyia i especifica la prohibició de tinença i comercialització com a tals d'uns altres, com per exemple els animals salvatges, i esmenta en concret primats i grans felins per motius de seguretat, de benestar animal, i evitar el maltractament animal derivat del trànsit, tant legal com il·legal, d'espècies salvatges i silvestres que no s'adapten a l'entorn humà.

Un aspecte destacable d'aquesta llei és el relatiu a la determinació i concreció de l'àmbit competencial de la norma entre administracions públiques i el col·laborador amb entitats de defensa i protecció d'animals de companyia. Sens dubte, l'efectivitat plena d'una disposició legal depèn en gran manera de la claredat i precisió de les normes organitzatives que delimiten l'àmbit d'actuació de les diferents administracions, sobretot en aquells casos en què en la planificació, gestió i inspecció d'una matèria concorren diverses administracions públiques, que en uns casos hauran d'actuar amb caràcter independent, però en uns altres hauran d'exercir les seues competències de manera concurrent o, si més no, coordinada. Una d'aquestes competències és la potestat sancionadora, que haurà de ser exercida amb rotunditat per a evitar la sensació social d'impunitat i la no aplicació efectiva de la llei. Per a aconseguir-ho, la llei regula amb més precisió les competències sancionadores i la possibilitat de ser assumides per altres administracions per a evitar que no s'exercisquen davant la manca tan freqüent de mitjans en els municipis. També és fonamental la col·laboració de la societat, no ja des del punt de vista de cada ciutadà, sinó des de l'associatiu d'aquelles entitats motivades per un afany desinteressat de protecció i defensa dels animals i que compleixen un paper primordial i insubstituïble en molts casos de desemparament d'animals de companyia. La llei els té en compte i en fomenta la col·laboració i implicació en el compliment de les finalitats de la llei.

La tenencia implica responsabilidad legal de atención y cuidado, y la convivencia en igualdad implica respeto mutuo. Sin entrar en las comparaciones cognitivas de sentimientos o emociones, que en todo caso se puede afirmar que son diferentes según la especie animal, la ley define cuáles son las obligaciones legales de la ciudadanía y las administraciones en relación con los animales de compañía, y el lenguaje legal tendrá que ser aquel que implique o explique con más claridad, transparencia, rigor y seguridad jurídica estas obligaciones. La ley plantea con objetividad un carácter regulador de situaciones reales, que hagan la ley aplicable en todos sus aspectos, que eluda figuras declarativas no cuantificables o de difícil aplicación por su carácter intrínseco de apreciación subjetiva.

Desde un punto de vista competencial, este texto legal se dicta conforme a la planificación legislativa del Acuerdo del Consell, de 12 de enero de 2018, por el que se aprueba el Plan normativo de la administración de la Generalitat para 2018, en atención a las competencias de desarrollo legislativo y ejecución en materia de sanidad e higiene y de medio ambiente, así como la competencia exclusiva en materia de agricultura y ganadería que esta comunidad autónoma tiene atribuida, de conformidad con su Estatuto de autonomía.

IV

Desde el punto de vista del contenido y como aspectos destacables, esta ley, del mismo modo que su predecesora, ha optado por circunscribir su ámbito de aplicación a la defensa de los animales de compañía y no generalizar el marco de regulación y protección a todas las especies animales. Esto se debe a la consideración del hecho de que este texto legal habrá de poner el énfasis en la defensa de los animales de compañía que no han sido objeto de regulación estatal o de la Unión Europea, por lo cual no disfrutan de ningún marco de protección jurídica específica a escala comunitaria o nacional. Sin embargo, conscientes de las lagunas jurídicas estatales o comunitarias que en algunos casos dejan sin protección y defensa a otros animales en determinadas situaciones, se ha dispuesto una serie de medidas de protección en un título específico para aquellos animales que no se encuentran amparados por otra normativa específica o general de protección del bienestar animal que se les pueda aplicar y estarán especialmente amparados por esta ley.

Así mismo, se imponen limitaciones a algunas prácticas con animales y al uso de animales en determinados espectáculos. La ley también define los animales que se pueden considerar animales de compañía y especifica la prohibición de tenencia y comercialización como tales de otros, como por ejemplo los animales salvajes, y menciona en concreto primates y grandes felinos por motivos de seguridad, de bienestar animal, y evitar el maltrato animal derivado del tráfico, tanto legal como ilegal, de especies salvajes y silvestres que no se adaptan al entorno humano.

Un aspecto destacable de esta ley es el relativo a la determinación y concreción del ámbito competencial de la norma entre administraciones públicas y el colaborador con entidades de defensa y protección de animales de compañía. Sin duda, la efectividad plena de una disposición legal depende en gran medida de la claridad y precisión de las normas organizativas que delimitan el ámbito de actuación de las diferentes administraciones, sobre todo en aquellos casos en que en la planificación, gestión e inspección de una materia concurren varias administraciones públicas, que en unos casos tendrán que actuar con carácter independiente, pero en otros tendrán que ejercer sus competencias de manera concurrente o, cuando menos, coordinada. Una de estas competencias es la potestad sancionadora, que habrá de ser ejercida con rotundidad para evitar la sensación social de impunidad y la no aplicación efectiva de la ley. Para conseguirlo, la ley regula con más precisión las competencias sancionadoras y la posibilidad de ser asumidas por otras administraciones para evitar que no se ejerzan ante la carencia tan frecuente de medios en los municipios. También es fundamental la colaboración de la sociedad, no ya desde el punto de vista de cada ciudadano, sino desde el asociativo de aquellas entidades motivadas por un afán desinteresado de protección y defensa de los animales y que cumplen un papel primordial e insustituible en muchos casos de desamparo de animales de compañía. La ley los tiene en cuenta y fomenta la colaboración e implicación en el cumplimiento de las finalidades de la ley.

És fonamental per a l'èxit d'aquesta llei que totes les administracions públiques implicades en l'aplicació de la Llei de la Generalitat sobre protecció, benestar i tinença d'animals i altres mesures de protecció animal, mitjançant els procediments de cooperació i col·laboració, adopten les mesures necessàries perquè aquesta tinga el grau més gran de compliment possible.

V

La llei introdueix novetats importants en la regulació de la matèria a la Comunitat Valenciana, com per exemple l'anomenat «sacrifici zero», de manera que no es permetrà el sacrifici o mort induïda en un animal per qüestions econòmiques, de sobrepoblació, manca de places en un centre d'acolliment, impossibilitat de trobar adoptant en un termini determinat, abandó de la persona responsable legal, vellesa, ni malaltia o lesió amb possibilitat de tractament. Això és una demanda social que mostra més sensibilitat cap als animals i la necessitat d'un tracte més digne com a éssers sintents. Seguint aquest plantejament, la llei tipifica conductes sancionables mitjançant una sèrie de prohibicions d'actuacions que posen en risc el benestar, causen lesions o els facen objecte de maltractaments.

La Llei 8/2010, de 23 de juny, de règim local de la Comunitat Valenciana, en l'article 33.3.*q* determina que els municipis tenen competències pròpies en matèria de la recollida i gestió d'animals errants i abandonats. Referent a això, aquesta llei complementa i amplia el que regula en aquesta matèria la Llei 4/1994, de 8 de juliol, que ara es deroga, i regula noves atribucions i funcions que garantisquen un compromís important de l'administració local en la protecció i defensa dels animals de companyia.

La llei dona empara legal a les demandes del municipalisme sobre la regulació del nombre d'animals de companyia en habitatges amb la suficient flexibilitat i proporcionalitat que permeta adaptar les resolucions municipals a cada situació real. La llei respon també a altres demandes del municipalisme, com és l'ús censatari del Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia, el reconeixement de la capacitat i responsabilitat dels municipis per al control de fauna urbana perjudicial, la regulació legal de les colònies felines, la possibilitat de delegar la instrucció d'expedients sancionadors en les diputacions i la possibilitat legal d'establir taxes per serveis d'acolliment, cria i tinença per al finançament municipal que exigeix el compliment d'aquesta llei.

L'erradicació de l'abandó és una de les finalitats més importants d'aquesta llei i, per a aconseguir-ho, s'han implementat noves mesures legals amb relació als pilars fonamentals per a la lluita contra l'abandó, com són la plena identificació, introduint-hi la traçabilitat, l'obligació de conèixer l'origen en el registre i signatura del titular nou i antic en el canvi de responsable legal, l'obligació d'identificació en tots els canvis de responsables legals, l'accessibilitat del Registre Supramunicipal d'Identificació a tots els agents que lluiten contra l'abandó, auditories anuals del registre esmentat per a garantir el bon funcionament i la qualitat. Quant a l'esterilització, s'obliga a esterilitzar els animals de l'espècie canina que no estiguen controlats, els animals abandonats o errants provinents de centres d'acolliment i les colònies felines. Quant a la formació, la llei introdueix de manera obligatòria la formació de totes les persones que treballen en centres relacionats amb animals de companyia i agents públics que es relacionen mitjançant el seu treball amb animals de companyia.

La llei també estableix l'obligació de dur a terme campanyes de divulgació i educació. Quant al foment de l'adopció com un altre pilar fonamental de la lluita enfront de l'abandó, la llei crea serveis públics d'adopció als ajuntaments, estableix mesures de foment i divulgació de l'adopció i regula el seguiment de l'eficàcia de l'adopció.

La recollida d'animals abandonats i els centres d'acolliment són objecte d'una regulació més extensa en la llei per a garantir la protecció i el benestar dels animals abandonats que són recollits. Així, s'estableix com a funció exclusiva dels municipis la recollida, l'acolliment i l'adopció, que podran gestionar per si mateixos o mitjançant fórmules de gestió indirecta de serveis públics mitjançant clàusules socials a entitats que prevegen les finalitats perseguides en aquesta llei. Es regula la traçabilitat d'aquests animals abandonats fins que són adoptats. S'hi inclouen

Es fundamental para el éxito de esta ley que todas las administraciones públicas implicadas en la aplicación de la Ley de la Generalitat sobre protección, bienestar y tenencia de animales y otras medidas de protección animal, mediante los procedimientos de cooperación y colaboración, adopten las medidas necesarias para que esta tenga el grado más grande de cumplimiento posible.

V

La ley introduce novedades importantes en la regulación de la materia en la Comunitat Valenciana, como por ejemplo el llamado «sacrificio cero», de forma que no se permitirá el sacrificio o muerte inducida en un animal por cuestiones económicas, de sobrepoblación, carencia de plazas en un centro de acogida, imposibilidad de encontrar adoptador en un plazo determinado, abandono de la persona responsable legal, vejez, ni enfermedad o lesión con posibilidad de tratamiento. Esto es una demanda social que muestra más sensibilidad hacia los animales y la necesidad de un trato más digno como seres sintientes. Siguiendo este planteamiento, la ley tipifica conductas sancionables mediante una serie de prohibiciones de actuaciones que ponen en riesgo el bienestar, causan lesiones o los hagan objeto de maltratos.

La Ley 8/2010, de 23 de junio, de régimen local de la Comunitat Valenciana, en el artículo 33.3.*q* determina que los municipios tienen competencias propias en materia de la recogida y gestión de animales errantes y abandonados. En lo referente a esto, esta ley complementa y amplía lo que regula en esta materia la Ley 4/1994, de 8 de julio, que ahora se deroga, y regula nuevas atribuciones y funciones que garanticen un importante compromiso de la administración local en la protección y defensa de los animales de compañía.

La ley da amparo legal a las demandas del municipalismo sobre la regulación del número de animales de compañía en viviendas con la suficiente flexibilidad y proporcionalidad que permita adaptar las resoluciones municipales a cada situación real. La ley responde también a otras demandas del municipalismo, como es el uso censatario del Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía, el reconocimiento de la capacidad y responsabilidad de los municipios para el control de fauna urbana perjudicial, la regulación legal de las colonias felinas, la posibilidad de delegar la instrucción de expedientes sancionadores a las diputaciones y la posibilidad legal de establecer tasas por servicios de acogida, cría y tenencia para la financiación municipal que exige el cumplimiento de esta ley.

La erradicación del abandono es una de las finalidades más importantes de esta ley y, para conseguirlo, se han implementado nuevas medidas legales con relación a los pilares fundamentales para la lucha contra el abandono, como son la plena identificación, introduciendo la trazabilidad, la obligación de conocer el origen en el registro y firma del titular nuevo y antiguo en el cambio de responsable legal, la obligación de identificación en todos los cambios de responsables legales, la accesibilidad del Registro Supramunicipal de Identificación a todos los agentes que luchan contra el abandono, auditorías anuales del registro mencionado para garantizar el buen funcionamiento y la calidad. En cuanto a la esterilización, se obliga a esterilizar los animales de la especie canina que no estén controlados, los animales abandonados o errantes provenientes de centros de acogida y las colonias felinas. En cuanto a la formación, la ley introduce de manera obligatoria la formación de todas las personas que trabajan en centros relacionados con animales de compañía y agentes públicos que se relacionan mediante su trabajo con animales de compañía.

La ley también establece la obligación de llevar a cabo campañas de divulgación y educación. En cuanto al fomento de la adopción como otro pilar fundamental de la lucha frente al abandono, la ley crea servicios públicos de adopción en los ayuntamientos, establece medidas de fomento y divulgación de la adopción y regula el seguimiento de la eficacia de la adopción.

La recogida de animales abandonados y los centros de acogida son objeto de una regulación más extensa en la ley para garantizar la protección y el bienestar de los animales abandonados que son recogidos. Así, se establece como función exclusiva de los municipios la recogida, la acogida y la adopción, que podrán gestionar por sí mismos o mediante fórmulas de gestión indirecta de servicios públicos mediante cláusulas sociales a entidades que prevean las finalidades perseguidas en esta ley. Se regula la trazabilidad de estos animales abandonados hasta que son

plans d'enriquiment social i ambiental per als animals allotjats. I es regula la figura de les cases d'acollida dependents dels centres d'acolliment. La llei regula els centres de cria i venda d'animals de companyia i estableix una llista positiva d'animals que es poden comercialitzar, l'obligació de certificar la salut en gossos i gats i de vendre'ls identificats, la traçabilitat dels animals que es comercialitzen i els requisits per al seu benestar que s'hauran de complir els animals en els centres de cria. Aquesta llei no té per finalitat i no pot implantar normes de comerç que tenen ja la seua regulació legal dins d'un marc jurídic de llibertat de mercat. La funció d'aquesta llei resideix a establir les condicions mínimes que garantisquen el benestar animal quan es produeixen els canvis de titularitat entre responsables legals dels animals de companyia dins del marc jurídic actual del comerç. La llei, en aquest aspecte, aplica la regulació imprescindible per a aconseguir les finalitats de la norma, després de constatar que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets o que imposen menys obligacions a les persones a qui va destinada per a aconseguir aquestes finalitats.

VI

La llei s'estructura en una exposició de motius, nou títols en cinquanta-dos articles, sis disposicions addicionals, deu disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dos disposicions finals.

En el títol I es recullen les disposicions generals, en les quals en primer lloc es defineix l'objecte, les finalitats i els principis de la llei que hauran de guiar l'actuació de les administracions i la ciutadania en la defensa i preservació dels animals de companyia. Es detallen les definicions a l'efecte d'aquesta llei i se n'especifiquen les exclusions.

El títol II estableix les normes relatives a la tinença dels animals i la seua protecció amb una relació exhaustiva d'obligacions i prohibicions dels responsables legals dels animals que pretén definir totes aquelles conductes que afecten els animals de companyia de manera negativa i positiva i la regulació del transport dels animals de companyia. Es regulen els tractaments obligatoris i la identificació, establint els tractaments que seran considerats obligatoris i el seu règim d'autorització, com també l'obligació i els procediments d'identificació com a sistema que garantisca, per mitjà d'un compliment ferm i solidari, la protecció animal efectiva.

Es regula el funcionament del Registre Supramunicipal d'Identificació dels Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, que es converteix en un sistema efectiu obert a totes aquelles entitats i administracions que intervenen en la protecció animal. Es defineixen els requisits que haurà de complir l'eutanàsia dels animals, que es limiten a causes justificades. I finalment es detallen les obligacions en les exposicions, exhibicions i fires i la seua regulació per a protegir els animals de companyia.

En el títol III es defineix el concepte de nucli zoològic i els requisits que hauran de complir, com també els requisits específics per als centres de cria i els establiments públics de venda d'animals de companyia i els establiments per al manteniment temporal d'animals de companyia. Es crea el Registre de Nuclis Zoològics de la Comunitat Valenciana i les condicions per a registrar animals.

En el títol IV es tracta l'abandó dels animals de companyia i els centres d'acolliment. Es tracta la decisiva tasca municipal de recollida, allotjament i lliurament en adopció dels animals abandonats i es defineixen tots els aspectes de l'abandó d'animals i els centres de recollida i la destinació d'aquests animals. S'estableixen de manera detallada totes les mesures que garantisquen un tractament adequat d'aquests animals i la seua integració de nou mitjançant l'adopció amb nous responsables legals.

El títol V tracta dels òrgans consultius i les entitats col·laboradores de protecció i defensa animal. Es crea el Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa Animal i el reconeixement de la seua activitat en matèria de protecció i defensa dels animals de companyia. Es crea el Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció Animal i se'n regula la composició i funcionament.

El títol VI tracta de la formació i divulgació en la matèria objecte d'aquesta llei, aspecte de gran importància per a la conscienciació social

adoptados. Se incluyen planes de enriquecimiento social y ambiental para los animales alojados. Y se regula la figura de las casas de acogida dependientes de los centros de acogida. La ley regula los centros de cría y venta de animales de compañía y establece una lista positiva de animales que se pueden comercializar, la obligación de certificar la salud en perros y gatos y de venderlos identificados, la trazabilidad de los animales que se comercializan y los requisitos para su bienestar que se habrán de cumplir los animales en los centros de cría. Esta ley no tiene por finalidad y no puede implantar normas de comercio que tienen ya su regulación legal dentro de un marco jurídico de libertad de mercado. La función de esta ley reside en establecer las condiciones mínimas que garanticen el bienestar animal cuando se producen los cambios de titularidad entre responsables legales de los animales de compañía dentro del marco jurídico actual del comercio. La ley, en este aspecto, aplica la regulación imprescindible para lograr las finalidades de la norma, después de constatar que no hay otras medidas menos restrictivas de derechos o que imponen menos obligaciones a las personas a quienes va destinada para alcanzar estas finalidades.

VI

La ley se estructura en una exposición de motivos, nueve títulos en cincuenta y dos artículos, seis disposiciones adicionales, diez disposiciones transitorias, una disposición derogatoria y dos disposiciones finales.

En el título I se recogen las disposiciones generales, en las cuales en primer lugar se define el objeto, las finalidades y los principios de la ley que habrán de guiar la actuación de las administraciones y la ciudadanía en la defensa y preservación de los animales de compañía. Se detallan las definiciones a los efectos de esta ley y se especifican sus exclusiones.

El título II establece las normas relativas en la tenencia de los animales y su protección con una relación exhaustiva de obligaciones y prohibiciones de los responsables legales de los animales que pretende definir todas aquellas conductas que afectan los animales de compañía de manera negativa y positiva y la regulación del transporte de los animales de compañía. Se regulan los tratamientos obligatorios y la identificación, estableciendo los tratamientos que serán considerados obligatorios y su régimen de autorización, así como la obligación y los procedimientos de identificación como sistema que garantice, por medio de un cumplimiento firme y solidario, la protección animal efectiva.

Se regula el funcionamiento del Registro Supramunicipal de Identificación de los Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana, que se convierte en un sistema efectivo abierto a todas aquellas entidades y administraciones que intervienen en la protección animal. Se definen los requisitos que tendrá que cumplir la eutanasia de los animales, que se limitan a causas justificadas. Y finalmente se detallan las obligaciones en las exposiciones, exhibiciones y ferias y su regulación para proteger los animales de compañía.

En el título III se define el concepto de núcleo zoológico y los requisitos que habrán de cumplir, así como los requisitos específicos para los centros de cría y los establecimientos públicos de venta de animales de compañía y los establecimientos para el mantenimiento temporal de animales de compañía. Se crea el Registro de Núcleos Zoológicos de la Comunitat Valenciana y las condiciones para registrar animales.

En el título IV se trata el abandono de los animales de compañía y los centros de acogida. Se trata la decisiva tarea municipal de recogida, alojamiento y entrega en adopción de los animales abandonados y se definen todos los aspectos del abandono de animales y los centros de recogida y el destino de estos animales. Se establecen de manera detallada todas las medidas que garanticen un tratamiento adecuado de estos animales y su integración de nuevo mediante la adopción con nuevos responsables legales.

El título V trata de los órganos consultivos y las entidades colaboradoras de protección y defensa animal. Se crea el Registro de Entidades Colaboradoras de Protección y Defensa Animal y el reconocimiento de su actividad en materia de protección y defensa de los animales de compañía. Se crea el Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía y se regula su composición y funcionamiento.

El título VI trata de la formación y divulgación en la materia objeto de esta ley, aspecto de gran importancia para la concienciación social y

i el coneixement de les obligacions i prohibicions que estableix aquesta llei. S'estén l'obligació de la formació per a aquells agents públics en les tasques de supervisió i control, treballadors i voluntaris relacionats amb centres de cria, acolliment, venda, manteniment i aquells nuclis zoològics que es considere reglamentàriament.

El títol VII fixa les mesures d'inspecció i vigilància que competeixen a les administracions autonòmiques i locals per a evitar duplicitats i especifica el contingut per a un compliment efectiu de la llei. S'hi especifiquen les obligacions de l'inspeccionat.

El títol VIII agrupa totes les mesures de protecció que no són aplicables als considerats com a animals de companyia en determinades situacions en les quals manquen de protecció legal, com la prohibició d'unes certes activitats esportives per motius de crueltat i espectacles circenses itinerants d'animals per a garantir un benestar, d'acord amb les seues necessitats etològiques.

El títol IX tipifica les infraccions de les quals disposa la llei i les sancions aplicables corresponents, per la qual cosa se la dota d'instruments legals suficients per a fer complir la llei d'una manera efectiva i contundent, de tal forma que es minimitze qualsevol sofriment i maltractament dels animals de companyia.

En les disposicions addicionals es preveuen diferents aspectes complementaris de la llei que permeten una millor implantació o un millor desenvolupament com, entre altres, la creació del registre d'inhabilitats o la destinació finalista dels ingressos per sancions i taxes.

Les disposicions transitòries permeten l'adaptació progressiva de la implantació de les mesures legals, de manera que els ajuntaments, com a protagonistes del compliment efectiu d'aquesta llei, tenen un període transitori per a adequar els seus pressupostos, ordenances, instal·lacions i serveis a les finalitats perseguides per la llei. També els titulars de nuclis zoològics i responsables legals i temporals tenen un període d'adaptació.

Finalment, la llei deroga la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, de protecció dels animals de companyia, amb la qual cosa s'inicia un nou període de progrés en matèria de protecció i benestar dels animals de companyia i s'hi habilita el posterior i necessari desenvolupament reglamentari.

En aquesta llei han participat des del seu inici totes les entitats relacionades amb les finalitats perseguides per ella o afectades en el seu articulat. En la redacció s'ha procurat buscar un equilibri entre les diferents postures i interessos, sempre garantint la protecció adequada i el benestar dels animals de companyia i la conformitat amb el marc jurídic actual. En la tramitació s'han seguit els procediments establits en la normativa.

TÍTOL I
Disposicions generals

CAPÍTOL 1
Objecte, finalitats i àmbit de la llei

Article 1. Objecte de la llei

Aquesta llei té per objecte establir normes generals per a la protecció, el benestar i la tinença responsable dels animals de companyia i la protecció en determinades situacions d'altres animals que es troben de manera permanent o temporal a la Comunitat Valenciana, amb independència del lloc de residència dels responsables legals i temporals.

Article 2. Fins, finalitats i principis de la llei

1. El fi general d'aquesta llei és la protecció i el benestar dels animals de companyia, afavorir una responsabilitat i una implicació més elevades de les administracions, com també una conducta més cívica i bondadosa de la ciutadania en la defensa dels drets reconeguts per la llei i la preservació dels animals independentment de les seues circumstàncies o del lloc en què es troben.

2. Són finalitats d'aquesta llei:

a) La tinença responsable.

b) L'erradicació de l'abandó.

c) Fomentar l'adopció com a mitjà prioritari de tindre un animal de companyia.

el conocimiento de las obligaciones y prohibiciones que establece esta ley. Se extiende la obligación de la formación para aquellos agentes públicos en las tareas de supervisión y control, trabajadores y voluntarios relacionados con centros de cría, acogida, venta, mantenimiento y aquellos núcleos zoológicos que se considere reglamentariamente.

El título VII fija las medidas de inspección y vigilancia que competen a las administraciones autonómicas y locales para evitar duplicidades y especifica el contenido para un cumplimiento efectivo de la ley. Se especifican las obligaciones del inspeccionado.

El título VIII agrupa todas las medidas de protección que no son aplicables a los considerados como animales de compañía en determinadas situaciones en las que carecen de protección legal, como la prohibición de ciertas actividades deportivas por motivos de crueldad y espectáculos circenses itinerantes de animales para garantizar un bienestar, de acuerdo con sus necesidades etológicas.

El título IX tipifica las infracciones de las que dispone la ley y las correspondientes sanciones aplicables, por lo cual se la dota de instrumentos legales suficientes para hacer cumplir la ley de una manera efectiva y contundente, de tal forma que se minimice cualquier sufrimiento y maltrato de los animales de compañía.

En las disposiciones adicionales se prevén diferentes aspectos complementarios de la ley que permiten una mejor implantación o un mejor desarrollo como, entre otros, la creación del registro de inhabilitados o el destino finalista de los ingresos por sanciones y tasas.

Las disposiciones transitorias permiten la adaptación progresiva de la implantación de las medidas legales, de forma que los ayuntamientos, como protagonistas del cumplimiento efectivo de esta ley, tienen un periodo transitorio para adecuar sus presupuestos, ordenanzas, instalaciones y servicios a las finalidades perseguidas por la ley. También los titulares de núcleos zoológicos y responsables legales y temporales tienen un periodo de adaptación.

Finalmente, la ley deroga la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, de protección de los animales de compañía, con lo cual se inicia un nuevo periodo de progreso en materia de protección y bienestar de los animales de compañía y se habilita el posterior y necesario desarrollo reglamentario.

En esta ley han participado desde su inicio todas las entidades relacionadas con las finalidades perseguidas por ella o afectadas en su articulado. En la redacción se ha procurado buscar un equilibrio entre las diferentes posturas e intereses, siempre garantizando la adecuada protección y el bienestar de los animales de compañía y la conformidad con el marco jurídico actual. En su tramitación se han seguido los procedimientos establecidos en la normativa.

TÍTULO I
Disposiciones generales

CAPÍTULO 1
Objeto, finalidades y ámbito de la ley

Artículo 1. Objeto de la ley

Esta ley tiene por objeto establecer normas generales para la protección, bienestar y tenencia responsable de los animales de compañía y la protección en determinadas situaciones de otros animales que se encuentran de manera permanente o temporal en la Comunitat Valenciana, con independencia del lugar de residencia de sus responsables legales y temporales.

Artículo 2. Fines, finalidades y principios de la ley

1. El fin general de esta ley es la protección y el bienestar de los animales de compañía, favorecer una responsabilidad y una implicación más elevadas de las administraciones, así como una conducta más cívica y bondadosa de la ciudadanía en la defensa de los derechos reconocidos por la ley y la preservación de los animales independientemente de sus circunstancias o del lugar en que se encuentren.

2. Son finalidades de esta ley:

a) La tenencia responsable.

b) La erradicación del abandono.

c) Fomentar la adopción como medio prioritario de tener un animal de compañía.

d) El control reproductiu dels animals de companyia prioritzant-ne l'esterilització per a evitar la superpoblació i en últim terme l'abandó.

e) La formació i divulgació en matèria de protecció i benestar animal.

f) Fomentar i divulgar el paper beneficiós dels animals en la societat.

g) Facilitar la correcta educació i socialització dels animals de manera adequada a la seua espècie, com també l'educació dels responsables legals.

h) Dur a terme les inspeccions i controls necessaris per al compliment correcte d'aquesta llei en tots els seus termes.

i) Assolir la plena identificació dels animals de companyia obligats legalment.

j) Erradicar el maltractament animal.

k) La cria, venda i compra ètica i responsable dels animals de companyia.

l) Fomentar el voluntariat i establir una col·laboració continuada amb les entitats de protecció i defensa animal i la societat civil per a posar en marxa plans d'acció que protegisquen els animals.

m) Finalitzar amb el sacrifici dels animals de companyia, tret del que es disposa en l'article 15 d'aquesta llei.

n) Crear protocols d'actuació per als animals en situació de desemparament per circumstàncies de força major o vulnerabilitat de la persona responsable legal, com també plans d'evacuació i emergència davant catàstrofes naturals, pandèmies o similars.

3. Són principis d'aquesta llei:

a) Els animals són éssers vius sintents, com també de moviment voluntari i han de rebre el tracte que, tenint en compte bàsicament les seues necessitats fisiològiques i etològiques, en procure el benestar i protecció.

b) Ningú no provocarà maltractament als animals.

Article 3. Àmbit d'aplicació de la llei

1. L'àmbit d'aplicació d'aquesta llei es refereix als animals de companyia i als altres animals que puguen no tindre aquesta consideració en els supòsits que s'inclouen en les referències explícites o específiques efectuades en aquesta llei, que es troben en el marc de les competències de la Comunitat Valenciana, amb independència que estiguen o no censats o registrats i siga quin siga el lloc de residència de les persones responsables legals o temporals.

2. La llei s'aplica als centres i establiments per al foment i atenció dels animals de companyia, entre els quals es troben els dedicats a la venda, cria, residència, ensinistrament, competició, gosseres esportives, dules o gossades, canòdroms i altres agrupacions similars, els refugis d'animals abandonats i els nuclis zoològics en general que tenen instal·lacions i seus a la Comunitat Valenciana. En l'àmbit del transport i circulació dels animals de companyia, s'aplica també als residents i transeünts i, en el cas de les entitats de protecció i defensa animal, a les que tenen seu social a la Comunitat Valenciana o treballen amb els animals de companyia, encara que no disposen d'instal·lacions o establiments a la Comunitat Valenciana.

Article 4. Exclusions de la llei

Aquesta llei no s'aplica a:

1. Els animals utilitzats en espectacles taurins i en festejos taurins tradicionals autoritzats.

2. La fauna silvestre, incloent-hi els animals salvatges que viuen en el seu medi natural.

3. Els animals de producció, incloent-hi l'aqüicultura, piscicultura i espècies cinegètiques, i els que s'empren amb finalitats experimentals, que es regeixen per la seua legislació específica, tret dels supòsits inclosos expressament en el títol VIII d'aquesta llei.

CAPÍTOL 2
Definicions

Article 5. Definicions a l'efecte d'aquesta llei

Són definicions a l'efecte d'aquesta llei les contingudes en la normativa vigent de l'Estat i de la Unió Europea en matèria de sanitat i benestar animal, i les següents:

d) El control reproductivo de los animales de compañía priorizando su esterilización para evitar la superpoblación y en último término el abandono.

e) La formación y divulgación en materia de protección y bienestar animal.

f) Fomentar y divulgar el papel beneficioso de los animales en la sociedad.

g) Facilitar la correcta educación y socialización de los animales de manera adecuada a su especie, así como la educación de sus responsables legales.

h) Llevar a cabo las inspecciones y controles necesarios para el cumplimiento correcto de esta ley en todos sus términos.

i) Alcanzar la plena identificación de los animales de compañía obligados legalmente.

j) Erradicar el maltrato animal.

k) La cría, venta y compra ética y responsable de los animales de compañía.

l) Fomentar el voluntariado y establecer una colaboración continuada con las entidades de protección y defensa animal y la sociedad civil para poner en marcha planes de acción que protejan a los animales.

m) Finalizar con el sacrificio de los animales de compañía, a excepción de lo dispuesto en el artículo 15 de esta ley.

n) Crear protocolos de actuación para aquellos animales en situación de desamparo por circunstancias de fuerza mayor o vulnerabilidad de su persona responsable legal, así como planes de evacuación y emergencia ante catástrofes naturales, pandemias o similares.

3. Son principios de esta ley:

a) Los animales son seres vivos sintientes, así como de movimiento voluntario y deben recibir el trato que, teniendo en cuenta básicamente sus necesidades fisiológicas y etológicas, procure su bienestar y protección.

b) Nadie provocará maltrato a los animales.

Artículo 3. Ámbito de aplicación de la ley

1. El ámbito de aplicación de esta ley se entiende referido a los animales de compañía y a aquellos otros animales que puedan no tener esta consideración en los supuestos que se incluyen en las referencias explícitas o específicas efectuadas en esta ley, que se encuentran en el marco de las competencias de la Comunitat Valenciana, con independencia que estén o no censados o registrados y sea cual sea el lugar de residencia de las personas responsables legales o temporales.

2. La ley es aplicable a los centros y establecimientos para el fomento y atención de los animales de compañía, entre los que se encuentran los dedicados a la venta, cría, residencia, adiestramiento, competición, perreras deportivas, rehalas o jaurías, canódromos y otras agrupaciones similares, los refugios de animales abandonados y los núcleos zoológicos en general que tienen instalaciones y sedes en la Comunitat Valenciana. En el ámbito del transporte y circulación de los animales de compañía, es aplicable también a los residentes y transeúntes y, en el caso de las entidades de protección y defensa animal, a las que tienen sede social en la Comunitat Valenciana o trabajan con los animales de compañía, aunque no dispongan de instalaciones o establecimientos en la Comunitat Valenciana.

Artículo 4. Exclusiones de la ley

Esta ley no es aplicable a:

1. Los animales utilizados en espectáculos taurinos y en festejos taurinos tradicionales autorizados.

2. La fauna silvestre, incluidos los animales salvajes que viven en su medio natural.

3. Los animales de producción, incluida la acuicultura, piscicultura y especies cinegéticas, y los que se emplean con fines experimentales, que se rigen por su legislación específica, excepto en los supuestos incluidos expresamente en el título VIII de esta ley.

CAPÍTULO 2
Definiciones

Artículo 5. Definiciones a efectos de esta ley

Son definiciones a efectos de esta ley las contenidas en la normativa vigente del Estado y de la Unión Europea en materia de sanidad y bienestar animal, y las siguientes:

– Animals abandonats: tot aquell animal de producció o de companyia o altres animals en captivitat que, independentment que estiga o no identificat quant al seu origen o persona responsable legal, circule per la via pública o es trobe en espais públics sense acompanyament de cap persona o es refugie en espais privats i del qual no s'haja denunciat la pèrdua o sostracció en un temps prudencial inferior a setanta-dues hores, o aquell que no siga retirat d'un centre d'acolliment per la persona responsable legal o la persona autoritzada en els terminis establits per aquesta llei.

– Animals de companyia: aquells animals que conviuen amb les persones i/o depenen d'aquestes, amb finalitats fonamentalment de companyia, d'oci, educatives o que fan tasques o activitats específiques, independentment de l'espècie i sempre que la seua tinença no tinga com a destinació el consum o aprofitament de les seues produccions. A l'efecte d'aquesta llei s'inclouen tots els animals de l'espècie canina, felina, i mustèlids domèstics, independentment de la finalitat a la qual es destinen o el lloc on habiten. Aquesta definició és aplicable a tots els invertebrats, amfibis, peixos, rèptils, ocells i mamífers diferents dels destinats a la producció d'aliments, la comercialització o la tinença dels quals com a animals de companyia no està prohibida per la normativa vigent.

– Animal de companyia exòtic: animal de la fauna silvestre no autòctona que de manera individual depèn dels éssers humans, hi conviu i està adaptat a aquesta convivència, sempre que les seues característiques fisiològiques i etològiques li permeten viure en companyia en l'entorn domèstic.

– Animals errants: aquells animals de producció o de companyia o altres animals en captivitat, ja siguen animals perduts o extraviats, o animals abandonats, que circulen sense acompanyament ni supervisió.

– Animals identificats: aquells animals que porten algun sistema d'identificació reconegut per les autoritats competents i es troben donats d'alta en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana o en el registre equivalent en l'àmbit d'una altra comunitat autònoma, nacional o internacional.

– Animals perduts o extraviats: aquells animals de producció o de companyia o altres animals en captivitat que, independentment que estiguen o no identificats, vaguen sense acompanyament ni supervisió, sempre que les persones responsables legals o temporals hagen comunicat que s'han extraviat o perdut. En cas d'animals de companyia identificats, ha d'haver-se comunicat la pèrdua al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana i, en tots els casos, a l'autoritat competent.

– Animals que fan tasques o activitats específiques: aquells animals que, seleccionats per les seues aptituds físiques, d'instint i temperamentals, s'ensinistren per a ajudar les persones en una comesa concreta o una activitat regulada en una normativa especial, com els dedicats a la caça, el treball, el pasturatge, el rescat, l'assistència, amb finalitats esportives, utilitzats per les forces i cossos de seguretat, així com animals guia, pigalls o animals destinats a zooterapia que han sigut ensinistrats en centres o per persones professionals especialitzades per a l'acompanyament, la conducció i l'auxili de persones amb diversitats funcionals.

– Animals salvatges: aquells de la fauna silvestre que per les seues característiques físiques, etològiques o de comportament compleixen els requisits per a ser considerats animals potencialment perillosos i, en concret, dels artròpodes, peixos i amfibis, totes les espècies que amb una mossegada o un verí poden suposar un risc greu per a la integritat física o la salut de les persones i dels animals; dels rèptils, totes les espècies verinoses, els cocodrils i caimans i totes aquelles espècies que en estat adult arriben als dos quilograms de pes o els superen, excepte en el cas de quelonis; dels mamífers, tots els primats i felins, així com les espècies que d'adultes arriben als deu quilograms de pes o els superen, excepte les espècies carnívores el límit de les quals està en els cinc quilograms.

– Animals silvestres: tots aquells que formen part del conjunt d'espècies i subespècies animals que viuen i es reprodueixen de manera natural en estat silvestre, incloent els que es troben en hivernada o estan de pas, independentment del seu caràcter autòcton o al·lòcton.

– Casa d'acollida: domicili particular adscrit a una administració pública, centre d'acollida animal o vinculat a una entitat de protecció

– Animales abandonados: todo aquel animal de producción o de compañía u otros animales en cautividad que, independientemente de que esté o no identificado en cuanto a su origen o persona responsable legal, circule por la vía pública o se encuentre en espacios públicos sin acompañamiento de ninguna persona o se refugie en espacios privados y del que no se haya denunciado su pérdida o sustracción en un tiempo prudencial inferior a setenta y dos horas; o aquel que no sea retirado de un centro de acogida por su persona responsable legal o la persona autorizada en los plazos establecidos por esta ley.

– Animales de compañía: aquellos animales que conviven con las personas y/o dependen de estas, con fines fundamentalmente de compañía, de ocio, educativas o que hacen tareas o actividades específicas, independientemente de la especie y siempre que su tenencia no tenga como destino el consumo o aprovechamiento de sus producciones. A efectos de esta ley se incluyen todos los animales de la especie canina, felina, y mustélidos domésticos, independientemente del fin al que se destinan o el lugar donde habitan. Esta definición es aplicable a todos los invertebrados, anfibios, peces, reptiles, pájaros y mamíferos diferentes a los destinados a la producción de alimentos, cuya comercialización o tenencia como animales de compañía no está prohibida por la normativa vigente.

– Animal de compañía exótico: animal de la fauna silvestre no autóctona que de manera individual depende de los seres humanos, convive con estos y está adaptado a esta convivencia, siempre que sus características fisiológicas y etológicas le permitan vivir en compañía en el entorno doméstico.

– Animales errantes: aquellos animales de producción o de compañía u otros animales en cautividad, ya sean animales perdidos o extraviados, o animales abandonados, que circulan sin acompañamiento ni supervisión.

– Animales identificados: aquellos animales que llevan algún sistema de identificación reconocido por las autoridades competentes y se encuentran dados de alta en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana o en el registro equivalente en el ámbito de otra comunidad autónoma, nacional o internacional.

– Animales perdidos o extraviados: aquellos animales de producción o de compañía u otros animales en cautividad que, independientemente de que estén o no identificados, vagan sin acompañamiento ni supervisión, siempre que sus personas responsables legales o temporales hayan comunicado que se han extraviado o perdido. En caso de animales de compañía identificados, debe haberse comunicado la pérdida al Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana y, en todo caso, a la autoridad competente.

– Animales que hacen tareas o actividades específicas: aquellos animales que, seleccionados por sus aptitudes físicas, de instinto y temperamentales, se adiestran para ayudar a las personas en una actividad reglada o cometido concreto, como los dedicados a la caza, trabajo, pastoreo, rescate, asistencia, con fines deportivos, utilizados por las fuerzas y cuerpos de seguridad así como animales guía, lazarillos o animales destinados a zooterapia que han sido adiestrados en centros o por personas profesionales especializadas para el acompañamiento, conducción y auxilio de personas con diversidades funcionales.

– Animales salvajes: aquellos de la fauna silvestre que por sus características físicas, etológicas o de comportamiento cumplen los requisitos para ser considerados animales potencialmente peligrosos y, en concreto, de los artrópodos, peces y anfibios, todas las especies que con un mordisco o un veneno pueden suponer un riesgo grave para la integridad física o la salud de las personas y de los animales; de los reptiles, todas las especies venenosas, los cocodrilos y caimanes y todas aquellas especies que en estado adulto llegan a los dos kilogramos de peso o los superan, excepto en el caso de quelonios; de los mamíferos, todos los primates y felinos, así como las especies que de adultas llegan a los diez kilogramos de peso o los superan, excepto las especies carnívoras cuyo límite está en los cinco kilogramos.

– Animales silvestres: todos aquellos que forman parte del conjunto de especies y subespecies animales que viven y se reproducen de manera natural en estado silvestre, incluyendo los que se encuentran en invernada o están de paso, independientemente de su carácter autóctono o alóctono.

– Casa de acogida: domicilio particular adscrito a una administración pública, centro de acogida animal o vinculado a una entidad de

animal, on es mantenen animals abandonats, decomissats, confiscats, perduts o extraviats per a custodiar-los provisionalment, garantint-ne la cura, l'atenció i el manteniment en bones condicions higienicosanitàries i etològiques.

– CER: activitat de gestió que inclou la captura, l'esterilització i el retorn de gats comunitaris.

– Cessió per causa justificada: aquells casos en què per causa o força major degudament acreditada i documentada (malaltia, defunció, persones sotmeses a maltractaments, vulnerabilitat, etc.), els ajuntaments assumeixen la responsabilitat i la cura de l'animal de manera ètica.

– Colònies felines: grups de gats comunitaris de l'espècie de felí domèstic (*Felis catus*) amb un grau de sociabilitat variable, que viuen en estat de llibertat, sota la cura i la supervisió de les persones i lligats a l'entorn humà, i que s'instal·len en espais públics o privats.

– Control reproductiu: assegurar per part de la persona física o jurídica responsable de l'animal l'aplicació de mètodes a fi d'evitar ventrades indesitjades, superpoblació i abandó.

– Entitats de protecció i defensa dels animals: aquelles entitats amb àmbit d'actuació a la Comunitat Valenciana, sense ànim de lucre, legalment constituïdes i que tenen com a finalitat principal defensar i protegir els animals.

– Entitat auxiliar de recollida i acolliment d'animals: aquelles entitats de protecció i defensa animal, degudament registrades, que, mitjançant un conveni amb l'ajuntament al terme municipal del qual actuen, hi col·laboren en la gestió de la recollida, l'acolliment i l'adopció d'animals de companyia.

– Esterilització: intervenció realitzada per la persona veterinària col·legiada mitjançant la qual es limita o s'anul·la la capacitat reproductiva d'un animal.

– Eutanàsia: mort induïda a un animal quan aquest pateix malaltia o lesió que no té tractament curatiu o pal·liatiu. En aquest cas s'administrarà quan el tractament pal·liatiu no evite l'agonia o el sofriment crònic incapacitant per a la vida de l'animal.

– Gat comunitari: membre de l'espècie de felí domèstic (*Felis catus*), amb un grau de socialització variable amb els éssers humans i que viu vinculat a un territori.

– Gestió i destí ètics: conjunt de mesures que asseguren que els animals en situació de vulnerabilitat i desemparament disposen de les cures necessàries; són atesos per les persones indicades per la seua formació, experiència i coneixement; reben l'atenció veterinària i etològica que els garanteix una vida lliure de sofriments, i que el lloc on són allotjats disposa de totes les condicions adequades a la seua espècie, en els termes establits en les normes de desenvolupament d'aquesta llei i altra normativa aplicable.

– Gestió integral de colònies felines: model d'intervenció, pràctic, humanitari, educatiu i de conscienciació que inclou el mètode CER (captura-esterilització-retorn) i altres actuacions complementàries que permeten abordar la gestió de les colònies felines des d'una visió transversal com la formació contínua, la informació, l'educació, la conscienciació i la mediació entre totes les persones implicades.

– Maltractament d'animal de companyia: conducta per la qual, per qualsevol mitjà o procediment, s'exerceix una acció o omissió o comportament violent sobre un animal que provoque lesions que menyscaben greument la seua salut, excepte les possibles lesions que pogueren patir els animals de companyia que fan tasques o activitats específiques en l'exercici de les seues funcions específiques, o que el sotmeten a explotació sexual, o abandó en condicions en les quals puga perillar la seua vida o integritat.

– Gossera esportiva: nucli zoològic dedicat al foment, la cria i la cura de gossos amb la finalitat d'alguna pràctica esportiva, que albergue una quantitat superior a quinze exemplars majors de tres mesos d'edat.

– Responsable de colònia felina: persona autoritzada pels ajuntaments per a la cura, l'alimentació i el control de la colònia felina censada en aquest organisme públic, que compleix amb les mesures requerides per al bon funcionament de la colònia, vetlant pel benestar animal i vigilant perquè no derive en un problema sanitari.

– Responsable legal: la persona que figura inscrita com a tal en el registre d'identificació corresponent. Si no hi ha inscripció en el registre, es considera persona responsable legal aquella que puga demostrar

protección animal, donde se mantienen animales abandonados, decomisados, incautados, perdidos o extraviados para su custodia provisional, garantizando su cuidado, atención y mantenimiento en buenas condiciones higiénico-sanitarias y etológicas.

– CER: actividad de gestión que incluye la captura, esterilización y retorno de gatos comunitarios.

– Cesión por causa justificada: aquellos casos en los cuales por causa o fuerza mayor debidamente acreditada y documentada (enfermedad, defunción, personas sometidas a maltratos, vulnerabilidad, etc.), los ayuntamientos asumen la responsabilidad y cuidado del animal de manera ética.

– Colonias felinas: grupos de gatos comunitarios de la especie de felino doméstico (*Felis catus*) con un grado de sociabilidad variable, que viven en estado de libertad, bajo el cuidado y supervisión de las personas y ligados al entorno humano y que se instalan en espacios públicos o privados.

– Control reproductivo: asegurar por parte de la persona física o jurídica responsable del animal la aplicación de métodos a fin de evitar camadas indeseadas, superpoblación y abandono.

– Entidades de protección y defensa de los animales: aquellas entidades con ámbito de actuación en la Comunitat Valenciana, sin ánimo de lucro, legalmente constituidas y que tienen como finalidad principal defender y proteger a los animales.

– Entidad auxiliar de recogida y acogida de animales: aquellas entidades de protección y defensa animal, debidamente registradas, que mediante convenio con el ayuntamiento en cuyo término municipal actúan, colaboran con el mismo en la gestión de la recogida, la acogida y la adopción de animales de compañía.

– Esterilización: intervención realizada por la persona veterinaria colegiada mediante la cual se limita o anula la capacidad reproductiva de un animal.

– Eutanasia: muerte inducida a un animal cuando este sufre enfermedad o lesión que no tiene tratamiento curativo o paliativo. En este caso se administrará cuando el tratamiento paliativo no evite la agonía o el sufrimiento crónico incapacitante para la vida del animal.

– Gato comunitario: miembro de la especie de felino doméstico (*Felis catus*), con un grado de socialización variable con los seres humanos y que vive vinculado a un territorio.

– Gestión y destino éticos: conjunto de medidas que aseguran que los animales en situación de vulnerabilidad y desamparo cuentan con los cuidados necesarios, son atendidos por las personas indicadas por su formación, experiencia y conocimiento, reciben la atención veterinaria y etológica que les garantiza una vida libre de sufrimientos y que el lugar donde son alojados dispone de todas las condiciones adecuadas a su especie, en los términos establecidos en las normas de desarrollo de esta ley y demás normativa aplicable.

– Gestión integral de colonias felinas: modelo de intervención, práctico, humanitario, educativo y de concienciación que incluye el método CER (captura-esterilización-retorno) y otras actuaciones complementarias que permiten abordar la gestión de las colonias felinas desde una visión transversal como la formación continua, información, educación, concienciación y mediación entre todas las personas implicadas.

– Maltrato de animal de compañía: conducta por la cual, por cualquier medio o procedimiento, se ejerce una acción u omisión o comportamiento violento sobre un animal que provoque lesiones que menoscaben gravemente su salud, excepto las posibles lesiones que pudieran sufrir los animales de compañía que hacen tareas o actividades específicas en el ejercicio de sus funciones específicas, o que lo someten a explotación sexual, o abandono en condiciones en las cuales pueda peligrar su vida o integridad.

– Perrera deportiva: núcleo zoológico dedicado al fomento, cría y cuidado de perros con la finalidad de alguna práctica deportiva que albergue una cantidad superior a quince ejemplares mayores de tres meses de edad.

– Responsable de colonia felina: persona autorizada por los ayuntamientos para el cuidado, alimentación y control de la colonia felina censada en dicho organismo público, que cumple con las medidas requeridas para el buen funcionamiento de la colonia, velando por el bienestar animal y vigilando para que no derive en un problema sanitario.

– Responsable legal: la persona que figura inscrita como tal en el registro de identificación correspondiente. Si no hay inscripción en el registro, se considera persona responsable legal aquella que pueda

aquesta circumstància per qualsevol mètode admès en dret per a provar-ne la titularitat.

– Responsable temporal: aquella persona que, sense ser responsable legal en els termes establits en el punt anterior, té circumstancialment la responsabilitat i la cura de l'animal.

– Sacrifici: mort induïda als animals per raons greus i justificades de sanitat animal, de salut o seguretat pública, o mediambientals, sempre mitjançant medicaments eutanàsics autoritzats que impliquen absència de dolor i sofriment i pèrdua de consciència immediata.

– Santuari d'animals: centre d'acolliment dedicat principalment a l'allotjament d'animals que han perdut la finalitat productiva que es troben perduts, abandonats, errants, decomissats, confiscats o cedits, on els animals que es registren habiten fins a la mort o el trasllat a un altre santuari. En cap cas poden passar a la cadena alimentària ni ser objecte de comerç els animals mateixos ni les seues cries ni productes o derivats, ni cap altre tipus d'activitat lucrativa o d'aprofitament. Aquests centres tenen registre de nucli zoològic de centre d'acolliment.

– Ésser sentent o sintent: éssers amb capacitat per a tenir experiències com dolor i plaer, sofriment i gaudi, de manera subjectiva i individual.

– Tinença responsable: conjunt d'obligacions, condicions i compromisos que han d'assumir les persones responsables legals i temporals per a garantir i assegurar el benestar, la protecció dels animals inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei i la seua qualitat de vida, segons les seues necessitats etològiques i fisiològiques.

– Veterinari col·laborador o autoritzat: persona llicenciada o graduada en veterinària, inscrita en el col·legi veterinari corresponent i reconeguda per l'autoritat competent per a l'execució de les funcions previstes en aquesta llei i desenvolupades reglamentàriament.

– Veterinari oficial: persona llicenciada o graduada en veterinària, funcionària al servei d'una administració pública, que posseeix les qualificacions adequades per a dur a terme controls oficials de conformitat amb la normativa i que està nomenada i destinada a aquest efecte per l'autoritat competent.

TÍTOL II
De la responsabilitat sobre els animals i les seues normes de protecció

CAPÍTOL 1
Obligacions i prohibicions

Article 6. Obligacions de les persones responsables legals i temporals d'animals de companyia

1. Les obligacions següents corresponen als responsables legals i temporals i, en general, a totes aquelles persones que mantenen o custodien animals de companyia o bé gaudeixen d'ells:

a) Tractar els animals d'acord amb la seua condició d'éssers sintents i proporcionar-los atenció, supervisió, control i cures suficients; una alimentació i beguda sana, adequada i convenient per al seu desenvolupament normal; unes bones condicions higienicosanitàries; la realització de l'exercici necessari; un espai suficient, higiènic, d'acord amb les seues necessitats etològiques, amb protecció davant les inclemències meteorològiques, i que permeta el control amb una freqüència adequada; companyia en cas d'animals d'espècies gregàries, que en cap cas poden mantenir els animals lligats i/o tancats en condicions que puguen suposar perill o dolor per a l'animal, o aïllats de l'ésser humà o altres animals; i, en general, una atenció adequada a les necessitats etològiques, fisiològiques i físiques de l'espècie i de cada individu.

b) Impedir que els animals dipositen els excrements en voreres, passejos, jardins i, en general, en espais públics o privats d'ús comú. En cas que els hi dipositen, cal retirar-los i netejar immediatament i adoptar les mesures oportunes de neteja per a impedir que els animals embruten la via pública.

c) Proporcionar als animals aquells tractaments preventius que es declaren obligatoris, així com qualsevol altre tipus de tractament veterinari preventiu, pal·liatiu o curatiu que siga essencial per a mantenir el seu bon estat de salut.

demostrar esta circunstancia por cualquier método admitido en derecho para probar su titularidad.

– Responsable temporal: aquella persona que, sin ser responsable legal en los términos establecidos en el punto anterior, tiene circunstancialmente la responsabilidad y cuidado del animal.

– Sacrificio: muerte inducida a los animales por razones graves y justificadas de sanidad animal, de salud o seguridad pública, o medioambientales, siempre mediante medicamentos eutanásicos autorizados que impliquen ausencia de dolor y sufrimiento y pérdida de consciencia inmediata.

– Santuario de animales: centro de acogida dedicado principalmente al alojamiento de animales que han perdido su fin productivo que se encuentran perdidos, abandonados, errantes, decomisados, confiscados o cedidos, donde los animales que se registran habitan hasta su muerte o traslado a otro santuario. En ningún caso pueden pasar a la cadena alimentaria ni ser objeto de comercio los propios animales ni sus crías ni productos o derivados, ni ningún otro tipo de actividad lucrativa o de aprovechamiento. Estos centros tienen registro de núcleo zoológico de centro de acogida.

– Ser sentiente o sintiente: seres con capacidad para tener experiencias como dolor y placer, sufrimiento y goce, de manera subjetiva e individual.

– Tenencia responsable: conjunto de obligaciones, condiciones y compromisos que deben asumir las personas responsables legales y temporales para garantizar y asegurar el bienestar, la protección de los animales incluidos en el ámbito de aplicación de esta ley y su calidad de vida, según sus necesidades etológicas y fisiológicas.

– Veterinario colaborador o autorizado: persona licenciada o graduada en veterinaria, inscrita en el colegio veterinario correspondiente y reconocida por la autoridad competente para la ejecución de las funciones previstas en esta ley y desarrolladas reglamentariamente.

– Veterinario oficial: persona licenciada o graduada en veterinaria, funcionaria al servicio de una administración pública, que posee las calificaciones adecuadas para llevar a cabo controles oficiales en conformidad con la normativa y que está nombrada y destinada a estos efectos por la autoridad competente.

TÍTULO II
De la responsabilidad sobre los animales y sus normas de protección

CAPÍTULO 1
Obligaciones y prohibiciones

Artículo 6. Obligaciones de las personas responsables legales y temporales de animales de compañía

1. Las siguientes obligaciones corresponden a los responsables legales y temporales y, en general, a todas aquellas personas que mantienen o custodian animales de compañía o bien disfrutan de ellos:

a) Tratar a los animales de acuerdo con su condición de seres sintientes, proporcionándoles atención, supervisión, control y cuidados suficientes; una alimentación y bebida sana, adecuada y conveniente para su normal desarrollo; unas buenas condiciones higiénico-sanitarias; la realización del ejercicio necesario; un espacio suficiente, higiénico, de acuerdo con sus necesidades etológicas, con protección frente a las inclemencias meteorológicas, y que permita el control con una frecuencia adecuada; compañía en caso de animales de especies gregarias, que en ningún caso pueden mantener los animales atados y/o cerrados en condiciones que puedan suponer peligro o dolor para el animal, o aislados del ser humano u otros animales; y, en general, una atención adecuada a las necesidades etológicas, fisiológicas y físicas de la especie y de cada individuo.

b) Impedir que los animales depositen los excrementos en aceras, paseos, jardines y, en general, en espacios públicos o privados de uso común. En caso de que los depositen, hay que retirarlos y limpiar inmediatamente, adoptando las medidas oportunas de limpieza para impedir que los animales ensucien la vía pública.

c) Proporcionar a los animales aquellos tratamientos preventivos que se declaren obligatorios, así como cualquier otro tipo de tratamiento veterinario preventivo, paliativo o curativo que sea esencial para mantener su buen estado de salud.

d) Adoptar les mesures necessàries per a evitar que la presència, tinença o circulació dels animals puga intimidar o suposar perill, amenaça, danys o perjudicis a les persones, animals o coses; realitzar als animals proves de sociabilitat i educació, quan el seu caràcter i comportament així ho aconselle, i educar-los amb mètodes no agressius ni violents. La persona responsable legal o temporal dels animals de l'espècie canina n'ha de realitzar un acompanyament adequat per les vies públiques, desplaçant-se en tot moment per mitjà d'una corretja o similar inferior a dos metres de longitud. Estan exempts del desplaçament mitjançant corretja o similar els animals de l'espècie canina amb funcions específiques en l'exercici d'aquestes.

e) Posar a disposició de l'autoritat competent o dels seus agents aquella documentació que els siga requerida i siga obligatòria en cada cas i col·laborar per a l'obtenció de la informació necessària en tot moment.

f) Col·laborar amb la conselleria competent i, si és el cas, amb l'ajuntament en matèria de sanitat animal quan, per raons greus i justificades de sanitat animal o salut pública, s'ordene l'internament o aïllament dels animals als quals s'haja diagnosticat una malaltia transmissible per al tractament d'aquesta, ja siga pal·liatiu o curatiu, o si no pot aplicar-se, l'eutanàsia.

g) Les persones professionals que actuen com a responsables temporals han de comunicar a les persones responsables legals l'obligatorietat de comptar amb la identificació d'un animal subjecte a identificació obligatòria per la normativa. En cas d'incompliment reiterat d'aquesta obligació, les persones professionals poden comunicar a les autoritats competents aquesta absència.

h) En presència d'animals de companyia atropellats en via pública, qualsevol ciutadà ha de comunicar els fets a l'ajuntament o a les forces i cossos de seguretat o protecció civil; els quals, al seu torn, han d'avisar la persona responsable legal. En cas que l'animal estiga amb vida, s'ha de prioritzar el trasllat d'aquest amb caràcter d'urgència al centre veterinari més pròxim. En tots aquests supòsits, si l'estat de l'animal presenta indicis de maltractament, l'autoritat municipal competent ha de requerir un informe veterinari per a trametre'l al ministeri fiscal o a l'autoritat judicial.

2. Les obligacions següents corresponen exclusivament a les persones responsables legals dels animals de companyia:

a) Obligació d'esterilitzar els animals de les espècies canina i felina, dels quals no es pot exercir un control reproductiu, que es mantenen en polígons industrials, obres, zones urbanes i periurbanes, finques rústiques o apartades del nucli urbà o similars, i aquells que tenen accés a l'exterior dels habitatges i poden tenir contacte no controlat amb altres animals de la mateixa espècie, excepte prescripció veterinària. En els casos en què conviuen en un mateix habitatge o ubicació animals de la mateixa espècie i de diferents sexes, almenys tots els membres d'un dels sexes han d'estar esterilitzats quan no s'hi pot exercir un control reproductiu, excepte en el cas de criadors inscrits en el registre corresponent.

Els animals adults d'espècie canina i felina que ingressen en els centres de protecció animal s'han d'esterilitzar durant la seua permanència en aquests després de vençut el termini de recuperació dels animals de companyia pels seus responsables legals. En cap cas poden donar-se en adopció o acolliment sense esterilitzar, excepte prescripció veterinària.

b) Identificar els animals que la normativa considera obligatori mitjançant el procediment establit i comunicar la pèrdua, sostracció o mort dels animals al Registre Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia en un termini màxim de setanta-dues hores, i a l'ajuntament en què es trobe empadronada la persona responsable legal de l'animal. Comunicar la pèrdua o sostracció dels animals de companyia no inclosos en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana a l'autoritat competent. La comunicació de la pèrdua o sostracció de l'animal ha d'anar acompanyada de la denúncia corresponent. Les transaccions d'animals amb identificació obligatòria s'han de fer sempre amb els animals identificats correctament.

Article 7. Prohibicions quant als animals de companyia

Queda prohibit:

a) El sacrifici i l'eutanàsia en els supòsits no previstos en aquesta llei.

d) Adoptar las medidas necesarias para evitar que la presencia, tenencia o circulación de los animales pueda intimidar o suponer peligro, amenaza, daños o perjuicios a las personas, animales o cosas; realizar a los animales pruebas de sociabilidad y educación, cuando su carácter y comportamiento así lo aconseje, y educarlos con métodos no agresivos ni violentos. La persona responsable legal o temporal de los animales de la especie canina debe realizar un acompañamiento adecuado por las vías públicas, desplazándose en todo momento por medio de una correa o similar inferior a dos metros de longitud. Están exentos del desplazamiento mediante correa o similar los animales de la especie canina con funciones específicas en el ejercicio de estas.

e) Poner a disposición de la autoridad competente o de sus agentes aquella documentación que se les requiera y resulte obligatoria en cada caso, colaborando para la obtención de la información necesaria en todo momento.

f) Colaborar con la conselleria competente y, en su caso, con el ayuntamiento en materia de sanidad animal cuando, por razones graves y justificadas de sanidad animal o salud pública, se ordene el internamiento o aislamiento de los animales a los cuales se haya diagnosticado una enfermedad transmisible para su tratamiento, ya sea paliativo o curativo, o si no puede aplicarse, la eutanasia.

g) Las personas profesionales que actúan como responsables temporales deben comunicar a las personas responsables legales la obligatoriedad de contar con la identificación de un animal sujeto a identificación obligatoria por la normativa. En caso de incumplimiento reiterado de esta obligación, las personas profesionales podrán comunicar a las autoridades competentes su ausencia.

h) En presencia de animales de compañía atropellados en vía pública, cualquier ciudadano debe comunicar los hechos al ayuntamiento o a las fuerzas y cuerpos de seguridad o protección civil; los cuales, a su vez, avisarán a la persona responsable legal. En caso de que el animal esté con vida, se priorizará su traslado con carácter de urgencia al centro veterinario más próximo. En todos estos supuestos, si el estado del animal presenta indicios de maltrato, la autoridad municipal competente requerirá un informe veterinario para remitirlo al ministerio fiscal o a la autoridad judicial.

2. Las siguientes obligaciones corresponden exclusivamente a las personas responsables legales de los animales de compañía:

a) Obligación de esterilizar a los animales de las especies canina y felina, de los que no se puede ejercer un control reproductivo, que se mantienen en polígonos industriales, obras, zonas urbanas y periurbanas, fincas rústicas o apartadas del casco urbano o similares, y aquellos que tienen acceso al exterior de las viviendas y pueden tener contacto no controlado con otros animales de la misma especie, excepto prescripción veterinaria. En los casos en que conviven en una misma vivienda o ubicación animales de la misma especie y de diferentes sexos, al menos todos los miembros de uno de los sexos deben estar esterilizados cuando no se puede ejercer un control reproductivo, excepto en el caso de criadores inscritos en el registro correspondiente.

Los animales adultos de especie canina y felina que ingresen en los centros de protección animal se esterilizarán durante su permanencia en estos después de vencido el plazo de recuperación de los animales de compañía por parte de sus responsables legales. En ningún caso podrán darse en adopción o acogida sin esterilizar, excepto prescripción veterinaria.

b) Identificar a los animales que la normativa considera obligatorio mediante el procedimiento establecido y comunicar el extravío, sustracción o muerte de los animales al Registro Valenciano de Identificación de Animales de Compañía en un plazo máximo de setenta y dos horas, y al ayuntamiento en el que se encuentre empadronada la persona responsable legal del animal. Comunicar el extravío, sustracción o pérdida de los animales de compañía no incluidos en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana a la autoridad competente. La comunicación del extravío o sustracción del animal irá acompañada de la correspondiente denuncia. Las transacciones de animales con identificación obligatoria se harán siempre con los animales identificados correctamente.

Artículo 7. Prohibiciones en cuanto a los animales de compañía

Queda prohibido:

a) El sacrificio y la eutanasia en los supuestos no previstos en esta ley.

b) Maltractar els animals de companyia.

c) Abandonar els animals de companyia.

d) Mantenir els animals de companyia lligats permanentment, engabiats en instal·lacions indegudes o en qualsevol condició inadequada per a les seues necessitats fisiològiques i etològiques, segons la raça i l'espècie.

e) Les mutilacions d'animals de companyia, excepte les requerides per necessitats medicoquirúrgiques, sempre que siga necessari per a mantenir la salut de l'animal, que en tot cas seran realitzades i justificades per una persona veterinària col·legiada. Aquesta excepció no inclou les mutilacions amb finalitats exclusivament estètiques.

f) No proporcionar als animals de companyia l'alimentació i l'aigua necessaris per al seu desenvolupament normal.

g) Subministrar-los drogues, fàrmacs o aliments que puguen ocasionar-los lesions, trastorns greus o la mort, excepte els prescrits per persones professionals veterinàries col·legiades.

h) La cria i comercialització d'animals de companyia sense les llicències i els permisos corresponents.

i) La tinença d'animals de companyia en llocs on no es puga exercir l'atenció i vigilància adequades i oportunes, d'acord amb les seues necessitats etològiques segons espècie i raça, així com que no s'hi puguen prestar els tractaments veterinaris prescrits.

j) Deixar animals en vehicles estacionats o en qualsevol altre lloc sense la protecció adequada davant l'exposició solar i/o sense la ventilació i temperatura adequades.

k) La posada en llibertat en el medi natural i l'abandó d'individus de qualsevol espècie exòtica invasora regulada en el Reial decret 630/2013, de 2 d'agost, pel qual es regula el Catàleg espanyol d'espècies exòtiques invasores, o la normativa que el substituïsca o desenvolupe, que es mantinga com a animal de companyia, amb l'excepció dels que s'inclouen en el Reial decret 1.118/1989, de 15 de setembre, pel qual es determinen les espècies objecte de caça i de pesca comercialitzables i es dicten normes sobre aquest tema, o la normativa que el substituïsca o desenvolupe, que han d'estar subjectes al règim d'autorització administrativa per la conselleria competent en matèria de caça i pesca.

l) L'assistència sanitària per part de persones no facultades, segons la legislació vigent; amb excepció dels primers auxilis o les pautes establides per persones professionals veterinàries.

m) Donar als animals de companyia una educació agressiva o violenta o preparar-los per a baralles, amb les excepcions previstes en l'article 1.2 de la Llei 50/1999, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos.

n) L'ús de jardins, parcs i espais públics urbans per a l'ensinistrament d'animals de l'espècie canina, excepte exercicis de socialització amb autorització municipal.

o) Exhibir animals de companyia en locals comercials no dedicats a la venda d'animals, de restauració, oci o diversió.

p) Portar animals de companyia lligats a vehicles de motor en marxa en tot cas, o a qualsevol altre mitjà de transport que excedisca les seues capacitats fisiològiques de desplaçament i que perjudique la seua salut.

q) Utilitzar collars d'escanyament, amb punxes o elèctrics que resulten nocius a nivell físic o etològic per als animals de companyia.

Reglamentàriament s'establiran el tipus d'eines i les activitats professionals en què puguen utilitzar-se, per la finalitat a què estiguen destinats o la morfologia de l'animal.

r) La tinença, cria i venda d'animals salvatges i d'aquells de la fauna silvestre que, per les seues condicions etològiques i necessitats biològiques, no s'adapten a la convivència humana, així com aquells la comercialització dels quals estiga prohibida per la normativa vigent i, en tot cas, aquells que no han sigut criats i no han nascut en captivitat.

s) La manipulació o l'ús fraudulent de la identificació obligatòria en animals de companyia, en qualsevol dels seus elements.

t) L'explotació de la cria d'animals de companyia que implique un abús dels límits fisiològics de la seua espècie o raça o pose en perill la seua salut i integritat.

u) La venda de particulars d'animals de companyia a establiments de venda o a altres particulars sense els requisits establits en aquesta llei.

v) La cria, venda o qualsevol tipus de transmissió com a animals de companyia d'animals de la fauna silvestre, incloent-hi els animals

b) Maltratar a los animales de compañía.

c) Abandonar a los animales de compañía.

d) Mantener a los animales de compañía atados permanentemente, enjaulados en instalaciones indebidas o en cualquier condición inadecuada para sus necesidades fisiológicas y etológicas, según la raza y la especie.

e) Las mutilaciones de animales de compañía, excepto las requeridas por necesidades médico-quirúrgicas, siempre que sea necesario para mantener la salud del animal, que en todo caso serán realizadas y justificadas por una persona veterinaria colegiada. Esta excepción no incluye las mutilaciones con finalidades exclusivamente estéticas.

f) No proporcionar a los animales de compañía la alimentación y el agua necesarios para su desarrollo normal.

g) Suministrarles drogas, fármacos o alimentos que puedan ocasionarles lesiones, trastornos graves o la muerte, excepto los prescritos por personas profesionales veterinarias colegiadas.

h) La cría y comercialización de animales de compañía sin las licencias y los permisos correspondientes.

i) La tenencia de animales de compañía en lugares donde no se pueda ejercer la atención y vigilancia adecuadas y oportunas, de acuerdo con sus necesidades etológicas según especie y raza, así como que no se pueda prestar los tratamientos veterinarios prescritos.

j) Dejar animales en vehículos estacionados o en cualquier otro lugar sin la protección adecuada frente a la exposición solar y/o sin la ventilación y temperatura adecuadas.

k) La puesta en libertad en el medio natural y el abandono de individuos de cualquier especie exótica invasora regulada en el Real decreto 630/2013, de 2 de agosto, por el que se regula el Catálogo español de especies exóticas invasoras, o la normativa que lo sustituya o desarrolle, que se mantenga como animal de compañía, con la excepción de los que se incluyen en el Real decreto 1.118/1989, de 15 de septiembre, por el que se determinan las especies objeto de caza y de pesca comercializables y se dictan normas al respecto, o la normativa que lo sustituya o desarrolle, que estarán sujetos al régimen de autorización administrativa por la conselleria competente en materia de caza y pesca.

l) La asistencia sanitaria por parte de personas no facultadas, según la legislación vigente; con excepción de los primeros auxilios o las pautas establecidas por personas profesionales veterinarias.

m) Dar a los animales de compañía una educación agresiva o violenta o prepararlos para peleas, con las excepciones previstas en el artículo 1.2 de la Ley 50/1999, de 23 de diciembre, sobre el régimen jurídico de la tenencia de animales potencialmente peligrosos.

n) El uso de jardines, parques y espacios públicos urbanos para el adiestramiento de animales de la especie canina excepto ejercicios de socialización con autorización municipal.

o) Exhibir animales de compañía en locales comerciales no dedicados a la venta de animales, de restauración, ocio o diversión.

p) Llevar animales de compañía atados a vehículos de motor en marcha en todo caso, o a cualquier otro medio de transporte que exceda de sus capacidades fisiológicas de desplazamiento y que perjudique su salud.

q) Utilizar collares de estrangulamiento, con pinchos o eléctricos que resulten dañinos a nivel físico o etológico para los animales de compañía.

Reglamentariamente se establecerán el tipo de herramientas y las actividades profesionales en las que puedan utilizarse, por la finalidad a que estén destinados o la morfología del animal.

r) La tenencia, cría y venta de animales salvajes y de aquellos de la fauna silvestre que, por sus condiciones etológicas y necesidades biológicas, no se adaptan a la convivencia humana, así como aquellos cuya comercialización esté prohibida por la normativa vigente y, en todo caso, aquellos que no han sido criados y no han nacido en cautividad.

s) La manipulación o el uso fraudulento de la identificación obligatoria en animales de compañía, en cualquiera de sus elementos.

t) La explotación de la cría de animales de compañía que implique un abuso de los límites fisiológicos de su especie o raza o ponga en peligro su salud e integridad.

u) La venta de particulares de animales de compañía a establecimientos de venta o a otros particulares sin los requisitos establecidos en esta ley.

v) La cría, venta o cualquier tipo de transmisión como animales de compañía de animales de la fauna silvestre, incluyendo los animales sal-

salvatges que, per les seues condicions etològiques i necessitats biològiques, no s'adapten a la convivència humana, així com aquells la comercialització dels quals estiga prohibida per la normativa vigent i, en tot cas, aquells que no han sigut criats i no han nascut en captivitat.

w) Fer donació d'animals de companyia com a premi, reclam publicitari, recompensa o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent de la transmissió onerosa d'animals.

x) La venda o donació a menors de divuit anys sense l'autorització dels qui en tinguen la pàtria potestat o custòdia.

y) La venda ambulant d'animals, excepte en concentracions autoritzades per a això.

z) La incitació a l'odi i al maltractament dels animals de companyia.

CAPÍTOL 2
Transport d'animals de companyia

Article 8. Transport d'animals de companyia

1. Quan el transport d'animals de companyia es realitze amb relació a una activitat econòmica, s'aplicarà el que es disposa en la normativa vigent en la matèria, ja siga autonòmica, estatal, de la Unió Europea o tractats i instruments internacionals que s'hi apliquen.

2. Quan no s'efectue amb relació a una activitat econòmica, es durà a terme sota les condicions següents, d'acord amb les necessitats fisiològiques i etològiques de cada espècie:

a) Els habitacles destinats a albergar animals disposaran d'espai suficient, de manera que eviten lesions i sofriment als animals i se'n garantisca la seguretat. Estaran concebuts i mantinguts per a protegir els animals de la intempèrie i de les condicions climatològiques adverses. Es mantindran en bones condicions higienicosanitàries.

b) Durant el transport i l'espera, els animals hauran de ser observats periòdicament i disposar de ventilació i temperatures adequades. D'igual manera, hauran de disposar d'aigua i alimentació convenientment, i en el cas de trajectes de llarga duració, segons s'establisca reglamentàriament.

c) La càrrega i descàrrega dels animals es farà de manera que no provoque sofriments innecessaris o danys en els animals.

d) Quan es traslladen animals agressius o perillosos, es farà amb les mesures de seguretat necessàries.

e) No podran transportar-se animals ferits o malalts si el transport pot causar lesions o sofriments innecessaris, excepte si es realitza per a dispensar als animals atenció, diagnòstic o tractament veterinari. En la mesura que siga possible, en el cas d'animals residents en establiments autoritzats, l'atenció veterinària es dispensarà en el mateix establiment.

CAPÍTOL 3
Tractaments obligatoris

Article 9. Tractaments obligatoris dels animals de companyia

1. La conselleria competent en matèria de protecció i sanitat animal pot ordenar la realització de tractaments preventius, pal·liatius, excepte quan el tractament pal·liatiu no evite l'agonia o el sofriment crònic incapacitant per a la vida de l'animal, o curatius, per raons de sanitat, de benestar animal o de salut pública.

2. Les persones professionals veterinàries col·legiades que, en l'exercici de la seua professió, duguen a terme vacunacions o tractaments obligatoris han de portar un arxiu amb la fitxa clínica dels animals que reben la seua atenció, amb les dades que es determinen reglamentàriament. Aquesta fitxa ha d'estar a la disposició de l'autoritat competent o dels seus agents. També pot ser sol·licitada i ha de ser entregada en format electrònic.

3. La conselleria competent i, si escau, l'ajuntament poden ordenar, respectivament, per motius justificats de sanitat animal o salut pública, l'internament o l'aïllament dels animals als quals s'haja diagnosticat una malaltia transmissible, per a ser sotmesos al tractament curatiu o pal·liatiu que corresponga, o a l'eutanàsia, en cas que el tractament pal·liatiu no evite l'agonia o el sofriment crònic incapacitant per a la vida de l'animal, i l'administració competent ha d'emetre un informe que justifique l'eutanàsia signat per una persona veterinària col·legiada.

vajes que, por sus condiciones etológicas y necesidades biológicas, no se adaptan a la convivencia humana, así como aquellos cuya comercialización esté prohibida por la normativa vigente y, en todo caso, aquellos que no han sido criados y no han nacido en cautividad.

w) Hacer donación de animales de compañía como premio, reclamo publicitario, recompensa o regalo de compensación por otras adquisiciones de naturaleza diferente de la transmisión onerosa de animales.

x) La venta o donación a menores de dieciocho años sin la autorización de quienes tengan su patria potestad o custodia.

y) La venta ambulante de animales, excepto en concentraciones autorizadas para ello.

z) La incitación al odio y al maltrato de los animales de compañía.

CAPÍTULO 2
Transporte de animales de compañía

Artículo 8. Transporte de animales de compañía

1. Cuando el transporte de animales de compañía se realice en relación con una actividad económica, será aplicable lo dispuesto en la normativa vigente en la materia, ya sea autonómica, estatal, de la Unión Europea o tratados e instrumentos internacionales que resulten de aplicación.

2. Cuando no se efectúe en relación con una actividad económica, se llevará a cabo bajo las condiciones siguientes, de acuerdo con las necesidades fisiológicas y etológicas de cada especie:

a) Los habitáculos destinados a albergar animales dispondrán de espacio suficiente, de modo que eviten lesiones y sufrimiento a los animales y se garantice su seguridad. Estarán concebidos y mantenidos para proteger a los animales de la intemperie y de las condiciones climatológicas adversas. Se mantendrán en buenas condiciones higiénico-sanitarias.

b) Durante el transporte y la espera, los animales deberán ser observados periódicamente y disponer de ventilación y temperaturas adecuadas. De igual manera, deberán disponer de agua y alimentación convenientemente, y en el caso de trayectos de larga duración, según se establezca reglamentariamente.

c) La carga y descarga de los animales se realizará de forma que no provoque sufrimientos innecesarios o daños en los animales.

d) Cuando se trasladen animales agresivos o peligrosos, se hará con las medidas de seguridad necesarias.

e) No podrán transportarse animales heridos o enfermos si el transporte puede causar lesiones o sufrimientos innecesarios, excepto si se realiza para dispensar a los animales atención, diagnóstico o tratamiento veterinario. En la medida de lo posible, en el caso de animales residentes en establecimientos autorizados, la atención veterinaria se dispensará en el propio establecimiento.

CAPÍTULO 3
Tratamientos obligatorios

Artículo 9. Tratamientos obligatorios de los animales de compañía

1. La conselleria competente en materia de protección y sanidad animal puede ordenar la realización de tratamientos preventivos, paliativos, excepto cuando el tratamiento paliativo no evite la agonía o sufrimiento crónico incapacitante para la vida del animal, o curativos, por razones de sanidad, de bienestar animal o de salud pública.

2. Las personas profesionales veterinarias colegiadas que, en el ejercicio de su profesión, lleven a cabo vacunaciones o tratamientos obligatorios llevarán un archivo con la ficha clínica de los animales que reciban su atención, con los datos que se determinen reglamentariamente. Esta ficha estará a disposición de la autoridad competente o de sus agentes. También puede ser solicitada y tendrá que ser entregada en formato electrónico.

3. La conselleria competente y, en su caso, el ayuntamiento podrán ordenar, respectivamente, por motivos justificados de sanidad animal o salud pública, el internamiento o el aislamiento de los animales a los que se haya diagnosticado una enfermedad transmisible, para ser sometidos al tratamiento curativo o paliativo que corresponda, o a su eutanasia, en caso de que el tratamiento paliativo no evite la agonía o sufrimiento crónico incapacitante para la vida del animal, debiendo emitir la administración competente un informe que justifique la eutanasia firmado por una persona veterinaria colegiada.

CAPÍTOL 4
Identificació

Article 10. Animals subjectes a identificació

1. La persona responsable legal de l'animal, que haurà de ser identificada, és responsable de la identificació d'aquest. Reglamentàriament, s'establiran els requisits d'identificació per a responsables legals que siguen persones professionals titulars de centres de cria, establiments de venda o centres d'acolliment, i els requisits d'identificació per a la resta dels responsables legals.

2. Estan obligatòriament subjectes a identificació els animals de l'espècie canina, felina, mustèlids domèstics, els animals que habiten en santuaris que no estiguen subjectes a identificació individual i les espècies d'animals que es determine reglamentàriament.

3. Així mateix, han de disposar d'identificació tots els animals regulats com a potencialment perillosos conforme al que s'estableix en la normativa vigent en la matèria, sense perjudici de qualsevol altra espècie o tipus d'animal que es puga determinar reglamentàriament o estiga ja determinat en la data d'entrada en vigor de la llei.

Article 11. Sistema d'identificació

1. Sense perjudici d'altres normes que es puguen determinar per via reglamentària, s'estableix com a sistema d'identificació dels animals l'aplicació d'un codi únic validat per a l'animal i la seua inscripció juntament amb les dades de la persona responsable legal en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana. El procediment i els sistemes d'identificació es desenvoluparan reglamentàriament.

2. No es poden inscriure en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana aquells animals que no es troben identificats mitjançant els sistemes previstos en l'apartat anterior.

3. Els animals identificats conforme als sistemes establits reglamentàriament, però no inscrits en cap base de dades oficialment reconeguda, no es consideren identificats. En aquest cas, no es pot duplicar la identificació realitzada, però és necessària la inscripció en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana per a completar-la.

4. A fi de facilitar la traçabilitat dels animals provinents de la Unió Europea, per a garantir-ne la protecció, han de mantenir el passaport original que en reculla el codi d'identificació, i no es pot substituir aquest passaport per una altra documentació acreditativa d'identificació, sense perjudici de l'obligatorietat d'inscripció en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana. Tots els animals de companyia provinents de la Unió Europea han de ser donats d'alta en el moment de la seua tinença amb les dades de la persona responsable legal que se'n faça càrrec.

Article 12. Procediment d'identificació

1. La identificació obligatòria dels animals, l'ha de fer una persona veterinària col·legiada, utilitzant els mitjans més adequats, asèptics i innocus per a l'animal. En el moment de la identificació, la persona responsable legal ha d'acreditar documentalment la seua identitat i la de l'origen de l'animal.

2. A continuació de la identificació i per tal d'acabar correctament l'acte d'identificació, cal sol·licitar, per via telemàtica, l'alta en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, amb la inclusió de les dades de la persona responsable legal de l'animal, de la persona veterinària actuant i les dades de l'origen de l'animal, que han de ser accessibles de manera immediata i validades pel registre corresponent en el termini màxim de tres dies hàbils. L'alta s'ha de tramitar per mitjà de la persona veterinària que ha dut a terme la identificació. Així mateix, cal reflectir en el passaport o document d'identificació i en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana la condició d'esterilització de l'animal.

3. El codi assignat i implantat s'ha de constatar, si pertoca, en la cartilla sanitària o en el passaport oficial de l'animal.

4. En cas d'animals de companyia que es troben morts o ferits en carreteres, autopistes, autovies o la via pública, l'autoritat competent que en duga a terme la retirada, en el cas d'animals de companyia que tinguen obligació d'estar identificats, ha de fer el registre fotogràfic

CAPÍTULO 4
Identificación

Artículo 10. Animales sujetos a identificación

1. La persona responsable legal del animal, que tendrá que ser identificada, es responsable de la identificación de este. Reglamentariamente, se establecerán los requisitos de identificación para responsables legales que sean personas profesionales titulares de centros de cría, establecimientos de venta o centros de acogida, y los requisitos de identificación para el resto de los responsables legales.

2. Están obligatoriamente sujetos a identificación los animales de la especie canina, felina, mustélidos domésticos, los animales que habiten en santuarios que no estén sujetos a identificación individual y las especies de animales que se determine reglamentariamente.

3. Así mismo, deben disponer de identificación todos los animales regulados como potencialmente peligrosos conforme a lo que se establece en la normativa vigente en la materia, sin perjuicio de cualquier otra especie o tipo de animal que se pueda determinar reglamentariamente o esté ya determinado en la fecha de entrada en vigor de la ley.

Artículo 11. Sistema de identificación

1. Sin perjuicio de otras normas que se puedan determinar por vía reglamentaria, se establece como sistema de identificación de los animales la aplicación de un código único validado para el animal y su inscripción junto con los datos de la persona responsable legal en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana. El procedimiento y los sistemas de identificación se desarrollarán reglamentariamente.

2. No se podrán inscribir en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana aquellos animales que no se encuentren identificados mediante los sistemas previstos en el apartado anterior.

3. Los animales identificados conforme a los sistemas establecidos reglamentariamente, pero no inscritos en ninguna base de datos oficialmente reconocida, no se considerarán identificados. En este caso, no se podrá duplicar la identificación realizada, pero será necesaria la inscripción en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana para completarla.

4. A fin de facilitar la trazabilidad de los animales provenientes de la Unión Europea, para garantizar su protección, deberán mantener el pasaporte original que recoja su código de identificación, y no se podrá sustituir este pasaporte por otra documentación acreditativa de identificación, sin perjuicio de la obligatoriedad de inscripción en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana. Todos los animales de compañía provenientes de la Unión Europea deberán ser dados de alta en el momento de su tenencia con los datos de la persona responsable legal que se haga cargo de estos.

Artículo 12. Procedimiento de identificación

1. La identificación obligatoria de los animales, la deberá realizar una persona veterinaria colegiada, utilizando los medios más adecuados, asépticos e inocuos para el animal. En el momento de la identificación, la persona responsable legal tendrá que acreditar documentalmente su identidad y la del origen del animal.

2. A continuación de la identificación y a fin de terminar correctamente el acto de identificación, se solicitará, por vía telemática, el alta en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana, con la inclusión de los datos de la persona responsable legal del animal, de la persona veterinaria actuante y los datos del origen del animal, que serán accesibles de forma inmediata y validados por el registro correspondiente en el plazo máximo de tres días hábiles. El alta se tramitará por medio de la persona veterinaria que ha llevado a cabo la identificación. Asimismo, tendrá que reflejarse en el pasaporte o documento de identificación y en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana la condición de esterilización del animal.

3. El código asignado e implantado se debe constatar, si procede, en la cartilla sanitaria o en el pasaporte oficial del animal.

4. En caso de animales de compañía que se encuentren muertos o heridos en carreteras, autopistas, autovías o la vía pública, la autoridad competente que lleve a cabo la retirada, en el caso de animales de compañía que tengan obligación de estar identificados, procederá al registro

de l'animal i la comprovació de la seua identificació amb el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana o qualsevol altre registre oficial. En cas que l'animal no siga identificat a través d'aquest mitjà, cal contactar amb la policia local o autoritat competent amb la intenció de localitzar i d'avisar la seua persona responsable legal, que té dret a ser informada. Reglamentàriament s'ha d'habilitar un procediment que ho faça possible d'acord amb l'article 14.7.

5. Els ajuntaments i les forces i cossos de seguretat ha de realitzar campanyes de control de la identificació obligatòria dels animals.

Article 13. Terminis d'identificació i canvi de titularitat

1. El termini per a la identificació dels animals de les espècies canina, felina i mustèlids domèstics s'ha de realitzar de manera prèvia a qualsevol tipus de transmissió i abans de les vacunacions obligatòries. El termini per a la resta d'animals regulats per aquesta llei s'ha d'establir d'acord amb la seua legislació específica.

S'estableix el termini màxim de dos dies hàbils des de la identificació per a la comunicació de l'alta o inscripció en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana.

2. El canvi de titularitat l'ha de realitzar la persona veterinària actuant, amb la sol·licitud formal prèvia de l'antic titular i el nou, i ha de constar en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana en el termini màxim de dos dies hàbils; les dades han de ser validades per aquest registre en el termini màxim de cinc dies hàbils a comptar del moment de la cessió efectiva i tinença de la nova persona responsable legal.

3. La persona responsable legal ha de comunicar a la persona veterinària autoritzada la mort o trasllat a una altra comunitat autònoma o un altre país d'un animal identificat en un termini màxim de tres dies hàbils mitjançant una sol·licitud firmada. La persona veterinària autoritzada ho ha de comunicar al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana.

4. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana ha de mantenir actualitzats els registres d'animals donats d'alta i que continuen vigents. Ha de fer les verificacions periòdiques necessàries per a garantir la fiabilitat de les dades existents.

5. La persona responsable legal ha de comunicar a la persona veterinària autoritzada la pèrdua o sostracció d'un animal identificat en un termini màxim de setanta-dues hores, que al seu torn l'ha de comunicar al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana o pot comunicar-la ella mateixa. La persona responsable legal, a més, ha d'efectuar la denúncia pertinent davant les forces i cossos de seguretat.

Article 14. Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana

1. Es crea el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, que serà el registre oficial lligat al sistema d'identificació que s'estableix en els articles anteriors amb la finalitat d'aconseguir una millor defensa i protecció animal i l'assumpció de responsabilitats dels seus responsables legals.

2. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana recollirà la informació necessària per a permetre la cerca d'un animal o acreditar-ne la titularitat, la traçabilitat, la vigilància epidemiològica i allò que es determine reglamentàriament. I consegüentment, assumeix tota la informació i la base de dades del Registre Supramunicipal d'Animals de Companyia creat pel Decret 158/1996, de 13 d'agost, del Consell, pel qual es desenvolupa la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia.

3. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana estarà adscrit a la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal com a actuació administrativa automatitzada, i podrà ser gestionat, sense que per això comporte l'exercici de funcions que impliquen l'exercici d'autoritat pública, per una entitat degudament autoritzada, que serà la responsable d'emetre, recollir, processar i emmagatzemar els codis identificadors que s'assignen a cada responsable legal dels animals identificats.

fotográfico del animal y a la comprobación de su identificación con el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana o cualquier otro registro oficial. En caso de no ser identificado el animal a través de este medio, se contactará con la policía local o autoridad competente con la intención de localizar y de avisar a su persona responsable legal, quien tiene derecho a ser informada. Reglamentariamente se habilitará un procedimiento que lo haga posible de acuerdo con el artículo 14.7.

5. Los ayuntamientos y las fuerzas y cuerpos de seguridad realizarán campañas de control de la identificación obligatoria de los animales.

Artículo 13. Plazos de identificación y cambio de titularidad

1. El plazo para la identificación de los animales de las especies canina, felina y mustélidos domésticos deberá realizarse de manera previa a cualquier tipo de transmisión y antes de las vacunaciones obligatorias. El plazo para el resto de animales regulados por esta ley se establecerá conforme a su legislación específica.

Se establece el plazo máximo de dos días hábiles desde la identificación para la comunicación del alta o inscripción en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana.

2. El cambio de titularidad lo realizará la persona veterinaria actuante, previa solicitud formal del antiguo titular y el nuevo, y constará en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana en el plazo máximo de dos días hábiles, siendo los datos validados por este registro en el plazo máximo de cinco días hábiles a contar desde el momento de la cesión efectiva y tenencia de la nueva persona responsable legal.

3. La persona responsable legal deberá comunicar a la persona veterinaria autorizada la muerte o traslado a otra comunidad autónoma u otro país de un animal identificado en un plazo máximo de tres días hábiles mediante solicitud firmada. La persona veterinaria autorizada lo comunicará al Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana.

4. El Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana tendrá que mantener actualizados los registros de animales dados de alta y que continúen vigentes. Debe hacer las verificaciones periódicas necesarias para garantizar la fiabilidad de los datos existentes.

5. La persona responsable legal deberá comunicar a la persona veterinaria autorizada la pérdida o sustracción de un animal identificado en un plazo máximo de setenta y dos horas, que a su vez la comunicará al Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana o podrá comunicarla ella misma. La persona responsable legal deberá, además, efectuar la denuncia pertinente ante las fuerzas y cuerpos de seguridad.

Artículo 14. Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana

1. Se crea el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana, que será el registro oficial ligado al sistema de identificación que se establece en los artículos anteriores con el fin de conseguir una mejor defensa y protección animal y la asunción de responsabilidades de sus responsables legales.

2. El Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana recogerá la información necesaria para permitir la búsqueda de un animal o acreditar su titularidad, su trazabilidad, su vigilancia epidemiológica y aquello que se determine reglamentariamente. Y como tal, asume toda la información y la base de datos del Registro Supramunicipal de Animales de Compañía creado por el Decreto 158/1996, de 13 de agosto, del Consell, por el que se desarrolla la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, sobre protección de los animales de compañía.

3. El Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana estará adscrito a la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal como actuación administrativa automatizada, y podrá ser gestionado, sin que por eso comporte el ejercicio de funciones que implican el ejercicio de autoridad pública, por una entidad debidamente autorizada, que será la responsable de emitir, recoger, procesar y almacenar los códigos identificadores que se asignen a cada responsable legal de los animales identificados.

4. L'entitat encarregada de la gestió haurà de disposar dels mitjans tècnics i humans suficients que garantisquen el funcionament adequat del registre, i estarà subjecta al control, la supervisió i les directrius de la conselleria competent en matèria de protecció animal, que serà l'òrgan considerat responsable a l'efecte d'impugnació.

5. Allò exposat en els apartats anteriors podrà ser instrumentat, si no ho assumeix com a gestió directa la conselleria d'adscripció, mitjançant el conveni de col·laboració corresponent d'acord amb les directrius corresponents fixades reglamentàriament, entre les quals es determinen la definició de les especificacions, la programació, el manteniment, la supervisió i el control de qualitat.

6. Podrà retirar-se la gestió en cas que s'incomplisquen les directrius fixades reglamentàriament o les estipulades en el conveni de col·laboració. En aquest cas l'assumirà la conselleria amb competència en matèria de sanitat i benestar animal.

7. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana serà accessible en la consulta i interactiu per persona veterinària autoritzada, administració local, forces i cossos de seguretat, entitats col·laboradores, centres d'acolliment i altres agents que puguen intervindre en la forma que es determine reglamentàriament per al compliment de les finalitats d'aquesta llei. En cap cas la baixa de l'animal podrà ser modificada pel seu responsable legal.

8. Anualment se sotmetrà el funcionament del Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana a una auditoria del sistema que verifique la seua fiabilitat i el seu funcionament correcte. Així mateix, es proposaran les millores oportunes per al compliment dels objectius que en van motivar la creació.

9. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana tindrà caràcter censal a l'efecte d'establir els censos municipals i les obligacions que se'n deriven.

10. Els tràmits de comunicació amb el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana hauran de fer-se per procediments electrònics.

CAPÍTOL 5
Sacrifici d'animals de companyia

Article 15. Del sacrifici i eutanàsia dels animals de companyia

1. En cas de necessitar induir la mort a un animal, s'haurà de fer mitjançant medicaments eutanàsics autoritzats. La prescripció i realització es durà a terme per una persona veterinària col·legiada, de manera ràpida i indolora, i s'hi aplicaran els medicaments pre-eutanàsics oportuns i mitjançant medicaments que impliquen absència de sofriment i provoquen una pèrdua de consciència immediata. En mamífers s'usarà la injecció de barbitúrics solubles. Només es podrà realitzar l'eutanàsia de l'animal quan la malaltia o lesió no tinga tractament, i en aquest cas haurà d'administrar-se, o quan el tractament no evite l'agonia o el sofriment crònic incapacitant per a la vida de l'animal.

2. Les autoritats competents en matèria mediambiental, de protecció animal, sanitat animal, salut pública i seguretat pública poden ordenar-ne, d'acord amb aquesta llei, l'eutanàsia si l'animal pateix malaltia o lesió el tractament de la qual no evite l'agonia o sofriment crònic incapacitant per a la vida de l'animal o el sacrifici per motius de sanitat animal, de seguretat de les persones o dels animals, o d'existència de risc per a la salut pública o mediambiental.

3. Si en els casos d'evident perillositat no hi ha alternativa a la utilització d'armes de foc, l'aplicació d'aquestes la podran dur a terme les forces i cossos de seguretat, que, si s'escau, haurien de valorar la situació i els riscos per a adoptar la solució més adequada i actuar en funció de la normativa específica. Tot aquest procés ha d'estar recollit mitjançant un informe elaborat per les autoritats que intervinguen i les persones professionals que actuen.

4. La entidad encargada de la gestión tendrá que disponer de los medios técnicos y humanos suficientes que garanticen el funcionamiento adecuado del registro, y estará sujeta al control, la supervisión y las directrices de la conselleria competente en materia de protección animal, que será el órgano considerado responsable a efectos de impugnación.

5. Lo expuesto en los apartados anteriores podrá ser instrumentado, si no lo asume como gestión directa la conselleria de adscripción, mediante el correspondiente convenio de colaboración de acuerdo con las correspondientes directrices fijadas reglamentariamente, entre las que se determinan la definición de las especificaciones, la programación, el mantenimiento, la supervisión y el control de calidad.

6. Podrá retirarse la gestión en el supuesto de que se incumplan las directrices fijadas reglamentariamente o las estipuladas en el convenio de colaboración. En este caso la asumirá la conselleria con competencia en materia de sanidad y bienestar animal.

7. El Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana será accesible en su consulta e interactivo por persona veterinaria autorizada, administración local, fuerzas y cuerpos de seguridad, entidades colaboradoras, centros de acogida y otros agentes que puedan intervenir en la forma que se determine reglamentariamente para el cumplimiento de las finalidades de esta ley. En ningún caso la baja del animal podrá ser modificada por su responsable legal.

8. Anualmente se someterá el funcionamiento del Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana a una auditoría del sistema que verifique su fiabilidad y su funcionamiento correcto. Asimismo, se propondrán las mejoras oportunas para el cumplimiento de los objetivos que motivaron su creación.

9. El Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana tendrá carácter censal a los efectos de establecer los censos municipales y las obligaciones que se deriven de ello.

10. Los trámites de comunicación con el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana deberán realizarse por procedimientos electrónicos.

CAPÍTULO 5
Sacrificio y eutanasia de los animales de compañía

Artículo 15. Del sacrificio y eutanasia de los animales de compañía

1. En caso de necesitar inducir la muerte a un animal, se tendrá que hacer mediante medicamentos eutanásicos autorizados. Su prescripción y realización se llevará a cabo por persona veterinaria colegiada, de manera rápida e indolora, aplicándose los medicamentos pre-eutanásicos oportunos y mediante medicamentos que impliquen ausencia de sufrimiento y provoquen una pérdida de consciencia inmediata. En mamíferos se usará la inyección de barbitúricos solubles. Solo se podrá realizar la eutanasia del animal cuando la enfermedad o lesión no tenga tratamiento, y en este caso tendrá que administrarse, o cuando el tratamiento no evite la agonía o el sufrimiento crónico incapacitante para la vida del animal.

2. Las autoridades competentes en materia medioambiental, de protección animal, sanidad animal, salud pública y seguridad pública pueden ordenar, de acuerdo con esta ley, su eutanasia si el animal sufre enfermedad o lesión cuyo tratamiento no evite la agonía o sufrimiento crónico incapacitante para la vida del animal o su sacrificio por motivos de sanidad animal, de seguridad de las personas o de los animales, o de existencia de riesgo para la salud pública o medioambiental.

3. Si en los casos de evidente peligrosidad no hubiera alternativa a la utilización de armas de fuego, la aplicación de estas la podrán llevar a cabo las fuerzas y cuerpos de seguridad, que, si procede, tendrían que valorar la situación y los riesgos para adoptar la solución más adecuada y actuar en función de su normativa específica. Todo este proceso debe estar recogido mediante un informe elaborado por las autoridades que intervengan y las personas profesionales que actúen.

CAPÍTOL 6
Fires, exhibicions i concursos d'animals companyia

Article 16. Requisits i condicions

1. La participació d'animals de companyia en fires, exposicions, concursos o exhibicions en sòls de domini públic municipal requereix l'autorització prèvia de l'ajuntament en el terme municipal del qual es desenvolupe aquesta activitat, que s'ha de tramitar amb un mes d'antelació respecte a la data fixada per a l'esdeveniment.

2. L'entitat organitzadora ha de comunicar als serveis territorials de la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal, amb una antelació de quinze dies, la celebració d'aquest esdeveniment; ha d'expressar el lloc, data i hora de la celebració i ha d'identificar el servei veterinari responsable del benestar i salut dels animals participants en l'esdeveniment. Reglamentàriament s'ha de regular el procediment i la documentació que cal presentar i el desenvolupament dels requisits exigits en aquesta llei.

3. La conselleria competent en matèria de sanitat animal, per raons sanitàries, pot prohibir la celebració de la concentració o condicionar-la a l'adopció de determinades mesures de control sanitari i de benestar animal.

4. Els locals destinats a exposicions o concursos han de complir els requisits següents:

a) Disposar d'un espai convenientment habilitat on la persona facultativa veterinària puga atendre aquells animals que necessiten assistència.

b) Disposar d'una farmaciola bàsica, amb equip farmacèutic reglamentari i el material imprescindible per a estabilitzar i traslladar l'animal a un centre veterinari adequat quan es requerisca. Aquesta farmaciola ha de ser custodiada per la persona facultativa veterinària.

5. És preceptiu per a la participació en l'esdeveniment que els responsables legals o responsables temporals dels animals que concórreguen a fires, concursos o exhibicions presenten la documentació sanitària corresponent i els animals amb la identificació obligatòria amb què estiguen identificats. L'organitzador de l'esdeveniment ha de posar els mitjans per a garantir aquest requisit.

6. L'organitzador de l'esdeveniment ha de posar els mitjans perquè els animals que demostren actituds agressives o perilloses queden exclosos de participar en les fires, concursos o exhibicions.

TÍTOL III
Dels nuclis zoològics

CAPÍTOL 1
Dels requisits i registres dels nuclis zoològics

Article 17. Requisits generals dels nuclis zoològics

1. Es consideren nuclis zoològics els pertanyents a les classificacions zootècniques següents: centres de venda, centres de cria, residències, escoles d'ensinistrament, centres d'acolliment d'animals abandonats, gosseres esportives, dules, gosseres que desenvolupen una activitat econòmica, instal·lacions per a allotjar animals en aeroports, ports o centres de transport, excepte aquelles instal·lacions portuàries o aeroportuàries dependents de l'administració general de l'Estat, centres de teràpia amb animals, col·leccions particulars, granges escola, santuaris, centres de rescat confinament o agrupació, parcs zoològics, o qualsevol altre centre que aculla permanentment o temporalment animals principalment de companyia, i en el cas d'animals de producció o altres animals en captivitat sense ànim comercial o lucratiu, a partir d'una quantitat determinada d'animals que es determine reglamentàriament, sense perjudici del que s'estableix en la disposició addicional segona.

2. Els nuclis zoològics tenen l'obligació d'estar inscrits en el Registre de Nuclis Zoològics al qual fa referència l'article 18 d'aquesta llei. Per a això, han de complir almenys els requisits mínims següents per a registrar-los, sense perjudici dels que s'establisquen reglamentàriament en funció de la classificació zootècnica:

a) Disposar dels instruments d'intervenció administrativa que puguen ser preceptius de conformitat amb la Llei 6/2014, de 25 de juliol, de la Generalitat, de prevenció de contaminació i de qualitat ambi-

CAPÍTULO 6
Ferias, exhibiciones y concursos de animales compañía

Artículo 16. Requisitos y condiciones

1. La participación de animales de compañía en ferias, exposiciones, concursos o exhibiciones en suelos de dominio público municipal requiere la autorización previa del ayuntamiento en cuyo término municipal se desarrolle esta actividad, que se ha de tramitar con un mes de antelación a la fecha fijada para el acontecimiento.

2. La entidad organizadora debe comunicar a los servicios territoriales de la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal, con una antelación de quince días, la celebración de este acontecimiento, expresando el lugar, fecha y hora de la celebración e identificando el servicio veterinario responsable del bienestar y salud de los animales participantes en el acontecimiento. Reglamentariamente se ha de regular el procedimiento y la documentación que se debe presentar y el desarrollo de los requisitos exigidos en esta ley.

3. La conselleria competente en materia de sanidad animal, por razones sanitarias, puede prohibir la celebración de la concentración o condicionarla a la adopción de determinadas medidas de control sanitario y de bienestar animal.

4. Los locales destinados a exposiciones o concursos han de cumplir los siguientes requisitos:

a) Disponer de un espacio convenientemente habilitado en el que la persona facultativa veterinaria pueda atender aquellos animales que necesiten asistencia.

b) Disponer de un botiquín básico, con equipo farmacéutico reglamentario y el material imprescindible para estabilizar y trasladar el animal a un centro veterinario adecuado cuando se requiera. Este botiquín ha de ser custodiado por la persona facultativa veterinaria.

5. Es preceptivo para la participación en el acontecimiento que los responsables legales o responsables temporales de los animales que concurran a ferias, concursos o exhibiciones presenten la correspondiente documentación sanitaria y los animales con la identificación obligatoria con la que se encuentran identificados. El organizador del acontecimiento debe poner los medios para garantizar este requisito.

6. El organizador del acontecimiento ha de poner los medios para que los animales que demuestren actitudes agresivas o peligrosas queden excluidos de participar en las ferias, concursos o exhibiciones.

TÍTULO III
De los núcleos zoológicos

CAPÍTULO 1
De los requisitos y registros de los núcleos zoológicos

Artículo 17. Requisitos generales de los núcleos zoológicos

1. Se consideran núcleos zoológicos los pertenecientes a las clasificaciones zootécnicas siguientes: centros de venta, centros de cría, residencias, escuelas de adiestramiento, centros de acogida de animales abandonados, perreras deportivas, rehalas, perreras que desarrollen una actividad económica, instalaciones para alojar animales en aeropuertos, puertos o centros de transporte, excepto aquellas instalaciones portuarias o aeroportuarias dependientes de la administración general del Estado, centros de terapia con animales, colecciones particulares, granjas escuela, santuarios, centros de rescate confinamiento o agrupación, parques zoológicos, o cualquier otro centro que acoja permanente o temporalmente animales principalmente de compañía, y en el caso de animales de producción u otros animales en cautividad sin ánimo comercial o lucrativo, a partir de una cantidad determinada de animales que se determine reglamentariamente, sin perjuicio de lo establecido en la disposición adicional segunda.

2. Los núcleos zoológicos tienen la obligación de estar inscritos en el Registro de Núcleos Zoológicos al que hace referencia el artículo 18 de esta ley. Para ello, han de cumplir al menos los siguientes requisitos mínimos para su registro, sin perjuicio de los que se establezcan reglamentariamente en función de la clasificación zootécnica:

a) Disponer de los instrumentos de intervención administrativa que puedan resultar preceptivos de conformidad con la Ley 6/2014, de 25 de julio, de la Generalitat, de prevención de contaminación y de calidad

ental de la Comunitat Valenciana, o qualsevol altra norma que la desenvolupe o substituïsca.

b) Tenir condicions higièniques adequades, així com espai suficient en relació amb els animals que alberguen, que els possibiliten l'exercici suficient, d'acord amb les necessitats fisiològiques i etològiques de cada espècie.

c) Disposar d'un espai apropiat per a allotjar animals malalts o que requerisquen cures o condicions d'allotjament especials, on aquests animals puguen rebre l'atenció necessària o guardar, si és el cas, períodes de quarantena.

d) Disposar de mesures per a evitar la fugida dels animals albergats, i que no interferisquen en el seu benestar.

e) Disposar de personal suficient i qualificat per al maneig dels animals, d'acord amb les determinacions reglamentàries, que proporcione als animals totes les cures necessàries des del punt de vista higienicosanitari i de benestar animal, inclosos una alimentació adequada, protecció davant les inclemències climatològiques, exercici i, en general, l'atenció necessària d'acord amb les seues necessitats, fins i tot durant les hores en què el centre estiga tancat.

f) Disposar d'un llibre de registre en format paper o en format electrònic, en el qual consten almenys dades suficients per a la traçabilitat dels animals, el seu origen i destinació, les incidències sanitàries i les causes de les baixes, si és el cas.

g) Disposar d'un servei veterinari responsable de l'assessorament en la matèria i de l'elaboració, supervisió i seguiment d'un programa higienicosanitari, de benestar i d'identificació dels animals, així com de la realització de les actuacions mèdiques preventives, pal·liatives o curatives, d'identificació o de certificació que li corresponguen.

h) Tenir en lloc visible l'acreditació de la seua inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics, quan es tracte d'establiments d'accés públic, així com el nombre màxim de capacitat d'animals i espècies que s'hi puguen albergar.

i) Tenir a disposició de l'administració competent tota la documentació referida als animals residents en el nucli, d'acord amb la legalitat vigent.

3. La conselleria competent en matèria de benestar i sanitat animal ha d'establir les condicions mínimes exigibles dels allotjaments, espais suficients i apropiats, l'atenció necessària, el programa sanitari, l'alimentació, el benestar i la identificació dels animals, d'acord amb les necessitats fisiològiques i etològiques de cada espècie.

4. S'ha de cancel·lar la inscripció en el registre:

a) Quan ho sol·licite el titular de l'establiment i després d'haver constatat l'absència d'animals en els establiments.

b) D'ofici, una vegada finalitzat el tràmit d'audiència, quan per qualsevol mitjà es comprove que l'establiment ha cessat la seua activitat i haja transcorregut un any sense reprendre aquesta activitat.

c) D'ofici, quan per qualsevol mitjà es comprove que s'han produït incompliments de les condicions i dels requisits establits en aquesta llei o en la normativa aplicable que van donar lloc a la inscripció, una vegada finalitzat el tràmit d'audiència.

d) A conseqüència de l'aplicació d'una sanció accessòria després de la tramitació de l'expedient sancionador pertinent.

5. Per a cancel·lar la inscripció en el registre, si el titular del centre no ha donat un destí als animals, l'ajuntament s'ha de fer càrrec dels animals situats en el centre mitjançant la recollida i destí ètic a centres d'acolliment.

6. Els centres públics o privats, de recollida i acolliment d'animals errants, abandonats, extraviats, confiscats o decomissats han de disposar de programes específics de voluntariat i col·laboració amb entitats de protecció animal i la societat civil.

Article 18. Registre dels Nuclis Zoològics

1. Es crea el Registre de Nuclis Zoològics de la Comunitat Valenciana, que s'inclou dins del Registre d'Explotacions Ramaderes de la Comunitat Valenciana, en el qual s'hauran d'inscriure tots els nuclis zoològics d'acord amb la seua classificació zootècnica particular, l'organització i el funcionament dels quals s'establirà reglamentàriament. I consegüentment assumeix tota la informació i la base de dades del Registre de Nuclis Zoològics de la Comunitat Valenciana, creat pel Decret 158/1996, de 13 d'agost, del Consell, pel qual es desenvolupa

ambiental de la Comunitat Valenciana, o cualquier otra norma que la desarrolle o sustituya.

b) Tener condiciones higiénicas adecuadas, así como espacio suficiente en relación con los animales que alberguen, que les posibiliten el ejercicio suficiente, dadas las necesidades fisiológicas y etológicas de cada especie.

c) Disponer de un espacio apropiado para alojar animales enfermos o que requieran cuidados o condiciones de alojamiento especiales, donde estos animales puedan recibir la atención necesaria o guardar, en su caso, periodos de cuarentena.

d) Disponer de medidas para evitar la fuga de los animales albergados, y que no interfieran en su bienestar.

e) Disponer de personal suficiente y cualificado para el manejo de los animales, de acuerdo con las determinaciones reglamentarias, que proporcione a los animales todos los cuidados necesarios desde el punto de vista higiénico-sanitario y de bienestar animal, incluidos una alimentación adecuada, protección frente a las inclemencias climatológicas, ejercicio y, en general, la atención necesaria de acuerdo con sus necesidades, incluso durante las horas en que el centro esté cerrado.

f) Disponer de un libro de registro en formato papel o en formato electrónico, en el que consten al menos datos suficientes para la trazabilidad de los animales, su origen y destino, las incidencias sanitarias y las causas de las bajas, en su caso.

g) Disponer de un servicio veterinario responsable del asesoramiento en la materia y de la elaboración, supervisión y seguimiento de un programa higiénico-sanitario, de bienestar y de identificación de los animales, así como de la realización de las actuaciones médicas preventivas, paliativas o curativas, de identificación o de certificación que le correspondan.

h) Tener en lugar visible la acreditación de su inscripción en el Registro de Núcleos Zoológicos, cuando se trate de establecimientos de acceso público, así como el número máximo de capacidad de animales y especies que se puedan albergar.

i) Tener a disposición de la administración competente toda la documentación referida a los animales residentes en el núcleo, de acuerdo con la legalidad vigente.

3. La conselleria competente en materia de bienestar y sanidad animal debe establecer las condiciones mínimas exigibles de los alojamientos, espacios suficientes y apropiados, la atención necesaria, el programa sanitario, la alimentación, el bienestar y la identificación de los animales, dadas las necesidades fisiológicas y etológicas de cada especie.

4. Se debe cancelar la inscripción en el registro:

a) Cuando lo solicite el titular del establecimiento y después de haber constatado la ausencia de animales en los establecimientos.

b) De oficio, una vez finalizado el trámite de audiencia, cuando por cualquier medio se compruebe que el establecimiento ha cesado su actividad y haya transcurrido un año sin retomar esta actividad.

c) De oficio, cuando por cualquier medio se compruebe que se han producido incumplimientos de las condiciones y de los requisitos establecidos en esta ley o en la normativa de aplicación que dieron lugar a la inscripción, una vez finalizado el trámite de audiencia.

d) A consecuencia de la aplicación de una sanción accesoria después de la tramitación del pertinente expediente sancionador.

5. Para cancelar la inscripción en el registro, si el titular del centro no ha dado un destino a los animales, el ayuntamiento se ha de hacer cargo de los animales situados en el centro mediante la recogida y destino ético a centros de acogida.

6. Los centros públicos o privados, de recogida y acogida de animales errantes, abandonados, extraviados, confiscados o decomisados han de disponer de programas específicos de voluntariado y colaboración con entidades de protección animal y la sociedad civil.

Artículo 18. Registro de los Núcleos Zoológicos

1. Se crea el Registro de Núcleos Zoológicos de la Comunitat Valenciana, que se incluye dentro del Registro de Explotaciones Ganaderas de la Comunitat Valenciana, en el cual se tendrán que inscribir todos los núcleos zoológicos de acuerdo con su clasificación zootécnica particular, cuya organización y funcionamiento se establecerá reglamentariamente. Y como tal, asumirá toda la información y la base de datos del Registro de Núcleos Zoológicos de la Comunitat Valenciana, creado por el Decreto 158/1996, de 13 de agosto, del Consell, por el cual se

la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia. El Registre de nuclis zoològics de la Comunitat Valenciana estarà adscrit a la Conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

2. L'accés a la informació bàsica del Registre de Nuclis Zoològics de la Comunitat Valenciana serà públic.

CAPÍTOL 2
Requisits de determinats nuclis zoològics

Article 19. Requisits dels centres de cria i dels establiments de venda d'animals de companyia

1. Els establiments dedicats a la cria o venda professional dels animals de companyia han d'estar registrats com a nuclis zoològics d'animals de companyia, sense perjudici de la resta de disposicions que s'apliquen reglamentàriament, i han de complir els requisits de funcionament següents:

a) La cria amb finalitats comercials i la venda professional d'animals s'ha de realitzar des dels centres de cria i centres de venda registrats i destinats a aquest efecte.

b) Els centres de venda poden disposar per a la seua venda d'aquelles espècies animals autoritzades en la resolució de declaració de nucli zoològic i, en tot cas, d'animals de les espècies canina i felina, peixos, rèptils, rosegadors, conills, furons domèstics i ocells de gàbia criats en captivitat, sempre que complisquen els requisits d'espai que s'han d'establir reglamentàriament. La conselleria competent en sanitat i benestar animal ha de revisar el llistat d'espècies i els requisits i les condicions per a la venda de cadascuna en el termini de dos anys.

c) Per a qualsevol tipus de venda d'animals a través de mitjans de comunicació, revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió, incloses les xarxes socials amb finalitats comercials, s'ha d'incloure necessàriament en l'anunci el número de registre del criador o centre de venda en el Registre de Nuclis Zoològics, com també el número d'identificació de l'animal, si escau.

d) El centre de cria ha d'entregar al comprador en format paper o electrònic tota la informació necessària sobre l'origen, les característiques, la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si escau, i el número de registre i el nom del nucli zoològic; i en el cas de venda a particulars, un breu resum dels consells d'educació i les condicions d'alimentació, atenció, cura, maneig, sanitàries i de benestar necessàries, i les infraccions i les sancions que comporten el maltractament i l'abandó dels animals regulats en aquesta llei.

e) Els animals s'han de vendre sans, desparasitats i, si escau, identificats i amb les vacunes obligatòries. En el cas d'animals de les espècies canina, felina i mustèlids domèstics, s'ha d'entregar al comprador un certificat emès per la persona veterinària responsable de l'establiment que acredite el seu bon estat sanitari, i en el cas d'animals amb identificació obligatòria, l'edat dels animals amb la documentació obligatòria corresponent. L'existència d'un servei veterinari dependent de l'establiment que atorgue certificats de salut per a la venda dels animals no eximeix el venedor de responsabilitat davant les malalties en incubació no detectades en el moment de la venda. El centre de cria o transmitent ha de practicar a tots aquells animals malalts tractaments curatius, preventius i pal·liatius, excepte quan el tractament pal·liatiu no evite l'agonia o sofriment crònic incapacitant per a la vida de l'animal, i en aquest cas ha d'aplicar-se l'eutanàsia. Per al còmput del termini de garanties mínimes prevalen les disposicions del Codi civil i la normativa de comerç i consum.

f) Els centres de cria han de prendre mesures que asseguren la socialització correcta dels cries amb anterioritat a la venda. Els cries han d'haver estat amb sa mare i els germans el període necessari abans de l'adopció o venda, per a garantir-ne el correcte desenvolupament emocional i la socialització, excepte els casos en què perille la salut de la mare o del cadell.

g) El centre de cria o de venda ha d'entregar l'animal identificat, si escau, d'acord amb el que disposa el capítol 4, títol II d'aquesta llei, relatiu a la identificació.

desarrolla la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, sobre protección de los animales de compañía. El Registro de Núcleos Zoológicos de la Comunitat Valenciana estará adscrito a la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal.

2. El acceso a la información básica del Registro de Núcleos Zoológicos de la Comunitat Valenciana será público.

CAPÍTULO 2
Requisitos de determinados núcleos zoológicos

Artículo 19. Requisitos de los centros de cría y de los establecimientos de venta de animales de compañía

1. Los establecimientos dedicados a la cría o venta profesional de los animales de compañía han de estar registrados como núcleos zoológicos de animales de compañía, sin perjuicio de las otras disposiciones que se apliquen reglamentariamente, y deben cumplir los siguientes requisitos de funcionamiento:

a) La cría con fines comerciales y la venta profesional de animales se ha de realizar desde los centros de cría y centros de venta registrados y destinados a tal efecto.

b) Los centros de venta pueden disponer para su venta de aquellas especies animales autorizadas en la resolución de declaración de núcleo zoológico y, en todo caso, de animales de las especies canina y felina, peces, reptiles, roedores, conejos, hurones domésticos y pájaros de jaula criados en cautividad, siempre que cumplan los requisitos de espacio que se deben establecer reglamentariamente. La conselleria competente en sanidad y bienestar animal revisará el listado de especies y los requisitos y condiciones para la venta de cada una en el término de dos años.

c) Para cualquier tipo de venta de animales a través de medios de comunicación, revistas de reclamo, publicaciones asimilables y otros sistemas de difusión, incluidas las redes sociales con fines comerciales, se debe incluir necesariamente en el anuncio el número de registro del criadero o centro de venta en el Registro de Núcleos Zoológicos, así como el número de identificación del animal, en su caso.

d) El centro de cría ha de entregar al comprador en formato papel o electrónico toda la información necesaria sobre el origen, las características, la identificación de la especie, el número de identificación del animal, en su caso, y el número de registro y nombre del núcleo zoológico; y en el caso de venta a particulares, un breve resumen de los consejos de educación y las condiciones de alimentación, atención, cuidado, manejo, sanitarias y de bienestar necesarias, y las infracciones y sanciones que comporten el maltrato y el abandono de los animales regulados en esta ley.

e) Los animales se han de vender sanos, desparasitados y, en su caso, identificados y con las vacunas obligatorias. En el caso de animales de las especies canina, felina y mustélidos domésticos, se debe entregar al comprador un certificado emitido por la persona veterinaria responsable del establecimiento que acredite su buen estado sanitario, y en el caso de animales con identificación obligatoria, la edad de los animales con la documentación obligatoria correspondiente. La existencia de un servicio veterinario dependiente del establecimiento que otorgue certificados de salud para la venta de los animales no exime al vendedor de responsabilidad ante las enfermedades en incubación no detectadas en el momento de la venta. El centro de cría o transmitente ha de practicar a todos aquellos animales enfermos tratamientos curativos, preventivos y paliativos, excepto cuando el tratamiento paliativo no evite la agonía o sufrimiento crónico incapacitante para la vida del animal, en cuyo caso deberá aplicarse la eutanasia. Para el cómputo del plazo de garantías mínimas prevalecen las disposiciones del Código civil y la normativa de comercio y consumo.

f) Los centros de cría han de tomar medidas que aseguren la socialización correcta de las crías con anterioridad a la venta. Las crías han de haber permanecido con su madre y hermanos el periodo necesario antes de su adopción o venta, para garantizar su correcto desarrollo emocional y socialización, salvo los casos en que peligre la salud de la madre o de la cría.

g) El centro de cría o de venta ha de entregar el animal identificado, en su caso, de acuerdo con lo dispuesto en el capítulo 4, título II de esta ley, relativo a la identificación.

h) La venda d'animals només es pot realitzar a persones majors d'edat que no estiguen incapacitades, d'acord amb la legislació vigent o mitjançant resolució judicial ferma.

i) Els cries d'animals de les espècies canina i felina han de tenir una edat mínima de vuit setmanes en el moment de la venda, a fi d'evitar problemes de salut o de comportament derivats d'un trasllat, alimentació, immunització o socialització inadequats. Reglamentàriament es pot restringir l'edat en la venda de les cries d'altres espècies. En casos d'animals de l'espècie canina i felina criats fora del territori nacional, la venda no es pot dur a terme abans que els cries hagen complit els tres mesos i vint-i-un dies, i és obligatori que s'entreguen amb la vacuna de la ràbia.

j) En el cas d'animals de les espècies canina i felina, els animals reproductors han de tenir cobertes totes les necessitats físiques, fisiològiques i etològiques: exercici físic diari, contacte social adequat, conducta exploratòria i absència d'estats d'estrès crònics. Les condicions dels animals reproductors s'han de desenvolupar reglamentàriament. Els animals reproductors, una vegada finalitzat el període reproductiu, i els animals que no han sigut objecte de transmissió o donats en adopció s'han de cedir a un centre de recollida i acolliment d'animals, i garantir-ne el destí ètic.

k) Els animals destinats a la venda no es poden exhibir en aparadors ni zones exposades a la via pública, s'han d'allotjar en un lloc adequat dins de l'establiment i cobrir les seues necessitats fisiològiques i etològiques correctament.

l) Les persones professionals que treballen en establiments de venda, cria o importació d'animals han de tenir una formació específica de cuidador o cuidadora d'animals d'acord amb la legislació vigent.

m) Els centres de venda poden facilitar l'adopció virtual a través de catàlegs o mitjans similars que no requerisquen la presència física dels animals de companyia, mitjançant la col·laboració amb els centres d'acolliment d'animals abandonats, en els termes que es determinen reglamentàriament. En tot cas, la presència de gossos i gats en aquests centres ha de complir les condicions de salubritat i espai que es determinen reglamentàriament.

2. Les administracions públiques locals i autonòmiques, en l'àmbit de les competències respectives, han de vetlar pel compliment de les normes anteriors amb programes de control i vigilància.

Article 20. Requisits dels establiments per a l'allotjament temporal d'animals de companyia

1. Les residències, escoles d'ensinistrament i altres instal·lacions creades per al manteniment i allotjament temporal dels animals de companyia han d'estar inscrites en el Registre de Nuclis Zoològics d'Animals de Companyia com a requisit indispensable per a estar en funcionament.

2. La persona responsable legal de l'animal ha d'emplenar, per a l'ingrés, una fitxa amb l'historial sanitari recent de cada animal. Aquesta fitxa l'ha de rebre el representant del centre, que ha de verificar si la identificació i la documentació sanitària de l'animal, en el cas que aquesta siga obligatòria, és correcta.

3. És obligació del titular del centre vigilar que els animals s'adapten a la nova situació, que estiguen cuidats segons les seues necessitats fisiològiques i etològiques, i no es donen circumstàncies de risc. Per a això ha d'adoptar les mesures oportunes per a evitar-los qualsevol tipus de lesió o malaltia.

4. Els titulars de residències d'animals o instal·lacions similars han de prendre les mesures necessàries per a evitar possibles contagis entre els animals residents i els que estiguen malalts, com també evitar molèsties a les persones i riscos per a la salut pública. En cas d'epidèmia o malaltia transmissible entre animals, el centre ho ha de comunicar al responsable legal, que pot donar l'autorització per a un tractament veterinari o recollir-lo. Si no es localitza el responsable legal, s'aplicarà el tractament necessari a càrrec d'aquest.

h) La venta de animales solo se puede realizar a personas mayores de edad que no estén incapacitadas, de acuerdo con la legislación vigente o mediante resolución judicial firme.

i) Las crías de animales de las especies canina y felina han de tener una edad mínima de ocho semanas en el momento de su venta, a fin de evitar problemas de salud o de comportamiento derivados de un traslado, alimentación, inmunización o socialización inadecuados. Reglamentariamente se puede restringir la edad en la venta de las crías de otras especies. En casos de animales de la especie canina y felina criados fuera del territorio nacional, la venta no se puede llevar a cabo antes de que las crías hayan cumplido los tres meses y veintiún días, y es obligatorio que se entreguen con la vacuna de la rabia.

j) En el caso de animales de las especies canina y felina, los animales reproductores deben tener cubiertas todas las necesidades físicas, fisiológicas y etológicas: ejercicio físico diario, contacto social adecuado, conducta exploratoria y ausencia de estados de estrés crónicos. Las condiciones de los animales reproductores serán desarrolladas reglamentariamente. Los animales reproductores, una vez finalizado el periodo reproductivo, y los animales que no hayan sido objeto de transmisión o dados en adopción se han de ceder a un centro de recogida y acogida de animales, y garantizar su destino ético.

k) Los animales destinados a la venta no se pueden exhibir en escaparates ni zonas expuestas a la vía pública y se han de alojar en un lugar adecuado dentro del establecimiento, cubriendo sus necesidades fisiológicas y etológicas correctamente.

l) Las personas profesionales que trabajan en establecimientos de venta, cría o importación de animales deben tener una formación específica de cuidador o cuidadora de animales conforme a la legislación vigente.

m) Los centros de venta pueden facilitar la adopción virtual a través de catálogos o medios similares que no requieran la presencia física de los animales de compañía, mediante la colaboración con los centros de acogida de animales abandonados, en los términos que se determinen reglamentariamente. En todo caso, la presencia de perros y gatos en estos centros cumplirá las condiciones de salubridad y espacio que se determinen reglamentariamente.

2. Las administraciones públicas locales y autonómicas, en el ámbito de sus respectivas competencias, han de velar por el cumplimiento de las normas anteriores con programas de control y vigilancia.

Artículo 20. Requisitos de los establecimientos para el alojamiento temporal de animales de compañía

1. Las residencias, escuelas de adiestramiento y otras instalaciones creadas para el mantenimiento y alojamiento temporal de los animales de compañía tienen que estar inscritas en el Registro de Núcleos Zoológicos de Animales de Compañía como requisito indispensable para estar en funcionamiento.

2. La persona responsable legal del animal debe rellenar, para el ingreso, una ficha con el historial sanitario reciente de cada animal. Esta ficha la ha de recibir el representante del centro, que debe verificar si la identificación y la documentación sanitaria del animal, en el supuesto de que esta sea obligatoria, es correcta.

3. Es obligación del titular del centro vigilar que los animales se adaptan a la nueva situación, que estén cuidados según sus necesidades fisiológicas y etológicas, y no se den circunstancias de riesgo, para lo cual ha de adoptar las medidas oportunas para evitarles cualquier tipo de lesión o enfermedad.

4. Los titulares de residencias de animales o instalaciones similares tomarán las medidas necesarias para evitar posibles contagios entre los animales residentes y los que estén enfermos, así como evitar molestias a las personas y riesgos para la salud pública. En caso de epidemia o enfermedad transmisible entre animales, el centro lo comunicará a su responsable legal, que podrá dar la autorización para un tratamiento veterinario o recogerlo. De no localizarse al responsable legal, se procederá a aplicar el tratamiento necesario a cargo del mismo.

TÍTOL IV
De l'abandó d'animals de companyia, perduts i errants, i els centres d'acollida d'animals de companyia

CAPÍTOL 1
Recollida i destinació d'animals de companyia perduts, abandonats i errants

Article 21. Recollida d'animals de companyia perduts, abandonats i errants

1. Les funcions de recollida, acolliment i gestió de les adopcions d'animals abandonats, errants, perduts, confiscats o decomissats corresponen als ajuntaments, que els alberguen en centres autoritzats fins que siguen retirats pels seus responsables legals, siguen acollits temporalment o adoptats, o se'ls done un altre destí d'acord amb els supòsits establits en aquesta llei.

2. Els ajuntaments poden prestar el servei de recollida i acolliment per ells mateixos o associats, en règim de gestió directa o indirecta. En el supòsit de gestió indirecta d'aquests serveis, els ajuntaments han d'establir clàusules sobre criteris d'admissió, puntuació i exigència d'execució lligats als objectius d'aquesta llei. Així mateix, altres administracions públiques i/o entitats auxiliars de protecció i defensa dels animals poden col·laborar en aquesta matèria amb els ajuntaments.

3. Els ajuntaments poden recollir i acollir animals a sol·licitud dels seus responsables legals, amb la justificació prèvia d'aquestes de la impossibilitat de l'assumpció de les obligacions derivades d'aquesta llei.

4. Els requisits per a la prestació dels serveis de recollida i acolliment i la gestió de les adopcions d'animals abandonats, errants, perduts, confiscats o decomissats, així com els protocols de gestió i de coordinació específics amb els serveis d'emergència i altres agents intervinents, s'han d'establir reglamentàriament. Aquests serveis els han de dur a terme persones amb la formació necessària per al maneig i atenció dels animals allotjats, i han de comptar amb els mitjans i instal·lacions adequats així com amb l'assistència veterinària especialitzada necessària.

5. Els municipis han de disposar d'un servei de 24 hores d'urgència, 365 dies a l'any, per a la recollida, l'acolliment i l'atenció veterinària dels animals abandonats, perduts, errants, confiscats o decomissats. Tots els animals recollits han de rebre les cures veterinàries necessàries per a la seua recuperació o tractament pal·liatiu, excepte quan el tractament pal·liatiu no evite l'agonia o sofriment crònic incapacitant per a la vida de l'animal, i en aquest cas cal aplicar l'eutanàsia. En cas que l'animal estiga ferit s'ha de prioritzar el trasllat d'aquest amb caràcter d'urgència al centre veterinari més pròxim per a rebre l'assistència veterinària necessària. Una vegada estabilitzat l'animal, ha de ser entregat al seu responsable legal o a l'entitat que corresponga, que s'ha de fer càrrec de la continuïtat del tractament i dels costos generats.

6. Els ajuntaments han de recollir, auxiliar i fer-se càrrec dels animals internats en establiments per a l'allotjament temporal situats en el seu terme municipal que no hagen sigut retirats pels responsables legals en el termini acordat, sense perjudici de fer les gestions necessàries per a buscar la persona responsable legal o declarar-lo abandonat.

7. L'ajuntament ha de verificar, en el cas de les formes de gestió indirecta dels serveis públics, que aquest servei es presta de conformitat amb aquesta llei. En cas que els ajuntaments treballen amb centres d'acolliment i allotjament d'animals situats en comunitats autònomes limítrofes, aquests han de complir tots els requisits d'aquesta llei.

8. Portar, degudament omplit, un registre en què han de figurar les dades relatives a les altes i baixes d'animals, concretant les causes de l'entrada, les incidències sanitàries, les causes de les eixides produïdes en l'establiment, la identificació i domicili de les persones adoptants o cases d'acollida als quals es cedisca l'animal, la llista d'ajuntaments als quals dona servei de recollida d'animals i qualsevol altra incidència que reglamentàriament establisca la conselleria competent en matèria de benestar animal. Aquest registre s'ha de mantenir actualitzat i ha d'estar disponible perquè l'autoritat competent l'inspeccione. Ha de tenir format electrònic obligatori per a permetre la interoperabilitat i la interconnexió amb qualssevol altre registre públic.

TÍTULO IV
Del abandono de animales de compañía, perdidos y errantes, y los centros de acogida de animales de compañía

CAPÍTULO 1
Recogida y destino de animales de compañía perdidos, abandonados y errantes

Artículo 21. Recogida de animales de compañía perdidos, abandonados y errantes

1. Las funciones de recogida, acogida y gestión de las adopciones de animales abandonados, errantes, perdidos, confiscados o decomisados corresponden a los ayuntamientos, albergándolos en centros autorizados hasta que sean retirados por sus responsables legales, sean acogidos temporalmente o adoptados, o se les dé otro destino conforme a los supuestos establecidos en la presente ley.

2. Los ayuntamientos podrán prestar el servicio de recogida y acogida por sí mismos o asociados, en régimen de gestión directa o indirecta. En el supuesto de gestión indirecta de estos servicios, los ayuntamientos han de establecer cláusulas sobre criterios de admisión, puntuación y exigencia de ejecución ligados a los objetivos de esta ley. Asimismo, otras administraciones públicas y/o entidades auxiliares de protección y defensa de los animales podrán colaborar en esta materia con los ayuntamientos.

3. Los ayuntamientos podrán recoger y acoger animales a solicitud de sus responsables legales, previa justificación por parte de estas de la imposibilidad de la asunción de las obligaciones derivadas de la presente ley.

4. Los requisitos para la prestación de los servicios de recogida y acogida y la gestión de las adopciones de animales abandonados, errantes, perdidos, confiscados o decomisados, así como los protocolos de gestión y de coordinación específicos con los servicios de emergencia y otros agentes intervinientes, se establecerán reglamentariamente. Estos servicios se llevarán a cabo por personas con la formación necesaria para el manejo y atención de los animales alojados, y contarán con los medios e instalaciones adecuados así como con la asistencia veterinaria especializada precisa.

5. Los municipios han de disponer de un servicio de 24 horas de urgencia, 365 días al año, para la recogida, la acogida y la atención veterinaria de los animales abandonados, perdidos, errantes, confiscados o decomisados. Todos los animales recogidos han de recibir los cuidados veterinarios necesarios para su recuperación o tratamiento paliativo, excepto cuando el tratamiento paliativo no evite la agonía o sufrimiento crónico incapacitante para la vida del animal, en cuyo caso deberá aplicarse la eutanasia. En caso de que el animal estuviera herido se priorizará su traslado con carácter de urgencia al centro veterinario más próximo para recibir la asistencia veterinaria necesaria. Una vez estabilizado el animal, será entregado a su responsable legal o a la entidad que corresponda, quien se hará cargo de la continuidad del tratamiento y de los costes generados.

6. Los ayuntamientos han de recoger, auxiliar y hacerse cargo de los animales internados en establecimientos para el alojamiento temporal situados en su término municipal que no hayan sido retirados por los responsables legales en el plazo acordado, sin perjuicio de hacer las gestiones necesarias para buscar a la persona responsable legal o declararlo abandonado.

7. El ayuntamiento ha de verificar, en el caso de las formas de gestión indirecta de los servicios públicos, que este servicio se presta de conformidad con lo estipulado en esta ley. En caso de que los ayuntamientos trabajen con centros de acogida y alojamiento de animales situados en comunidades autónomas limítrofes, estos han de cumplir todos los requisitos de esta ley.

8. Llevar, debidamente cumplimentado, un registro en el que figurarán los datos relativos a las altas y bajas de animales, concretando las causas de su entrada, las incidencias sanitarias, las causas de las salidas producidas en el establecimiento, la identificación y domicilio de las personas adoptantes o casas de acogida a los que se ceda el animal, la lista de ayuntamientos a los que da servicio de recogida de animales y cualquier otra incidencia que reglamentariamente se establezca por la conselleria competente en materia de bienestar animal. Este registro se mantendrá actualizado y estará a disposición para su inspección por la autoridad competente. Ha de tener formato electrónico obligatorio para permitir la interoperabilidad y la interconexión con cualesquiera otros registros públicos.

Tots els animals han de ser identificats com els corresponga, en el cas que no ho estiguen. En tot cas, cal adjuntar-ne una fotografia.

9. Els ajuntaments, en els seus termes municipals, han de dur a terme campanyes periòdiques, almenys anuals, de promoció de l'esterilització d'animals de companyia com a mesura preventiva contra l'abandó, així com el foment de l'adopció dels animals declarats abandonats, amb l'ajuda financera o subvencions de les diputacions i la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

10. Les administracions públiques han de concedir ajudes a les entitats autoritzades de caràcter protector per al foment de les adopcions, la prevenció de l'abandó, les actuacions que tinguen com a objecte la protecció dels animals, i el manteniment dels establiments destinats a la recollida i l'acolliment d'animals perduts, abandonats, errants, confiscats o decomissats, sempre que aquests complisquen els requisits legals que s'establisquen.

11. Excepcionalment, en situacions d'emergència que puguen comprometre el benestar dels animals, els ciutadans i ciutadanes poden realitzar la recollida de manera puntual i desinteressada d'un animal abandonat, errant o perdut fins al seu lliurament final o posada a disposició del centre de recollida autoritzat que l'autoritat competent determine.

Article 22. Destí d'animals extraviats, abandonats i errants

1. Una vegada recollit l'animal, el centre d'acolliment ha de consultar l'entrada de l'animal identificat en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana o en qualsevol altre registre oficial i ho ha de comunicar a l'ajuntament corresponent. Al mateix temps, ha de dur a terme, en el termini més breu, els tràmits necessaris per a localitzar-ne immediatament la persona responsable legal i notificar-li-ho en els termes previstos d'acord amb la normativa de procediment administratiu.

2. En el cas d'animals sense identificació que ingressen en un centre d'acolliment, qui acredite ser-ne la persona responsable legal pot recuperar-los en el termini màxim de vint dies hàbils, amb la identificació prèvia de l'animal a càrrec de la persona responsable legal. Aquests animals poden lliurar-se en acolliment des que ingressen o lliurar-los en adopció transcorreguts els vint dies després del certificat d'abandó emès per l'ajuntament. Aquells animals el destí dels quals siga una casa d'acolliment han d'estar prèviament identificats. Una vegada certificat o decretat el seu abandó, tots els animals sense la persona responsable legal i no identificats han de ser identificats reglamentàriament a nom de l'ajuntament. En el cas de cessió de l'animal per part de la persona responsable legal, el canvi de titularitat s'ha de fer de manera immediata.

En cas d'animal no identificat i del qual es coneix la persona responsable legal, si aquesta ha sigut informada, se li ha de donar un termini màxim de deu dies hàbils per a recollir-lo, identificat prèviament. Transcorregut aquest termini sense que l'animal haja sigut recollit, l'ajuntament n'ha d'emetre certificat d'abandó.

3. Una vegada ingressat un animal, amb identificació, extraviat, perdut, errant o abandonat en un centre d'acolliment i després d'haver-se intentat comunicar per qualsevol via amb la persona responsable legal sense èxit, l'ajuntament ha d'iniciar la tramitació del procediment de decret d'abandó i el responsable legal o la persona autoritzada ha de recollir-lo dins del termini de deu dies hàbils des de la recepció de la notificació en el domicili que conste en el registre informàtic d'identificació animal corresponent o, si no, des de la publicació en el butlletí oficial corresponent. Transcorregut aquest termini sense que s'haja recuperat l'animal, aquest passa a tenir la condició d'abandonat mitjançant decret d'abandó.

En tot cas, per a recuperar un animal, estiga o no identificat, la persona responsable legal ha d'abonar prèviament les despeses ocasionades corresponents als serveis veterinaris justificats que ha requerit l'animal. Quan es tracte d'un animal de companyia que requerisca llicències i permisos específics, s'han de presentar per a recuperar-lo. En cas de no tenir aquests documents, s'ha de donar a la persona responsable legal el temps suficient per a obtenir-los; es pot expedir un document provisional mentre es tramita el definitiu.

Todos los animales serán identificados conforme les corresponda, en el caso de que no lo estuviesen. En todo caso, se acompañará de una fotografía.

9. Los ayuntamientos, en sus términos municipales, han de llevar a cabo campañas periódicas, al menos anuales, de promoción de la esterilización de animales de compañía como medida preventiva contra el abandono, así como el fomento de la adopción de los animales declarados abandonados, con la ayuda financiera o subvenciones de las diputaciones y la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal.

10. Las administraciones públicas concederán ayudas a las entidades autorizadas de carácter protector para el fomento de las adopciones, la prevención del abandono, las actuaciones cuyo objeto sea la protección de los animales, y el mantenimiento de los establecimientos destinados a la recogida y la acogida de animales perdidos, abandonados, errantes, confiscados o decomisados, siempre que estos cumplan los requisitos legales que se establezcan.

11. Excepcionalmente, en situaciones de emergencia que pudieran comprometer el bienestar de los animales, los ciudadanos y ciudadanas podrán realizar la recogida de modo puntual y desinteresado de un animal abandonado, errante o perdido hasta su entrega final o puesta a disposición del centro de recogida autorizado que la autoridad competente determine.

Artículo 22. Destino de animales extraviados, abandonados y errantes

1. Una vez recogido el animal, el centro de acogida consultará la entrada del animal identificado en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana o en cualquier otro registro oficial y lo comunicará al ayuntamiento correspondiente. Al mismo tiempo, llevará a cabo, en el plazo más breve, los trámites necesarios para localizar inmediatamente a su persona responsable legal y notificárselo en los términos previstos conforme a la normativa de procedimiento administrativo.

2. En el caso de animales sin identificación que ingresen en un centro de acogida, quien acredite ser su persona responsable legal podrá recuperarlos en el plazo máximo de veinte días hábiles, previa identificación del animal a cargo de su persona responsable legal. Estos animales pueden entregarse en acogida desde su ingreso o proceder a su entrega en adopción transcurridos los veinte días tras el certificado de abandono emitido por el ayuntamiento. Aquellos animales cuyo destino sea una casa de acogida deberán estar previamente identificados. Una vez certificado o decretado su abandono, todos los animales sin la persona responsable legal y no identificados serán identificados reglamentariamente a nombre del ayuntamiento. En el caso de cesión del animal por parte de su persona responsable legal, el cambio de titularidad se realizará de manera inmediata.

En caso de animal no identificado y del cual se conoce a su persona responsable legal, si esta ha sido informada, se le dará un plazo máximo de diez días hábiles para recogerlo, previamente identificado. Transcurrido este plazo sin que el animal haya sido recogido, el ayuntamiento emitirá certificado de abandono.

3. Una vez ingresado un animal, con identificación, extraviado, perdido, errante o abandonado en un centro de acogida y después de haberse intentado comunicar por cualquier vía con su persona responsable legal sin éxito, el ayuntamiento iniciará la tramitación del procedimiento de decreto de abandono y su responsable legal o persona autorizada deberá recogerlo dentro del plazo de diez días hábiles desde la recepción de la notificación en el domicilio que conste en el registro informático de identificación animal correspondiente o, en su defecto, desde su publicación en el boletín oficial correspondiente. Transcurrido dicho plazo sin que se haya recuperado el animal, este pasa a tener la condición de abandonado mediante decreto de abandono.

En todo caso, para recuperar un animal, esté o no identificado, la persona responsable legal debe abonar previamente los gastos ocasionados correspondientes a los servicios veterinarios justificados que ha requerido el animal. Cuando se trate de un animal de compañía que requiera licencias y permisos específicos, se presentarán para recuperarlo. En caso de no tener dichos documentos, se dará a la persona responsable legal el tiempo suficiente para obtenerlos, pudiéndose expedir un documento provisional mientras se tramita el definitivo.

4. Una vegada emès el certificat o decret d'abandó per part de l'ajuntament, aquest ha d'actuar com a responsable legal de l'animal fins al seu destí definitiu.

5. En tots els casos l'animal, estiga o no identificat, pot lliurar-se en acolliment des del seu ingrés al centre de recollida i acolliment. Una vegada transcorregut el termini legal per a recuperar-los, els ajuntaments poden donar-los en adopció, amb tots els tractaments obligatoris al dia i identificats. Els animals han d'estar prèviament esterilitzats, llevat que hi haja contraindicacions per l'edat, grau de maduresa o estat de salut de l'animal. En aquest cas, la persona adoptant està obligada per contracte a esterilitzar-los una vegada cessen les contraindicacions.

6. Els ajuntaments i els titulars dels centres d'acolliment han de posar en marxa mesures de foment de l'adopció dels animals abandonats i errants. S'ha d'informar les possibles persones adoptants sobre l'estat sanitari de l'animal, amb la finalitat d'aplicar, si escau, els tractaments veterinaris necessaris per al seu benestar, com també el cost estimat. Quan els animals de companyia que estan en centres de protecció animal pateixen malalties infectocontagioses o parasitàries, es poden entregar en adopció sempre que no hi haja informe en contra de la persona veterinària responsable del centre.

7. L'ajuntament, a través dels centres d'acolliment, pot repercutir els costos dels tractaments veterinaris obligatoris, la identificació i l'esterilització mitjançant taxes municipals, si bé la gestió de l'adopció és gratuïta. Així mateix, a les entitats de protecció animal que col·laboren amb centres de recollida i acolliment i es facen càrrec d'animals residents en el centre només se'ls ha de repercutir el cost del canvi de titularitat de l'animal.

8. Els ajuntaments, a través dels centres d'acolliment i/o en col·laboració amb entitats de protecció i defensa animal, han de vetlar per l'eficiència de l'adopció i la disminució de les devolucions dels animals donats en adopció, per exemple, mitjançant cursos de formació per a totes les persones adoptants, en nocions bàsiques sobre necessitats higienicosanitàries i etològiques, com també pautes per a una bona educació que garantisquen l'adaptació correcta a la nova llar i disminuïsquen el fracàs de l'adopció.

CAPÍTOL 2
Dels centres i cases d'acollida i de les colònies felines

Article 23. Dels centres i cases d'acollida

1. Tots els centres d'acolliment i allotjament d'animals de companyia i domèstics errants, extraviats i abandonats, que en gestionen la recollida, l'acolliment i l'allotjament en qualsevol municipi de la Comunitat Valenciana, han d'estar registrats com a nuclis zoològics en la seua categoria com a centres d'acolliment.

2. Els centres d'acolliment han de vetlar pel benestar dels animals durant la seua estada mitjançant plans d'enriquiment social i ambiental. Aquests centres han de fer una valoració del benestar dels animals i dels problemes de conducta que podria haver-hi, i han d'establir els tractaments necessaris en cada cas per a la millora del benestar d'aquests animals. La conselleria competent en matèria de benestar i sanitat animal ha d'establir les condicions mínimes exigibles en els plans d'enriquiment social i ambiental.

3. L'ajuntament, o, per delegació d'aquest, el centre d'acolliment i les entitats de protecció i defensa animal, pot atorgar la custòdia provisional d'un animal errant, abandonat, extraviat, decomissat o confiscat, estiga o no identificat i amb la identificació prèvia si escau, a aquella persona física o entitat de protecció animal que, actuant com el seu responsable temporal, puga garantir la cura i l'atenció de l'animal i el seu manteniment en condicions d'allotjament higienicosanitàries. Aquesta modalitat es denomina casa d'acolliment, que, en tot cas, s'entén que és dependent d'un únic centre d'acolliment o entitat de protecció animal. Aquesta custòdia està condicionada al compromís de comunicar al centre d'acolliment o entitat de protecció animal qualsevol incidència relativa al benestar de l'animal i d'entregar-lo immediatament si apareix la persona responsable legal o si es troba una persona adoptant, encara que la casa d'acolliment té preferència a l'hora de l'adopció. Les persones físiques han de permetre voluntàriament l'accés als seus domicilis dels funcionaris que exercisquen tasques d'inspecció i del personal del centre d'acolliment o entitats de protecció animal de què depenen, per

4. Una vez emitido el certificado o decreto de abandono por el ayuntamiento, este actuará como responsable legal del animal hasta su destino definitivo.

5. En todos los casos el animal, esté o no identificado, podrá entregarse en acogida desde su ingreso en el centro de recogida y acogida. Una vez transcurrido el plazo legal para recuperarlos, los ayuntamientos pueden darlos en adopción, con todos los tratamientos obligatorios al día e identificados. Los animales estarán previamente esterilizados, salvo que existan contraindicaciones por la edad, grado de madurez o estado de salud del animal. En este caso, la persona adoptante estará obligada por contrato a esterilizarlos una vez cesen las contraindicaciones.

6. Los ayuntamientos y los titulares de los centros de acogida pondrán en marcha medidas de fomento de la adopción de los animales abandonados y errantes. Se informará a las personas posibles adoptantes sobre el estado sanitario del animal, con el fin de aplicar, si procede, los tratamientos veterinarios necesarios para su bienestar, así como el coste estimado de los mismos. Cuando los animales de compañía que estén en centros de protección animal sufran enfermedades infectocontagiosas o parasitarias, se podrán entregar en adopción siempre que no exista informe en contra de la persona veterinaria responsable del centro.

7. El ayuntamiento, a través de los centros de acogida, podrá repercutir los costes de los tratamientos veterinarios obligatorios, su identificación y esterilización mediante tasas municipales, si bien la gestión de la adopción será gratuita. Asimismo, a las entidades de protección animal que colaboren con centros de recogida y acogida y se hagan cargo de animales residentes en el centro solo se les repercutirá el coste del cambio de titularidad del animal.

8. Los ayuntamientos, a través de los centros de acogida y/o en colaboración con entidades de protección y defensa animal, velarán por la eficiencia de la adopción y la disminución de las devoluciones de los animales dados en adopción, por ejemplo, mediante cursos de formación para todas las personas adoptantes, en nociones básicas sobre necesidades higiénico-sanitarias y etológicas, así como pautas para una buena educación que garanticen la adaptación correcta al nuevo hogar y disminuyan el fracaso de la adopción.

CAPÍTULO 2
De los centros y casas de acogida y de las colonias felinas

Artículo 23. De los centros y casas de acogida

1. Todos los centros de acogida y alojamiento de animales de compañía y domésticos errantes, extraviados y abandonados, que gestionen la recogida, la acogida y el alojamiento en cualquier municipio de la Comunitat Valenciana, deben estar registrados como núcleos zoológicos en su categoría como centros de acogida.

2. Los centros de acogida deben velar por el bienestar de los animales durante su estancia mediante planes de enriquecimiento social y ambiental. Estos centros harán una valoración del bienestar de los animales y de los problemas de conducta que podría haber, así como establecerán los tratamientos necesarios en cada caso para la mejora del bienestar de estos animales. La conselleria competente en materia de bienestar y sanidad animal establecerá las condiciones mínimas exigibles en los planes de enriquecimiento social y ambiental.

3. El ayuntamiento, o, por delegación de este, el centro de acogida y las entidades de protección y defensa animal, podrá otorgar la custodia provisional de un animal errante, abandonado, extraviado, decomisado o confiscado, esté o no identificado y previa identificación en su caso, a aquella persona física o entidad de protección animal que, actuando como su responsable temporal, pueda garantizar el cuidado y la atención del animal y su mantenimiento en condiciones de alojamiento higiénico-sanitarias. Esta modalidad se denomina casa de acogida, que, en todo caso, se entiende que es dependiente de un único centro de acogida o entidad de protección animal. Esta custodia estará condicionada al compromiso de comunicar al centro de acogida o entidad de protección animal cualquier incidencia relativa al bienestar del animal y de entregarlo inmediatamente de aparecer su persona responsable legal o si se encuentra una persona adoptante, aunque la casa de acogida tendrá preferencia a la hora de la adopción. Las personas físicas permitirán voluntariamente el acceso a sus domicilios de los funcionarios que ejerzan tareas de inspección y del personal del centro de acogida o entidades de

a verificar l'estat dels animals i les condicions d'allotjament. En cas contrari, perden la custòdia provisional dels animals i no poden exercir aquesta funció.

4. L'allotjament dels animals recollits s'ha de realitzar en un centre d'acolliment d'animals registrat i que tinga la capacitat d'allotjament adequada a les seues necessitats fisiològiques i etològiques i la formació i la qualificació necessàries del personal, de conformitat amb la normativa específica determinada reglamentàriament. Tots els animals que s'hi allotgen han de tenir assegurada, com a mínim, una eixida diària de les gàbies que n'assegure l'esplai i la socialització.

Els centres d'acolliment d'animals han de comunicar, amb una periodicitat anual, les dates d'entrada i eixida de cada animal, la identificació, la destinació i les incidències sanitàries significatives dels animals, a la conselleria competent en matèria de protecció animal, segons el procediment que es determine reglamentàriament.

5. La casa d'acolliment ha de signar un contracte de cessió temporal amb el centre d'acolliment. El centre d'acolliment ha de mantenir una relació actualitzada d'aquestes cases d'acollida a la disposició de la conselleria competent en matèria de protecció animal i de l'ajuntament en què se situen.

6. Els titulars dels centres d'acolliment han de comunicar als ajuntaments i als serveis territorials de la conselleria del seu àmbit territorial competent en matèria de protecció animal, amb una periodicitat trimestral, tota la informació referent a les entrades, eixides, la destinació dels animals, les eutanàsies realitzades, així com les incidències sanitàries més significatives.

7. Quan els responsables legals no puguen assumir la cura i el manteniment dels animals domèstics, ja siga de manera temporal en cas de causa justificada o de manera definitiva, aquests poden ser entregats al centre d'acolliment concertat o a les entitats auxiliars adscrites al municipi respectiu, a l'efecte que els cuiden, i poden ser entregats en acolliment o ser donats en adopció. Amb caràcter general, aquesta situació no es considera legalment abandó a l'efecte de sancions administratives, i es manté com a titular de l'animal en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana fins que es produïsca l'adopció efectiva.

8. Les entitats auxiliars han de comunicar en el termini de tres dies la recollida de l'animal a l'ajuntament respectiu a l'efecte de la seua traçabilitat, inspecció i control. Si l'animal està identificat, ha de ser restituït a la persona responsable legal, excepte indicis de maltractament o abandó, i en aquest cas s'ha de donar compte a l'autoritat competent. Transcorreguts els terminis legals de custòdia, l'entitat ha de procedir a la seua identificació i a la gestió de l'adopció. La inversió econòmica per a l'exercici d'aquesta activitat pot ser pròpia o concertada amb entitats locals.

Article 24. De les colònies felines

1. Els ajuntaments, en coordinació amb les entitats de protecció i defensa animal, veterinaris i les persones que gestionen les colònies felines, han de dur a terme en els seus municipis una gestió integral d'aquestes, que incloga el CER així com alimentació adequada, recer, supervisió, tractaments sanitaris, neteja, formació, educació i conscienciació, i identificació de les colònies felines i de les persones que les gestionen mitjançant carnet.

En el cas de les colònies felines en l'entorn d'espais naturals protegits, o en cas d'incidències veïnals o amb l'entorn, s'han d'establir les mesures i estratègies de mediació que asseguren la seua gestió ètica necessària amb la finalitat de procedir, per causa justificada, al reallotjament d'aquestes amb protocols degudament planificats i, sempre, amb el coneixement i l'ajuda de les persones que les gestionen. S'han de guardar les distàncies que estimen oportunes les autoritats municipals i autonòmiques competents en la matèria. S'han de tenir en compte aquestes circumstàncies per tal de prioritzar l'aplicació del programa CER.

Els ajuntaments han de realitzar campanyes informatives i civicoeducatives, com a mínim anuals, sobre els beneficis d'una gestió ètica de les colònies felines per a la població, fomentant la corresponsabilitat i implicació ciutadana mitjançant la mediació i la participació.

2. Els ajuntaments han d'elaborar un registre de les colònies felines existents en el municipi, que ha d'incloure el nombre d'animals i identificació dels que les componen, característiques, ubicació de les colònies, circumstàncies especials i totes les dades necessàries per a un coneixement de la situació d'aquestes colònies i posterior anàlisi de resultats i propostes de millora.

protección animal de la cual dependen, para verificar el estado de los animales y las condiciones de alojamiento. En caso contrario, perderán la custodia provisional de los animales y no podrán ejercer esta función.

4. El alojamiento de los animales recogidos se realizará en un centro de acogida de animales registrado y que tenga la capacidad de alojamiento adecuada a sus necesidades fisiológicas y etológicas y la formación y cualificación necesarias del personal, de conformidad con la normativa específica determinada reglamentariamente. Todos los animales allí alojados deben tener asegurada, como mínimo, una salida diaria de las jaulas que asegure su esparcimiento y socialización.

Los centros de acogida de animales comunicarán, con una periodicidad anual, las fechas de entrada y salida de cada animal, la identificación y destino y las incidencias sanitarias significativas de los animales, a la conselleria competente en materia de protección animal, según el procedimiento que reglamentariamente se determine.

5. La casa de acogida deberá firmar un contrato de cesión temporal con el centro de acogida. El centro de acogida deberá mantener una relación actualizada de estas casas de acogida a disposición de la conselleria competente en materia de protección animal y del ayuntamiento en el que se sitúan.

6. Los titulares de los centros de acogida deberán comunicar a los ayuntamientos y a los servicios territoriales de la conselleria de su ámbito territorial competente en materia de protección animal, con una periodicidad trimestral, toda la información en lo referente a las entradas, salidas, destino de los animales, las eutanasias realizadas, así como las incidencias sanitarias más significativas.

7. Cuando los responsables legales no puedan asumir el cuidado y el mantenimiento de los animales domésticos, ya sea de manera temporal en caso de causa justificada o de manera definitiva, estos podrán ser entregados al centro de acogida concertado o a las entidades auxiliares adscritas al respectivo municipio, a efectos de que los cuiden, pudiendo ser estos entregados en acogida o ser dados en adopción. Con carácter general, esta situación no se considerará legalmente abandono a efectos de sanciones administrativas, y se mantendrá como titular del animal en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana hasta que se produzca la adopción efectiva.

8. Las entidades auxiliares comunicarán en el plazo de tres días la recogida del animal al respectivo ayuntamiento a efectos de su trazabilidad, inspección y control. Si el animal está identificado, será restituido a su persona responsable legal, excepto indicios de maltrato o abandono, y en este caso se dará cuenta a la autoridad competente. Transcurridos los plazos legales de custodia, la entidad procederá a su identificación y a la gestión de su adopción. La inversión económica para el ejercicio de esta actividad podrá ser propia o concertada con entidades locales.

Artículo 24. De las colonias felinas

1. Los ayuntamientos, en coordinación con las entidades de protección y defensa animal, veterinarios y las personas que gestionan las colonias felinas, llevarán a cabo en sus municipios una gestión integral de las mismas, que incluya el CER así como alimentación adecuada, cobijo, supervisión, tratamientos sanitarios, limpieza, formación, educación y concienciación, e identificación de las colonias felinas y de las personas que las gestionan mediante carné.

En el caso de las colonias felinas en el entorno de espacios naturales protegidos, o en caso de incidencias vecinales o con el entorno, se establecerán las medidas y estrategias de mediación que aseguren su gestión ética necesaria con el fin de proceder, por causa justificada, al realojo de estas bajo protocolos debidamente planificados y, siempre, con el conocimiento y la ayuda de las personas que las gestionen. Se guardarán las distancias que estimen oportunas las autoridades municipales y autonómicas competentes en la materia. Se tendrá en cuenta estas circunstancias a los efectos de priorizar la aplicación del programa CER.

Los ayuntamientos realizarán campañas informativas y cívico-educativas, como mínimo anuales, sobre los beneficios de una gestión ética de las colonias felinas para la población, fomentando la corresponsabilidad e implicación ciudadana mediante la mediación y la participación.

2. Los ayuntamientos elaborarán un registro de las colonias felinas existentes en el municipio, que incluirá el número de animales e identificación de los que las componen, características, ubicación de las colonias, circunstancias especiales y todos los datos necesarios para un conocimiento de la situación de estas colonias y posterior análisis de resultados y propuestas de mejora.

TÍTOL V
Dels òrgans consultius i les entitats de protecció i defensa d'animals de companyia

CAPÍTOL 1
De les entitats col·laboradores de protecció animal i defensa d'animals de companyia

Article 25. Entitats col·laboradores de protecció animal i defensa animal i Registre d'Entitats Col·laboradores

1. A l'efecte d'aquesta llei tenen la consideració d'entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals de companyia les entitats sense ànim de lucre, legalment constituïdes, que tinguen per finalitat principal la defensa i la protecció dels animals i que estiguen registrades en el Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa dels Animals de Companyia.

2. Es crea el Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa dels Animals de Companyia, el qual, conseqüentment, assumeix tota la informació i la base de dades del Registre d'Associacions per a la Protecció dels Animals Col·laboradores de la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient de la Comunitat Valenciana, creat pel Decret 158/1996, de 13 d'agost, del Consell, pel qual es desenvolupa la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia. El Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa dels Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana està adscrit a la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

3. Les entitats col·laboradores de protecció i defensa animal formen part de les polítiques públiques de protecció animal a través d'òrgans consultius de les administracions públiques, com taules de protecció o benestar animal, consells socials de caràcter mediambiental o similars, i poden exercir les següents funcions:

a) Col·laborar amb els municipis en la recollida, l'acolliment i la gestió de qualsevol animal perdut, errant, abandonat, cedit, decomissat o confiscat, així com en la gestió integral de les colònies felines.

b) Fer tasques i accions de divulgació, educació i formació encaminades a la protecció i la defensa dels animals.

c) Col·laborar amb els agents de l'autoritat en les gestions que tinguen relació amb el compliment d'aquesta llei.

d) Col·laborar amb les entitats locals en el desenvolupament de les polítiques públiques de protecció o benestar animal, així com assessorar-les i realitzar informes.

Article 26. Requisits de les entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals de companyia

1. Les entitats de protecció i defensa dels animals de companyia que reuneixen els requisits de l'apartat 3 d'aquest article poden inscriure's en el registre creat en l'article anterior i tenir la consideració d'entitats col·laboradores, a l'efecte dels programes per a protegir i defensar els animals que es determine reglamentàriament.

2. La conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal pot realitzar convenis de col·laboració amb les entitats inscrites per a realitzar activitats encaminades a la protecció i la defensa dels animals, a través de la direcció general competent en matèria de protecció animal.

3. El procediment d'inscripció s'ha de desenvolupar reglamentàriament. Els requisits mínims que han de complir per a inscriure's en el registre com a entitats col·laboradores són els següents:

a) Ser entitats sense ànim de lucre, legalment constituïdes i tenir com a principal finalitat la defensa i la protecció dels animals.

b) Presentar programes específics en matèria de protecció animal a la Comunitat Valenciana.

c) Tenir la seu social i desenvolupar l'activitat dins de la Comunitat Valenciana per a les finalitats establides en l'article 2 d'aquesta llei.

d) Complir la normativa referent al benestar i la protecció animal i no haver sigut inhabilitades per a aquestes funcions.

e) Disposar de membres i voluntaris amb la formació adequada per a l'exercici de les seues funcions.

4. Les entitats de protecció i defensa animal inscrites en el Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa dels Animals de Companyia realitzen les actuacions següents:

TÍTULO V
De los órganos consultivos y las entidades de protección y defensa de animales de compañía

CAPÍTULO 1
De las entidades colaboradoras de protección animal y defensa de animales de compañía

Artículo 25. Entidades colaboradoras de protección animal y defensa animal y Registro de Entidades Colaboradoras

1. A efectos de esta ley tienen la consideración de entidades colaboradoras de protección y defensa de los animales de compañía las entidades sin ánimo de lucro, legalmente constituidas, que tengan por principal finalidad la defensa y protección de los animales y que estén registradas en el Registro de Entidades Colaboradoras de Protección y Defensa de los Animales de Compañía.

2. Se crea el Registro de Entidades Colaboradoras de Protección y Defensa de los Animales de Compañía, el cual, consiguientemente, asume toda la información y la base de datos del Registro de Asociaciones para la Protección de los Animales Colaboradoras de la Conselleria de Agricultura y Medio Ambiente de la Comunitat Valenciana, creado por el Decreto 158/1996, de 13 de agosto, del Consell, por el cual se desarrolla la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, sobre protección de los animales de compañía. El Registro de Entidades Colaboradoras de Protección y Defensa de los Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana estará adscrito a la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal.

3. Las entidades colaboradoras de protección y defensa animal formarán parte de las políticas públicas de protección animal a través de órganos consultivos de las administraciones públicas, como mesas de protección o bienestar animal, consejos sociales de carácter medioambiental o similares, y podrán ejercer las siguientes funciones:

a) Colaborar con los municipios en la recogida, acogida y gestión de cualquier animal perdido, errante, abandonado, cedido, decomisado o confiscado, así como en la gestión integral de las colonias felinas.

b) Realizar tareas y acciones de divulgación, educación y formación encaminadas a la protección y defensa de los animales.

c) Colaborar con los agentes de la autoridad en las gestiones que tengan relación con el cumplimiento de esta ley.

d) Colaborar con las entidades locales en el desarrollo de las políticas públicas de protección o bienestar animal, así como asesorarlas y realizar informes.

Artículo 26. Requisitos de las entidades colaboradoras de protección y defensa de los animales de compañía

1. Las entidades de protección y defensa de los animales de compañía que reúnan los requisitos del apartado 3 de este artículo podrán ser inscritas en el registro creado en el artículo anterior y tener la consideración de entidades colaboradoras, a efectos de los programas para proteger y defender los animales que se determine reglamentariamente.

2. La conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal podrá realizar convenios de colaboración con las entidades inscritas para realizar actividades encaminadas a la protección y defensa de los animales, a través de la dirección general competente en materia de protección animal.

3. El procedimiento de inscripción se desarrollará reglamentariamente, siendo los requisitos mínimos que deberán cumplir para inscribirse en el registro como entidades colaboradoras los siguientes:

a) Ser entidades sin ánimo de lucro, legalmente constituidas y tener como principal finalidad la defensa y protección de los animales.

b) Presentar programas específicos en materia de protección animal en la Comunitat Valenciana.

c) Tener la sede social y desarrollar la actividad dentro de la Comunitat Valenciana para las finalidades establecidas en el artículo 2 de esta ley.

d) Cumplir la normativa en lo referente al bienestar y protección animal y no haber sido inhabilitadas para estas funciones.

e) Disponer de miembros y voluntarios con la formación adecuada para el ejercicio de sus funciones.

4. Las entidades de protección y defensa animal inscritas en el Registro de Entidades Colaboradoras de Protección y Defensa de los Animales de Compañía realizarán las siguientes actuaciones:

a) Participar en els programes que fomenten el funcionament en xarxa dels centres d'acolliment de la Comunitat Valenciana dirigits a potenciar l'adopció.

b) Trametre, anualment a la direcció general competent en matèria de protecció animal, una memòria exhaustiva de les activitats realitzades, com també als ajuntaments en el terme municipal dels quals realitzen l'activitat.

5. L'incompliment de l'obligació del paràgraf b de l'apartat anterior pot donar lloc, una vegada finalitzat el tràmit d'audiència, a cancel·lar la inscripció en el registre.

CAPÍTOL 2
Del Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció d'Animals de Companyia

Article 27. Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció d'Animals de Companyia

Es crea el Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció d'Animals de Companyia de la Conselleria competent en benestar animal, que complirà les funcions d'assessorament per al desenvolupament i l'elaboració de la normativa reglamentària aplicable en aquesta matèria i que actuarà com a òrgan de consulta en matèria de benestar d'animals de companyia.

Article 28. Composició i funcionament

1. El Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció d'Animals de Companyia està presidit per la persona que exerceix la titularitat de la conselleria competent en protecció d'animals de companyia o persona en qui delegue.

2. Són vocals d'aquest consell els nomenats per la persona que exerceix la presidència del consell amb la composició següent: dues persones funcionàries amb qualificació veterinària proposades per la direcció general competent en benestar i sanitat animal, dos representants a proposta d'institucions científiques o universitàries el treball de les quals se centre en la teoria o la pràctica de la protecció animal, tres persones representants proposades per entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals (una per província), una persona representant a proposta del Consell Valencià de Col·legis Veterinaris de la Comunitat Valenciana, una persona representant a proposta de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, una persona representant a proposta d'entitats associatives que exercisquen funcions específiques amb animals de companyia, una persona representant designada per entitats associatives d'establiments de cria i venda d'animals de companyia, una persona representant a proposta d'entitats associatives de persones educadores d'animals de companyia, una persona representant de la secció de dret animal del Consell Valencià de Col·legis d'Advocats de la Comunitat Valenciana i dos representants a proposta de les forces i cossos de seguretat pertanyents a unitats especialitzades en matèria de protecció i benestar animal.

3. La persona que exercisca la presidència del consell s'ha de dirigir a les entitats i institucions més representatives en els àmbits respectius perquè realitzen les propostes dels seus representants, i ha de procurar en el seu nomenament la composició equilibrada de dones i homes en l'òrgan consultiu.

4. El Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció d'Animals de Companyia, sense perjudici que, una vegada constituït, el mateix òrgan acorde completar les normes de funcionament, es regeix segons les normes mínimes de funcionament següents:

a) Règim de convocatòries. El convoca la persona que exercisca la presidència a iniciativa de la conselleria competent en protecció animal o a petició de sis dels seus membres.

b) Periodicitat mínima de les sessions. Almenys es reuneix una vegada a l'any.

c) Requisits i règim d'acords. La presa d'acords es du a terme per majoria dels membres components del consell.

a) Participar en los programas que fomenten el funcionamiento en red de los centros de acogida de la Comunitat Valenciana dirigidos a potenciar la adopción.

b) Remitir, anualmente a la dirección general competente en materia de protección animal, una memoria exhaustiva de las actividades realizadas, así como a los ayuntamientos en cuyo término municipal desarrollen su actividad.

5. El incumplimiento de la obligación del párrafo b del apartado anterior podrá dar lugar, una vez finalizado el trámite de audiencia, a la cancelación de la inscripción en el registro.

CAPÍTULO 2
Del Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía

Artículo 27. Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía

Se crea el Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía de la conselleria competente en bienestar animal, que cumplirá las funciones de asesoramiento para el desarrollo y la elaboración de la normativa reglamentaria aplicable en esta materia y que actuará como órgano de consulta en materia de bienestar de animales de compañía.

Artículo 28. Composición y funcionamiento

1. El Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía estará presidido por la persona que ejerza la titularidad de la conselleria competente en protección de animales de compañía o persona en quien delegue.

2. Serán vocales de este consejo los nombrados por la persona que ejerza la presidencia del consejo con la siguiente composición: dos personas funcionarias con cualificación veterinaria propuestas por la dirección general competente en bienestar y sanidad animal, dos representantes a propuesta de instituciones científicas o universitarias cuyo trabajo se centre en la teoría o la práctica de la protección animal, tres personas representantes propuestas por entidades colaboradoras de protección y defensa de los animales (una por provincia), una persona representante a propuesta del Consejo Valenciano de Colegios Veterinarios de la Comunitat Valenciana, una persona representante a propuesta de la Federación Valenciana de Municipios y Provincias, una persona representante a propuesta de entidades asociativas que ejerzan funciones específicas con animales de compañía, una persona representante designada por entidades asociativas de establecimientos de cría y venta de animales de compañía, una persona representante a propuesta de entidades asociativas de personas educadoras de animales de compañía, una persona representante de la sección de derecho animal del Consejo Valenciano de Colegios de Abogados de la Comunitat Valenciana y dos representantes a propuesta de las fuerzas y cuerpos de seguridad pertenecientes a unidades especializadas en materia de protección y bienestar animal.

3. La persona que ejerza la presidencia del consejo se dirigirá a las entidades e instituciones más representativas en los ámbitos respectivos para que realicen las propuestas de sus representantes, y procurará en su nombramiento la composición equilibrada de mujeres y hombres en el órgano consultivo.

4. El Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía, sin perjuicio de que, una vez constituido, se acuerde completar las normas de funcionamiento por el mismo órgano, se rige según las siguientes normas mínimas de funcionamiento:

a) Régimen de convocatorias. Se convoca por la persona que ostente la presidencia a iniciativa de la conselleria competente en protección animal o a petición de seis de sus miembros.

b) Periodicidad mínima de las sesiones. Al menos se reunirá una vez al año.

c) Requisitos y régimen de acuerdos. La toma de acuerdos se llevará a cabo por mayoría de los miembros componentes del consejo.

TÍTOL VI

CAPÍTOL 1

Educació, formació, sensibilització i divulgació de la llei

Article 29. Educació, sensibilització i divulgació de la llei

1. Els ajuntaments, mancomunitats i diputacions divulgaran els continguts d'aquesta llei entre els habitants del seu àmbit territorial i duran a terme les campanyes necessàries en aquesta matèria.

2. La Conselleria competent en educació haurà de programar anualment en els centres escolars accions educatives i de sensibilització sobre els objectius i principis d'aquesta llei.

Article 30. Formació

1. La conselleria competent en sanitat i benestar animal regularà la formació en matèria de protecció d'animals de companyia, incloent-hi la que siga necessària per a la qualificació de les persones que treballen amb animals de companyia, i fixarà els requisits dels programes, cursos i entitats que la impartisquen, com també els criteris de convalidació per experiència per a les persones professionals amb trajectòria professional acreditada sense antecedents penals en maltractament animal i/o violència interpersonal.

2. En el termini dels dos anys següents a la publicació de la llei, es regularà la formació obligatòria del personal funcionarial de l'administració local les funcions de la qual tinguen relació amb les previstes en aquesta llei per als animals de companyia i la formació obligatòria de tot el personal voluntari i treballador vinculat a entitats protectores d'animals, centres de cria, centres d'acolliment, establiments de venda i nuclis zoològics que s'estime reglamentàriament en funció de la seua finalitat i del nombre d'animals amb relació a l'article 17.1 d'aquesta llei.

3. Els col·legis oficials de veterinaris de la Comunitat Valenciana, el Consell Valencià de Col·legis Veterinaris i les entitats de protecció i defensa dels animals sense ànim lucratiu que complisquen els requisits del títol V i aquelles altres que es determinen reglamentàriament podran ser entitats col·laboradores de l'administració en la formació en matèria de protecció i benestar animal. Reglamentàriament, es regularan els requisits i condicions per a la seua participació i l'homologació dels cursos.

TÍTOL VII
De la inspecció i vigilància

CAPÍTOL 1

Inspecció i plans de control

Article 31. Plans i programes d'inspecció i control

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seues respectives competències, hauran d'establir els programes o plans periòdics d'inspeccions i controls oficials que es necessiten d'acord amb aquesta llei, amb la normativa bàsica estatal i amb les disposicions comunitàries d'aplicació directa en relació amb els controls i programes de control oficials, sense perjudici de les inspeccions que resulten necessàries davant situacions o casos singulars.

Article 32. Personal inspector

1. Per a l'exercici de les funcions inspectores en el marc d'aquesta llei, la normativa estatal bàsica i la normativa comunitària aplicable als controls oficials, concernents a la matèria a la qual es refereix aquesta llei, el personal al servei de les administracions públiques ha de tenir qualificació i formació suficient per a l'exercici d'aquestes tasques.

2. El personal funcionari públic amb la missió d'executar decisions i mandats de l'autoritat en l'exercici de les seues funcions encomanades per aquesta llei a les administracions públiques té el caràcter d'agent de l'autoritat i pot demanar la col·laboració, el suport, el concurs i la protecció que necessite de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat, de les autoritats competents de les comunitats autònomes i de les corporacions locals o dels cossos policials autonòmics i locals.

3. Els membres de les forces i els cossos de seguretat, i els agents mediambientals, d'ofici o a requeriment de l'autoritat competent, a

TÍTULO VI

CAPÍTULO 1

Educación, formación, sensibilización y divulgación de la ley

Artículo 29. Educación, sensibilización y divulgación de la ley

1. Los ayuntamientos, mancomunidades y diputaciones divulgarán los contenidos de esta ley entre los habitantes de su ámbito territorial y llevarán a cabo las campañas necesarias en esta materia.

2. La conselleria competente en educación programará anualmente en los centros escolares acciones educativas y de sensibilización sobre los objetivos y principios de esta ley.

Artículo 30. Formación

1. La conselleria competente en sanidad y bienestar animal regulará la formación en materia de protección de animales de compañía, incluyendo la que sea necesaria para la cualificación de las personas que trabajan con animales de compañía, y fijará los requisitos de los programas, cursos y entidades que la impartan, así como los criterios de convalidación por experiencia para las personas profesionales con trayectoria profesional acreditada sin antecedentes penales en maltrato animal y/o violencia interpersonal.

2. En el plazo de los dos años siguientes a la publicación de la ley, se regulará la formación obligatoria del personal funcionarial de la administración local cuyas funciones tengan relación con las previstas en esta ley para los animales de compañía y la formación obligatoria de todo el personal voluntario y trabajador vinculado a entidades protectoras de animales, centros de cría, centros de acogida, establecimientos de venta y núcleos zoológicos que se estime reglamentariamente en función de su finalidad y del número de animales en relación con el artículo 17.1 de esta ley.

3. Los colegios oficiales de veterinarios de la Comunitat Valenciana, el Consejo Valenciano de Colegios Veterinarios y las entidades de protección y defensa de los animales sin ánimo lucrativo que cumplan los requisitos del título V y aquellas otras que se determinen reglamentariamente podrán ser entidades colaboradoras de la administración en la formación en materia de protección y bienestar animal. Reglamentariamente, se regularán los requisitos y condiciones para su participación y la homologación de los cursos.

TÍTULO VII
De la inspección y vigilancia

CAPÍTULO 1

Inspección y planes de control

Artículo 31. Planes y programas de inspección y control

Las administraciones públicas, en el ámbito de sus respectivas competencias, establecerán los programas o planes periódicos de inspecciones y controles oficiales que se precisen de acuerdo con esta ley, con la normativa básica estatal y con las disposiciones comunitarias de aplicación directa en relación con los controles y programas de control oficiales, sin perjuicio de las inspecciones que resulten necesarias ante situaciones o casos singulares.

Artículo 32. Personal inspector

1. Para el ejercicio de las funciones inspectoras en el marco de esta ley, la normativa estatal básica y la normativa comunitaria aplicable a los controles oficiales, concernientes a la materia a la cual se refiere esta ley, el personal al servicio de las administraciones públicas tendrá cualificación y formación suficiente para el ejercicio de estas tareas.

2. El personal funcionario público con la misión de ejecutar decisiones y mandatos de la autoridad en el ejercicio de sus funciones encomendadas por esta ley a las administraciones públicas tendrá el carácter de agente de la autoridad y podrá pedir la colaboración, apoyo, concurso y protección que necesite de las fuerzas y cuerpos de seguridad, de las autoridades competentes de las comunidades autónomas y de las corporaciones locales o cuerpos policiales autonómicos y locales.

3. Los miembros de las fuerzas y los cuerpos de seguridad, y los agentes medioambientales, de oficio o a requerimiento de la autoridad

requeriment de l'autoritat competent, tenen la consideració de personal inspector.

4. Per als programes de control i vigilància que corresponen a la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal, és personal inspector el que està integrat en els serveis veterinaris oficials d'aquesta conselleria.

5. La coordinació amb les forces i els cossos de seguretat ha de ser d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat. A l'efecte, es pot estipular mitjançant l'oportú conveni de col·laboració i assistència dels cossos i les forces de seguretat en les matèries d'aquesta llei competència de la Comunitat Valenciana.

6. El personal inspector ha de documentar les inspeccions a través de l'acta d'inspecció corresponent alçada a aquest efecte. Aquests documents, com també els annexos que els acompanyen i compleixen amb les formalitats legalment establides, tenen el valor de document públic i donen fe del que hi contenen, excepte prova en contra.

Article 33. Obligacions de l'inspeccionat

Les persones físiques o jurídiques a les quals es practique una inspecció o un control administratiu estan obligades a:

a) Facilitar les tasques d'inspecció o de control administratiu, si és el cas, per a permetre l'accés de les persones inspectores a tot establiment, explotació, instal·lació, vehicle, contenidor o mitjà de transport, o lloc en general, amb la finalitat de dur a terme la seua actuació inspectora o de control administratiu, sempre que aquelles s'acrediten degudament davant la persona física o representant de l'entitat jurídica de la qual és representant legal o responsable temporal dels animals i/o instal·lacions objecte de la inspecció o, si no és possible, davant qualsevol persona empleada que es trobe present en el lloc. Si la inspecció es practica en el domicili d'una persona física, cal obtenir el seu consentiment exprés, amb les excepcions previstes legalment.

b) Subministrar tota classe d'informació i documentació sobre instal·lacions, mitjans, serveis i animals i, en general, sobre aquells aspectes relatius a la protecció animal que li sol·liciten, de manera que es permeta la comprovació per part dels inspectors.

c) Facilitar que s'obtinga una còpia o reproducció de la informació en matèria de benestar i sanitat animal que siga d'interès per a la inspecció.

d) Permetre la pràctica de diligències probatòries de l'incompliment de la normativa vigent en matèria de protecció animal.

e) En general, consentir i col·laborar en la realització de la inspecció.

CAPÍTOL 2
Competències de les administracions

Article 34. Competències i obligacions de l'administració local i autonòmica

1. Correspon als ajuntaments com a competències pròpies municipals:

a) Establir el cens de les espècies d'animals de companyia obligades a estar identificades. A aquest efecte poden utilitzar la informació continguda en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana mitjançant l'accés directe a la informació necessària.

b) Recollir i acollir qualsevol animal de companyia i gestionar-ne l'adopció.

c) Divulgar els continguts d'aquesta llei entre els habitants del seu àmbit territorial, i dur a terme les campanyes necessàries en aquesta matèria.

d) Vigilar i inspeccionar els centres d'acolliment i els establiments de venda, manteniment o cria d'animals de companyia d'acord amb les competències assignades.

e) Vigilar i inspeccionar el compliment d'aquesta llei quant a la tinença d'animals de companyia per particulars en els termes establits en el títol II d'aquesta llei.

f) Habilitar en els jardins i parcs públics els espais adequats, senyalitzats degudament, per al passeig i l'esbarjo dels animals de l'espècie canina, i vigilar-ne l'ús i el manteniment adequats. L'ajuntament ha d'assegurar que estiguen en condicions higienicosanitàries i de seguretat

competente, a requerimiento de la autoridad competente, tendrán la consideración de personal inspector.

4. Para los programas de control y vigilancia que correspondan a la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal, es personal inspector el que está integrado en los servicios veterinarios oficiales de esta conselleria.

5. En la coordinación con las fuerzas y cuerpos de seguridad se estará a lo dispuesto en la Ley orgánica 2/1986, de 13 de marzo, de fuerzas y cuerpos de seguridad. Al efecto, se podrá estipular mediante el oportuno convenio de colaboración y asistencia de los cuerpos y fuerzas de seguridad en las materias de esta ley competencia de la Comunitat Valenciana.

6. El personal inspector documentará las inspecciones a través de la correspondiente acta de inspección levantada al efecto. Estos documentos, así como los anexos que los acompañen y cumplan con las formalidades legalmente establecidas, tendrán el valor de documento público y darán fe de lo contenido en ellas, salvo prueba en contra.

Artículo 33. Obligaciones del inspeccionado

Las personas físicas o jurídicas a las que se practique una inspección o un control administrativo están obligadas a:

a) Facilitar las tareas de inspección o de control administrativo, en su caso, para permitir el acceso de las personas inspectoras a todo establecimiento, explotación, instalación, vehículo, contenedor o medio de transporte, o lugar en general, con el fin de llevar a cabo su actuación inspectora o de control administrativo, siempre que aquellas se acrediten debidamente ante la persona física o representante de la entidad jurídica de la cual es representante legal o responsable temporal de los animales y/o instalaciones objeto de la inspección o, si no es posible, ante cualquier persona empleada que se encuentre presente en el lugar. Si la inspección se practica en el domicilio de una persona física, se deberá obtener su consentimiento expreso, con las excepciones previstas legalmente.

b) Suministrar toda clase de información y documentación sobre instalaciones, medios, servicios y animales y, en general, sobre aquellos aspectos relativos a la protección animal que se le soliciten, de forma que se permita la comprobación por parte de los inspectores.

c) Facilitar que se obtenga una copia o reproducción de la información en materia de bienestar y sanidad animal que sea de interés para la inspección.

d) Permitir la práctica de diligencias probatorias del incumplimiento de la normativa vigente en materia de protección animal.

e) En general, consentir y colaborar en la realización de la inspección.

CAPÍTULO 2
Competencias de las administraciones

Artículo 34. Competencias y obligaciones de la administración local y autonómica

1. Corresponderá a los ayuntamientos como competencias propias municipales:

a) Establecer el censo de las especies de animales de compañía obligadas a estar identificadas. A tal efecto podrán utilizar la información contenida en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana mediante el acceso directo a la información necesaria.

b) Recoger, acoger y gestionar la adopción de cualquier animal de compañía.

c) Divulgar los contenidos de esta ley entre los habitantes de su ámbito territorial, y llevar a cabo las campañas necesarias en esta materia.

d) Vigilar e inspeccionar los centros de acogida y establecimientos de venta, mantenimiento o cría de animales de compañía de acuerdo con las competencias asignadas.

e) Vigilar e inspeccionar el cumplimiento de esta ley en cuanto a la tenencia de animales de compañía por particulares en los términos establecidos en el título II de esta ley.

f) Habilitar en los jardines y parques públicos los espacios adecuados, debidamente señalizados, para el paseo y el recreo de los animales de la especie canina, y vigilar su uso y mantenimiento adecuados. El ayuntamiento asegurará que estén en condiciones higiénico-sanitarias y

tant per a les persones com per als animals. Vetlar perquè no es faça un ús indegut dels espais públics en les zones no permeses, posant especial atenció als espais naturals protegits, platges, espais verds i parcs.

Així mateix, habilitar els espais suficients en nombre i superfície per a la solta d'excrements (zona d'higiene canina i contenidors apòsits) i aplicar les mesures dissuasives i sancionadores corresponents per a permetre una bona convivència entre els animals de companyia i la ciutadania.

g) Comunicar a la conselleria competent, per mitjà del procediment que s'establisca reglamentàriament, les dades referides als mitjans emprats i/o centres contractats per a la gestió d'animals abandonats del seu municipi, així com animals abandonats, acollits i donats en adopció, i el nombre d'expedients sancionadors tramitats.

h) Fomentar les entitats de protecció i defensa animal al seu municipi i la formació i divulgació en matèria de protecció animal, així com en els reglaments que la despleguen.

i) Denunciar totes les possibles infraccions administratives que es produïsquen per incompliment d'aquesta llei i gestionar la tramitació dels oportuns expedients sancionadors d'acord amb l'article 45 de la present llei.

j) Establir els programes o plans periòdics d'inspeccions i controls oficials que es necessiten d'acord amb aquesta llei.

k) Totes les competències i funcions assignades en aquesta llei i els reglaments que la despleguen.

l) Desenvolupar convenis amb centres veterinaris o disposar de centres municipals per a contribuir a l'esterilització, la identificació o l'atenció d'urgències veterinàries d'animals de companyia i aquelles accions que contribuïsquen a la posada en pràctica dels propòsits d'aquesta llei.

m) Adoptar les mesures cautelars que s'estimen necessàries, entre elles, decomissar o confiscar els animals si hi ha indicis de maltractament.

n) Crear protocols d'actuació per a aquells animals en situació de desemparament per circumstàncies de força major o vulnerabilitat del responsable legal, assegurant en tot cas el seu destí ètic.

o) Elaborar protocols d'actuació i plans d'evacuació i emergència davant catàstrofes naturals, pandèmies o similars d'animals de companyia, domèstics i altres animals que es troben al seu terme municipal, incloent-hi com a mínim:

– La planificació per a l'evacuació en cas d'emergència d'animals amb els responsables legals, disposant dels mitjans de transport amb prou places per a això.

– La confecció d'un mapa del municipi amb la localització de totes les instal·lacions on es mantinguen animals domèstics i amb les dades del responsable legal, disposant de la previsió de llocs amb prou capacitat on realitzar el trasllat.

2. Correspon a la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal:

a) Garantir el funcionament adequat del Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana i la fluïdesa i l'operativitat de comunicació amb les administracions i entitats relacionades per a les quals s'establisca accés.

b) Inspeccionar els nuclis zoològics i centres d'acolliment amb les cases d'acolliment dependents, establiments de venda, allotjament o estada o cria d'animals de companyia d'acord amb les competències assignades.

c) Gestionar el registre de nuclis zoològics i d'entitats col·laboradores.

d) Establir mesures d'ajuda econòmica i suport a les entitats locals i entitats col·laboradores de protecció i defensa d'animals de companyia. Les ajudes de caràcter econòmic que concedisquen la conselleria i les diputacions als municipis han d'estar condicionades a l'existència de partides específiques en els pressupostos municipals destinades a la protecció animal.

e) Coordinar la realització d'un informe sobre la consecució dels objectius d'aquesta llei.

f) Gestionar un registre de persones i entitats inhabilitades que hagen comés infraccions i delictes de maltractament als animals a la Comunitat Valenciana. Aquest registre s'ha de desenvolupar reglamentàriament.

de seguridad tanto para las personas como para los animales. Velar por que no exista un uso indebido de los espacios públicos en las zonas no permitidas, poniendo especial atención a los espacios naturales protegidos, playas, espacios verdes y parques.

Así mismo, habilitar los espacios suficientes en número y superficie para la suelta de excrementos (pipicán y contenedores apósitos) y aplicar las medidas disuasivas y sancionadoras correspondientes para permitir una buena convivencia entre los animales de compañía y la ciudadanía.

g) Comunicar a la conselleria competente, por medio del procedimiento que se establezca reglamentariamente, los datos referidos a los medios empleados y/o centros contratados para la gestión de animales abandonados de su municipio, así como animales abandonados, acogidos y dados en adopción, y el número de expedientes sancionadores tramitados.

h) Fomentar las entidades de protección y defensa animal en su municipio y la formación y divulgación en materia de protección animal, así como en los reglamentos que la desarrollen.

i) Denunciar todas las posibles infracciones administrativas que se produzcan por incumplimiento de esta ley y gestionar la tramitación de los oportunos expedientes sancionadores de acuerdo con el artículo 45 de la presente ley.

j) Establecer los programas o planes periódicos de inspecciones y controles oficiales que se necesitan de acuerdo con esta ley.

k) Todas las competencias y funciones asignadas en esta ley y los reglamentos que la desarrollen.

l) Desarrollar convenios con centros veterinarios o contar con centros municipales para contribuir a la esterilización, la identificación o la atención de urgencias veterinarias de animales de compañía y aquellas acciones que contribuyan a la implementación de los propósitos de esta ley.

m) Adoptar las medidas cautelares que se estimen necesarias, entre ellas, decomisar o incautar los animales si hay indicios de maltrato.

n) Crear protocolos de actuación para aquellos animales en situación de desamparo por circunstancias de fuerza mayor o vulnerabilidad de su responsable legal, asegurando en todo caso su destino ético.

o) Elaborar protocolos de actuación y planes de evacuación y emergencia ante catástrofes naturales, pandemias o similares de animales de compañía, domésticos y demás animales que se encuentren en su término municipal, incluyendo como mínimo:

– La planificación para la evacuación en caso de emergencia de animales con sus responsables legales, contando con los medios de transporte con plazas suficientes para ello.

– La confección de un mapa del municipio con la localización de todas las instalaciones donde se mantengan animales domésticos y con los datos del responsable legal, contando con la previsión de lugares con capacidad suficiente donde realizar el traslado.

2. Corresponde a la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal:

a) Garantizar el funcionamiento adecuado del Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana y la fluidez y operatividad de comunicación con las administraciones y entidades relacionadas para las que se establezca acceso.

b) Inspeccionar los núcleos zoológicos y centros de acogida con las casas de acogida dependientes, establecimientos de venta, alojamiento o estancia o cría de animales de compañía de acuerdo con las competencias asignadas.

c) Gestionar el Registro de Núcleos Zoológicos y de entidades colaboradoras.

d) Establecer medidas de ayuda económica y apoyo a las entidades locales y entidades colaboradoras de protección y defensa de animales de compañía. Las ayudas de carácter económico que concedan la conselleria y las diputaciones a los municipios estarán condicionadas a la existencia de partidas específicas en sus presupuestos municipales destinadas a la protección animal.

e) Coordinar la realización de un informe sobre la consecución de los objetivos de la presente ley.

f) Gestionar un registro de personas y entidades inhabilitadas que hayan cometido infracciones y delitos de maltrato hacia los animales en la Comunitat Valenciana. Este registro se tendrá que desarrollar reglamentariamente.

g) Totes les competències i funcions assignades en aquesta llei.

3. Correspon a les diputacions com a competències pròpies en la matèria:

a) Atorgar, si escau, ajudes financeres o subvencions als ajuntaments per al compliment de les finalitats d'aquesta llei.

b) Assistir i col·laborar en el que necessiten els ajuntaments en relació amb la incoació i la instrucció dels expedients sancionadors, en la seua funció d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, així com gestionar-ne la recaptació, si escau, per via executiva segons s'acorde amb els ajuntaments.

c) Totes les competències i funcions assignades en aquesta llei i els reglaments que la despleguen.

TÍTOL VIII
Altres mesures de protecció animal

Article 35. Prohibicions pel que fa a determinades activitats o actuacions amb animals

1. En relació amb els primats, se'n prohibeix la tinença, cria, utilització i venda a persones particulars i entitats no autoritzades oficialment, així com la venda per part de botigues d'animals o de manera telemàtica i la utilització per a qualsevol mena d'espectacle, inclosos circs, anuncis, publicitat o cinema. En aplicació del Reglament (UE) 2016/429 relatiu a les malalties transmissibles dels animals sobre policia sanitària a causa dels especials riscos que comporten, com per exemple transmissions de malalties atesa l'analogia entre les dues estructures biològiques, l'autoritat competent ha d'adoptar les mesures necessàries perquè els simis (simiae i prosimae) només siguen objecte d'intercanvis entre organismes, instituts o centres oficialment autoritzats. La tinença, cria, utilització, venda i intercanvi de simis mai pot autoritzar-se quan el seu objecte siga el mercat d'animals de companyia.

2. Queda prohibida la cria, tinença i circulació d'animals salvatges i aquells silvestres no nascuts en captivitat i/o no adaptats a la convivència humana, inclosos primats i grans felins, en col·leccions zoològiques particulars, espais públics i locals oberts al públic, si no estan tipificats i registrats com a parc zoològic. En cap cas conviuran amb les persones com a animals de companyia.

3. Queden prohibides les baralles d'animals de qualsevol espècie.

4. Es prohibeixen els sacrificis d'animals el fi dels quals siga l'espectacle públic, excepte les exclusions de l'article 4.1.

5. Es prohibeixen les atraccions firals amb animals lligats del tipus carrusels i altres similars.

6. Es prohibeixen els espectacles circenses i altres espectacles en itinerància amb animals.

Article 36. Control de poblacions d'animals en l'entorn urbà

Els ajuntaments, en l'àmbit de les seues competències, han de garantir la protecció de l'entorn rural i urbà amb relació a la presència d'animals. En l'aspecte ecològic, higienicosanitari i social, les accions i els mètodes que s'adopten per al control de les poblacions animals la proliferació de les quals resulte perjudicial o nociva per al ciutadà i els seus béns han d'estar justificats mitjançant informe tècnic i prioritzar l'ús dels mètodes de control que no suposen el sacrifici dels animals.

Article 37. Salvaguarda del règim de benestar animal en competicions esportives o activitats culturals

El contingut dels apartats de l'article 6.*a*, *c*, els de l'article 7 següents *a*, *b*, *c*, *d*, *e*, *f*, *g*, *l* i el títol VII i el títol IX, excepte la tipificació de les infraccions no corresponents als apartats de l'article 6.*a*, *c*, i els apartats de l'article 7 següents *a*, *b*, *c*, *d*, *e*, *f*, *g*, *l*, de la present llei serà aplicable a les competicions esportives o activitats culturals en les quals participen animals de producció, en absència de normativa específica, i sense perjudici de l'existència d'altres mesures addicionals de protecció i benestar animal que puguen resultar d'aplicació.

Article 38. Salvaguarda del règim de benestar animal d'altres animals en captivitat

Els animals mantinguts en captivitat diferents dels animals de companyia i els animals de producció i que no disposen d'un règim legal

g) Todas las competencias y funciones asignadas en esta ley.

3. Corresponderá a las diputaciones como competencias propias en la materia:

a) Otorgar, en su caso, ayudas financieras o subvenciones a los ayuntamientos para el cumplimiento de las finalidades de esta ley.

b) Asistir y colaborar en lo que necesiten los ayuntamientos en relación con la incoación e instrucción de los expedientes sancionadores, en su función de asistencia y cooperación jurídica, económica y técnica a los municipios, así como gestionar la recaudación, si procede, por vía ejecutiva según se acuerde con los ayuntamientos.

c) Todas las competencias y funciones asignadas en esta ley y los reglamentos que la desarrollen.

TÍTULO VIII
Otras medidas de protección animal

Artículo 35. Prohibiciones en cuanto a determinadas actividades o actuaciones con animales

1. En relación con los primates, se prohíbe su tenencia, cría, utilización y venta a personas particulares y entidades no autorizadas oficialmente, así como la venta por parte de tiendas de animales o de manera telemática y la utilización para cualquier tipo de espectáculo, incluidos circos, anuncios, publicidad o cine. En aplicación del Reglamento (UE) 2016/429 relativo a las enfermedades transmisibles de los animales sobre policía sanitaria a causa de los especiales riesgos que comporten, como por ejemplo transmisiones de enfermedades dada la analogía entre las dos estructuras biológicas, la autoridad competente debe adoptar las medidas necesarias para que los simios (simiae y prosimae) solo sean objeto de intercambios entre organismos, institutos o centros oficialmente autorizados. La tenencia, cría, utilización, venta e intercambio de simios nunca podrá autorizarse cuando su objeto sea el mercado de animales de compañía.

2. Queda prohibida la cría, tenencia y circulación de animales salvajes y aquellos silvestres no nacidos en cautividad y/o no adaptados a la convivencia humana, incluidos primates y grandes felinos, en colecciones zoológicas particulares, espacios públicos y locales abiertos al público, si no están tipificados y registrados como parque zoológico. En ningún caso convivirán con las personas como animales de compañía.

3. Quedan prohibidas las peleas de animales de cualquier especie.

4. Se prohíben los sacrificios de animales cuyo fin sea el espectáculo público, excepto las exclusiones del artículo 4.1.

5. Se prohíben las atracciones feriales con animales atados del tipo carruseles y otros similares.

6. Se prohíben los espectáculos circenses y otros espectáculos en itinerancia con animales.

Artículo 36. Control de poblaciones de animales en el entorno urbano

Los ayuntamientos, en el ámbito de sus competencias, garantizarán la protección del entorno rural y urbano en relación con la presencia de animales. En el aspecto ecológico, higiénico-sanitario y social, las acciones y los métodos que se adopten para el control de las poblaciones animales cuya proliferación resulte perjudicial o nociva para el ciudadano y sus bienes deberán estar justificados mediante informe técnico y priorizar el uso de los métodos de control que no suponen el sacrificio de los animales.

Artículo 37. Salvaguarda del régimen de bienestar animal en competiciones deportivas o actividades culturales

El contenido de los apartados *a* y *c* del artículo 6, *a, b, c, d, e, f, g* y *l* del artículo 7 siguientes, el título VII y el título IX, excepto la tipificación de las infracciones no correspondientes a los apartados *a* y *c* del artículo 6 y los apartados *a, b, c, d, e, f, g* y *l* del artículo 7 siguientes de la presente ley será aplicable a las competiciones deportivas o actividades culturales en las que participen animales de producción, en ausencia de normativa específica y sin perjuicio de la existencia otras medidas adicionales de protección y bienestar animal que puedan resultar de aplicación.

Artículo 38. Salvaguarda del régimen de bienestar animal de otros animales en cautividad

A los animales mantenidos en cautividad diferentes de los animales de compañía y los animales de producción y que no dispongan de

específic de protecció, en absència de normativa específica, i sense perjudici de l'existència d'altres mesures addicionals de protecció i benestar animal que puguen resultar d'aplicació, els serà aplicable el contingut dels apartats de l'article 6 *a* i *c* i els apartats de l'article 7 *a, b, c, d, e, f, g* i *l*, així com els articles 9 i 15, el títol VII, i el títol IX, excepte la tipificació de les infraccions no corresponents als apartats de l'article 6 *a* i *c* i dels apartats de l'article 7 següents *a, b, c, d, e, f, g* i *l* de la present llei.

Article 39. Animals usats en teràpia

El règim jurídic de l'ús instrumental d'espècies animals en processos de naturalesa terapèutica serà establit amb les oportunes mesures de control del benestar animal mitjançant desenvolupament reglamentari.

Article 40. Anellament d'ocells

La identificació d'ocells mitjançant l'anellament s'ajustarà a les normes reguladores pròpies de les federacions esportives o les associacions, entitats o federacions de selecció i cria d'aquests ocells, sense perjudici del necessari compliment de la normativa en matèria mediambiental i de protecció i sanitat animal, i si fa el cas, amb l'obligació normativa d'altres sistemes d'identificació.

Article 41. Animals de producció i altres animals en captivitat diferents dels animals de companyia que són perduts, abandonats, errants, decomissats, confiscats o cedits

1. En el cas d'animals de producció perduts, abandonats i errants, com també en el cas d'altres animals en captivitat diferents dels animals de companyia en via pública o que es refugien en espais privats, corresponen als ajuntaments recollir-los i acollir-los en els termes establits en el títol IV d'aquesta llei. Si hi ha la possibilitat que un santuari puga acollir-los, aquesta és l'opció prioritària.

2. El destí final d'aquests animals l'ha de decidir l'ajuntament. Es poden crear centres d'acolliment específics dedicats a l'allotjament d'aquests animals, sempre sense finalitat comercial ni lucrativa, amb les condicions sanitàries per als animals i de les instal·lacions corresponents a la normativa sectorial de l'espècie que corresponga. Aquests centres han de tenir un registre segons la reglamentació pròpia dels nuclis zoològics dels centres d'acolliment. La distància mínima que ha d'haver-hi entre aquests centres i una explotació ramadera s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 6/2003, de 4 de març, de la Generalitat, i la corresponent normativa d'ordenació sectorial. Aquests centres han de complir els requisits exigits als nuclis zoològics, com també la normativa específica de moviment, identificació i sanitat animal aplicable segons l'espècie, sense perjudici d'un desplegament reglamentari posterior.

3. Les administracions públiques competents poden comptar amb entitats de protecció i defensa animal capacitades per a traslladar, albergar i atendre els animals referits en l'apartat 1 d'aquest article. En el cas dels santuaris, els animals han de romandre al centre fins a la mort o trasllat a un altre santuari, i entre les seues finalitats està promoure i educar en la sensibilització i el respecte per totes les espècies.

TÍTOL IX
De les infraccions i de les sancions

CAPÍTOL 1
Infraccions

Article 42. Classificació de les infraccions

1. A l'efecte d'aquesta llei, classifiquem les infraccions administratives següents com a lleus, greus i molt greus, sempre que les persones i entitats a les quals s'atribuïsca la seua comissió resulten responsables a títol de dol o culpa.

2. Són infraccions lleus:

a) No proporcionar als animals atenció, supervisió, control i/o companyia en cas d'animals gregaris

que, en cap cas, poden mantenir-se aïllats d'un ésser humà o altres animals, i, en general, una atenció adequada a les necessitats etològiques i físiques de l'espècie i de cada individu.

un régimen legal específico de protección, en ausencia de normativa específica y sin perjuicio de la existencia otras medidas adicionales de protección y bienestar animal que puedan resultar de aplicación, les será aplicable el contenido de los apartados *a* y *c* del artículo 6 y los apartados *a, b, c, d, e, f, g* y *l* del artículo 7, así como los artículos 9 y 15, el título VII y el título IX, excepto la tipificación de las infracciones no correspondientes a los apartados *a* y *c* del artículo 6 y los apartados *a, b, c, d, e, f, g* y *l* del artículo 7 siguientes de la presente ley.

Artículo 39. Animales usados en terapia

El régimen jurídico del uso instrumental de especies animales en procesos de naturaleza terapéutica será establecido con las oportunas medidas de control del bienestar animal mediante desarrollo reglamentario.

Artículo 40. Anillamiento de pájaros

La identificación de pájaros mediante el anillamiento se ajustará a las normas reguladoras propias de las federaciones deportivas o las asociaciones, entidades o federaciones de selección y cría de estos pájaros, sin perjuicio del necesario cumplimiento de la normativa en materia medioambiental y de protección y sanidad animal y, en su caso, con la obligación normativa de otros sistemas de identificación.

Artículo 41. Animales de producción y otros animales en cautividad diferentes de los animales de compañía que son perdidos, abandonados, errantes, decomisados, confiscados o cedidos

1. En el caso de animales de producción perdidos, abandonados y errantes, así como en el caso de otros animales en cautividad diferentes de los animales de compañía en vía pública o que se refugien en espacios privados, corresponde a los ayuntamientos su recogida y acogida en los términos establecidos en el título IV de esta ley. De existir la posibilidad de que un santuario pueda acogerlos, esta será la opción prioritaria.

2. El destino final de estos animales lo tendrá que decidir el ayuntamiento. Se podrán crear centros de acogida específicos dedicados al alojamiento de estos animales, siempre sin finalidad comercial ni lucrativa, con las condiciones sanitarias para los animales y de las instalaciones correspondientes a la normativa sectorial de la especie que corresponda. Estos centros tendrán un registro según la reglamentación propia de los núcleos zoológicos de los centros de acogida. La distancia mínima que tiene que haber entre estos centros y una explotación ganadera se tendrá que ajustar a lo que se dispone en la Ley 6/2003, de 4 de marzo, de la Generalitat, y la correspondiente normativa de ordenación sectorial. Estos centros cumplirán los requisitos exigidos a los núcleos zoológicos, así como la normativa específica de movimiento, identificación y sanidad animal aplicable según la especie, sin perjuicio de un posterior desarrollo reglamentario.

3. Las administraciones públicas competentes podrán contar con entidades de protección y defensa animal capacitadas para trasladar, albergar y atender los animales referidos en el apartado 1 de este artículo. En el caso de los santuarios, los animales permanecerán en el centro hasta su muerte o traslado a otro santuario, y entre sus finalidades estará promover y educar en la sensibilización y el respeto por todas las especies.

TÍTULO IX
De las infracciones y de las sanciones

CAPÍTULO 1
Infracciones

Artículo 42. Clasificación de las infracciones

1. A efectos de esta ley, clasificamos las siguientes infracciones administrativas como leves, graves y muy graves, siempre que las personas y entidades a las que se atribuya su comisión resulten responsables a título de dolo o culpa.

2. Son infracciones leves:

a) No proporcionar a los animales atención, supervisión, control y/o compañía en caso de animales gregarios que, en ningún caso, podrán mantenerse aislados del ser humano u otros animales, y, en general, una atención adecuada a las necesidades etológicas y físicas de la especie y de cada individuo.

b) No retirar-ne els excrements ni fer la neteja immediata de voreres, passejos, jardins i, en general, espais públics o privats d'ús comú, de manera que es deixe la via pública en les mateixes condicions en què es trobava abans del depòsit dels excrements.

c) No esterilitzar els animals de les espècies canina i felina dels quals no es puga exercir un control reproductiu, que es mantinguen en polígons industrials, obres, zones urbanes i periurbanes, finques rústiques o apartades del nucli urbà o similars, i aquells que tinguen accés a l'exterior dels habitatges i puguen tenir contacte no controlat amb altres animals de la mateixa espècie, excepte prescripció veterinària.

d) No identificar els animals que la normativa considera obligatori mitjançant el procediment establit.

e) No comunicar l'extraviament o la mort dels animals al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana en els terminis establits en aquesta llei.

f) No comunicar l'extraviament o la pèrdua dels animals de companyia no inclosos en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana a l'autoritat competent.

g) No mantenir actualitzades les dades dels animals en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana.

h) Mantenir en el mateix domicili un total d'animals superior al que es determine a través d'ordenances municipals.

i) No disposar de la formació exigida en aquesta llei per al maneig i l'atenció dels animals en els casos que s'hi regulen com a obligatoris.

j) No adoptar les mesures necessàries per a evitar que la presència, la tinença o la circulació dels animals puga intimidar o suposar perill, amenaça, danys o perjudicis a persones, animals o coses.

k) No dur a terme proves de sociabilitat i educació quan el caràcter i el comportament de l'animal així ho aconselle i siga requerit per les autoritats competents.

l) No dur a terme un acompanyament adequat per les vies públiques. S'han de desplaçara en tot moment per mitjà d'una corretja o similar, inferior a dos metres de longitud, per a evitar danys o molèsties, excepte els animals que fan tasques o activitats específiques en l'exercici d'aquestes.

m) No posar a la disposició de l'autoritat competent o dels seus agents la documentació d'identificació dels animals que siga requerida i resulte obligatòria en cada cas.

n) Transportar animals per part de particulars vulnerant els requisits establits en aquesta llei sempre que no estiga qualificat com a greu o molt greu i es constate que ocasiona algun mal als animals.

o) Recollir animals errants o extraviats sense l'autorització municipal corresponent, exceptuant els casos previstos en l'article 21 d'aquesta llei.

p) Cedir en adopció animals abandonats sense complir els requisits establits en aquesta llei.

q) No comunicar a l'ajuntament o a les forces i cossos de seguretat o protecció civil la presència d'animals de companyia accidentats o ferits en la via pública que continuen amb vida.

r) Deixar animals en vehicles estacionats o en qualsevol altre lloc sense la protecció adequada enfront de l'exposició solar i/o sense la ventilació i la temperatura adequades.

s) No inscriure fidedignament i completament totes les dades per part de la persona autoritzada a dur a terme la identificació en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana.

t) Qualsevol altra actuació que supose un incompliment de les obligacions establides en aquesta llei, així com en qualsevol altra disposició aplicable en matèria de benestar animal dels animals de companyia i que no estiga qualificada de greu o molt greu.

3. Són infraccions greus:

a) No col·laborar amb la conselleria competent i, si escau, amb l'ajuntament en matèria de sanitat animal quan, per raons greus i justificades de sanitat animal o salut pública, s'ordene l'internament o l'aïllament dels animals als quals s'haja diagnosticat una malaltia transmissible per al seu tractament, ja siga pal·liatiu o curatiu, o, si no pot aplicar-se, l'eutanàsia.

b) No retirar los excrementos ni hacer la limpieza inmediata de aceras, paseos, jardines y, en general, espacios públicos o privados de uso común, de forma que se deje la vía pública en iguales condiciones en las que se encontraba antes del depósito de los excrementos.

c) No esterilizar a los animales de las especies canina y felina de los que no se pueda ejercer un control reproductivo, que se mantengan en polígonos industriales, obras, zonas urbanas y periurbanas, fincas rústicas o apartadas del casco urbano o similares, y aquellos que tengan acceso al exterior de las viviendas y puedan tener contacto no controlado con otros animales de la misma especie, excepto prescripción veterinaria.

d) No identificar a los animales que la normativa considera obligatorio mediante el procedimiento establecido.

e) No comunicar el extravío o la muerte de los animales al Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana en los plazos establecidos en la presente ley.

f) No comunicar el extravío o la pérdida de los animales de compañía no incluidos en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana a la autoridad competente.

g) No mantener actualizados los datos de los animales en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana.

h) Mantener en el mismo domicilio un total de animales superior al que se determine a través de ordenanzas municipales.

i) No disponer de la formación exigida en la presente ley para el manejo y la atención de los animales en los casos regulados en ella como obligatorios.

j) No adoptar las medidas necesarias para evitar que la presencia, tenencia o circulación de los animales pueda intimidar o suponer peligro, amenaza, daños o perjuicios a personas, animales o cosas.

k) No llevar a cabo pruebas de sociabilidad y educación cuando el carácter y comportamiento del animal así lo aconseje y sea requerido por las autoridades competentes.

l) No llevar a cabo un acompañamiento adecuado por las vías públicas. Se desplazarán en todo momento por medio de una correa o similar, inferior a dos metros de longitud, para evitar daños o molestias, excepto los animales que hacen tareas o actividades específicas en el ejercicio de las mismas.

m) No poner a disposición de la autoridad competente o de sus agentes la documentación de identificación de los animales que sea requerida y resulte obligatoria en cada caso.

n) Transportar animales por parte de particulares vulnerando los requisitos establecidos en esta ley siempre que no esté calificado como grave o muy grave y se constate que ocasiona algún mal a los animales.

o) Recoger animales errantes o extraviados sin la autorización municipal correspondiente, exceptuando los casos previstos en el artículo 21 de esta ley.

p) Ceder en adopción animales abandonados sin cumplir los requisitos establecidos en esta ley.

q) No comunicar al ayuntamiento o a las fuerzas y cuerpos de seguridad o protección civil la presencia de animales de compañía accidentados o heridos en la vía pública que sigan con vida.

r) Dejar animales en vehículos estacionados o en cualquier otro lugar sin la protección adecuada frente a la exposición solar y/o sin la ventilación y temperatura adecuadas.

s) No inscribir fidedigna y completamente todos los datos por parte de la persona autorizada a llevar a cabo la identificación en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana.

t) Cualquier otra actuación que suponga un incumplimiento de las obligaciones establecidas en esta ley, así como en cualquier otra disposición aplicable en materia de bienestar animal de los animales de compañía y que no esté calificada de grave o muy grave.

3. Son infracciones graves:

a) No colaborar con la conselleria competente y, en su caso, con el ayuntamiento en materia de sanidad animal cuando, por razones graves y justificadas de sanidad animal o salud pública, se ordene el internamiento o aislamiento de los animales a los cuales se haya diagnosticado una enfermedad transmisible para su tratamiento, ya sea paliativo o curativo, o, si no puede aplicarse, la eutanasia.

b) No estar inscrit en el Registre de Nuclis Zoològics quan l'establiment o les instal·lacions tinguen l'obligació segons el que s'estableix en aquesta llei i la normativa de desenvolupament.

c) La tinença d'animals malalts o ferits sense l'assistència o els tractaments veterinaris oportuns.

d) El maltractament dels animals sempre que no els cause danys o lesions invalidants o irreversibles.

e) L'abandó dels animals de companyia.

f) Mantenir animals de companyia lligats permanentment.

g) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari o inadequades per a la pràctica de les cures i l'atenció necessària segons les seues necessitats físiques i etològiques, segons raça i espècie quan això afecte greument la seua salut.

h) No proporcionar-los l'alimentació i l'aigua necessàries per al seu desenvolupament normal quan això afecte greument la seua salut.

i) La posada en llibertat en el medi natural d'individus de qualsevol espècie exòtica invasora que es mantinga com a animal de companyia, excepte les excepcions previstes en la llei.

j) L'ensinistrament d'animals per al seu comportament violent o agressiu o la seua preparació per a baralles.

k) La celebració de fires, exposicions, concursos o exhibicions amb animals en sòls de domini públic municipal sense l'autorització prèvia de l'ajuntament al terme municipal del qual es desenvolupe aquesta activitat.

l) Utilitzar animals en espectacles, baralles i altres activitats que impliquen crueltat o maltractament.

m) Portar animals lligats a vehicles de motor en marxa, excepte vehicles agrícoles, o a qualsevol altre mitjà de transport que excedisca de les seues capacitats fisiològiques de desplaçament i que perjudique la seua salut.

n) La utilització de collarets d'estrangulació, amb punxes o elèctrics que resulten nocius a nivell físic o etològic per als animals de companyia (segons 7.*q*).

o) La tinença d'animals de la fauna salvatge com a animals de companyia.

p) La venda d'animals de companyia per part de particulars a establiments de venda o a altres particulars sense els requisits establits en aquesta llei.

q) No atendre els requeriments de les autoritats competents quant a l'esterilització dels animals, en els casos establits com a obligatoris en aquesta llei.

r) Deixar animals en vehicles estacionats o llocs amb exposició solar sense protecció o sense la ventilació i la temperatura adequades, de manera que afecte greument la seua salut.

s) La tinença d'animals de companyia sense les llicències i els permisos corresponents en els casos que siga requerida normativament.

t) No proporcionar als animals els tractaments preventius que siguen declarats obligatoris, així com qualsevol altre tipus de tractament veterinari preventiu, pal·liatiu o curatiu que siga essencial per a mantenir el bon estat de salut.

u) L'incompliment, per part dels establiments per a l'allotjament i l'atenció temporal d'animals, cria o venda, de qualsevol dels requisits i condicions establides per aquesta llei excepte el que es considere com a molt greu.

v) L'incompliment, per part dels centres d'acollida, de qualsevol dels requisits i les condicions establits per aquesta llei excepte el que es considere com a molt greu.

w) L'incompliment del requeriment d'obligació d'identificació per part del responsable legal dels animals de companyia la identificació dels quals siga de caràcter obligatori.

x) L'oposició, obstrucció o resistència a col·laborar amb l'actuació inspectora o de control de les administracions públiques o forces i cos

y) Incomplir les obligacions del veterinari autoritzat quant a la forma, mètodes i condicions dels tractaments, vacunacions o identificacions obligatòries.

z) Realitzar qualsevol de les activitats regulades en aquesta llei sense tenir l'autorització administrativa o la inscripció registral exigible segons les normes de protecció animal aplicables.

b) No estar inscrito en el Registro de Núcleos Zoológicos cuando el establecimiento o las instalaciones tengan la obligación según lo establecido en esta ley y la normativa de desarrollo.

c) La tenencia de animales enfermos o heridos sin la asistencia o tratamientos veterinarios oportunos.

d) El maltrato de los animales siempre que no les cause daños o lesiones invalidantes o irreversibles.

e) El abandono de los animales de compañía.

f) Mantener animales de compañía atados permanentemente.

g) Mantenerlos en instalaciones indebidas desde el punto de vista higiénico-sanitario o inadecuadas para la práctica de los cuidados y la atención necesaria según sus necesidades físicas y etológicas, según raza y especie cuando esto afecte gravemente a su salud.

h) No proporcionarles la alimentación y agua necesaria para su desarrollo normal cuando esto afecte gravemente a su salud.

i) La puesta en libertad en el medio natural de individuos de cualquier especie exótica invasora que se mantenga como animal de compañía, excepto las excepciones previstas en la ley.

j) El adiestramiento de animales para su comportamiento violento o agresivo o su preparación para peleas.

k) La celebración de ferias, exposiciones, concursos o exhibiciones con animales en suelos de dominio público municipal sin la autorización previa del ayuntamiento en cuyo término municipal se desarrolle esta actividad.

l) Utilizar animales en espectáculos, peleas y otras actividades que impliquen crueldad o maltrato.

m) Llevar animales atados a vehículos de motor en marcha, excepto vehículos agrícolas, o a cualquier otro medio de transporte que exceda de sus capacidades fisiológicas de desplazamiento y que perjudique su salud.

n) La utilización de collares de estrangulamiento, con pinchos o eléctricos que resulten dañinos a nivel físico o etológico para los animales de compañía (según 7.*q*).

o) La tenencia de animales de la fauna salvaje como animales de compañía.

p) La venta de animales de compañía por parte de particulares a establecimientos de venta o a otros particulares sin los requisitos establecidos en esta ley.

q) No atender los requerimientos de las autoridades competentes en cuanto a la esterilización de los animales, en los casos establecidos como obligatorios en esta ley.

r) Dejar animales en vehículos estacionados o lugares con exposición solar sin protección o sin la ventilación y temperatura adecuada, de forma que afecte gravemente a su salud.

s) La tenencia de animales de compañía sin las licencias y los permisos correspondientes en aquellos casos que sea requerida normativamente.

t) No proporcionar a los animales los tratamientos preventivos que sean declarados obligatorios, así como cualquier otro tipo de tratamiento veterinario preventivo, paliativo o curativo que sea esencial para mantener su buen estado de salud.

u) El incumplimiento, por parte de los establecimientos para el alojamiento y atención temporal de animales, cría o venta, de cualquiera de los requisitos y condiciones establecidas por esta ley excepto lo que se considere como muy grave.

v) El incumplimiento, por parte de los centros de acogida, de cualquiera de los requisitos y condiciones establecidos por esta ley excepto lo que se considere como muy grave.

w) El incumplimiento del requerimiento de obligación de identificación por parte del responsable legal de aquellos animales de compañía cuya identificación sea de carácter obligatorio.

x) La oposición, obstrucción o resistencia a colaborar con la actuación inspectora o de control de las administraciones públicas o fuerzas y cuerpo

y) Incumplir las obligaciones del veterinario autorizado en cuanto a la forma, métodos y condiciones de los tratamientos, vacunaciones o identificaciones obligatorias.

z) Realizar cualquiera de las actividades reguladas en esta ley sin tener la autorización administrativa o la inscripción registral exigible según las normas de protección animal aplicables.

aa) Subministrar documentació o informació falsa als inspectors, a l'administració pública o a les forces i cossos de seguretat o policia local.

bb) Accedir i conduir animals a espais i vies públics sense el control adequat conforme a la normativa i que ocasione danys i lesions a les persones.

cc) No comunicar, per part dels obligats a formular aquesta declaració, a les administracions competents el cas de sospita o diagnòstic d'una malaltia transmissible la declaració de la qual resulte obligatòria.

dd) No realitzar ni atendre els requeriments sanitaris que siguen adoptats per les autoritats competents.

ee) Incomplir els terminis de retenció dels animals establits en aquesta llei per als centres d'acollida.

ff) Vendre animals a través de mitjans de comunicació, revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió, incloses les xarxes socials amb finalitats comercials, quan no s'incloga necessàriament en l'anunci el número de registre del criador o el centre de venda en el Registre de Nuclis Zoològics, així com el número d'identificació de l'animal, si escau.

gg) La donació d'animals de companyia com a premi, reclam publicitari, recompensa o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.

hh) Atraccions firals amb animals lligats del tipus carrusels firals i altres similars.

ii) La venda o donació a menors de divuit anys sense l'autorització dels qui tinguen la seua pàtria potestat o custòdia.

jj) La venda ambulant d'animals, excepte en concentracions autoritzades per a això.

kk) La incitació a l'odi i al maltractament dels animals de companyia.

4. Són infraccions molt greus:

a) El sacrifici o eutanàsia d'animals de companyia en els supòsits no inclosos en aquesta llei.

b) Induir la mort a un animal mitjançant mètodes i/o medicaments no eutanàsics incomplint les prescripcions de l'article 15 d'aquesta llei.

c) Les mutilacions d'animals excepte en els supòsits establits en la llei.

d) La pràctica de mutilacions prohibides realitzades per personal veterinari.

e) El maltractament i agressions als animals quan això els ocasione la mort o danys irreversibles o lesions invalidants.

f) L'abandó dels animals quan això els ocasione la mort o danys irreversibles o lesions invalidants.

g) La manipulació o l'ús fraudulent de la identificació obligatòria, en qualsevol dels seus elements.

h) L'explotació de la cria d'animals que implique un abús dels límits fisiològics de la seua espècie o raça o pose en perill la seua salut i integritat.

i) La utilització d'animals per a la filmació d'escenes que comporten crueltat, maltractament o sofriment d'animals, quan el mal no siga simulat.

j) Sacrifici d'animals com a espectacle públic.

k) Atraccions firals amb animals lligats del tipus carrusels firals i altres similars quan els produïsquen danys constatables.

l) Els espectacles circenses amb animals.

m) L'esterilització, la pràctica de mutilacions i de sacrifici d'animals que no siga realitzada per personal veterinari col·legiat.

n) La cria i comercialització professional d'animals sense les llicències i els permisos corresponents.

o) Subministrar als animals drogues, medicaments o aliments que puguen ocasionar-los sofriment, trastorns greus que alteren el seu desenvolupament físic natural o la mort, excepte prescripció veterinària en cas de necessitat.

p) La utilització d'animals de companyia en espectacles, baralles, festes populars i altres activitats que puguen ocasionar-los la mort o danys irreversibles.

q) Incitar els animals a escometre contra persones o altres animals, excepte els animals de l'espècie canina amb funcions específiques.

r) L'assistència sanitària als animals per part de persones no facultades a aquest efecte per la legislació vigent.

aa) Suministrar documentación o información falsa a los inspectores, a la administración pública o a las fuerzas y cuerpos de seguridad o policía local.

bb) Acceder y conducir animales a espacios y vías públicos sin el control adecuado conforme a la normativa y que ocasione daños y lesiones a las personas.

cc) No comunicar, por parte de los obligados a formular esta declaración, a las administraciones competentes el caso de sospecha o diagnóstico de una enfermedad transmisible cuya declaración resulte obligatoria.

dd) No realizar ni atender los requerimientos sanitarios que sean adoptados por las autoridades competentes.

ee) Incumplir los plazos de retención de los animales establecidos en esta ley para los centros de acogida.

ff) Vender animales a través de medios de comunicación, revistas de reclamo, publicaciones asimilables y otros sistemas de difusión, incluidas las redes sociales con fines comerciales, cuando no se incluya necesariamente en el anuncio el número de registro del criadero o centro de venta en el Registro de Núcleos Zoológicos, así como el número de identificación del animal, si procede.

gg) La donación de animales de compañía como premio, reclamo publicitario, recompensa o regalo de compensación por otras adquisiciones de naturaleza distinta a la transacción onerosa de animales.

hh) Atracciones feriales con animales atados del tipo carruseles feriales y otros similares.

ii) La venta o donación a menores de dieciocho años sin la autorización de quienes tengan su patria potestad o custodia.

jj) La venta ambulante de animales, excepto en concentraciones autorizadas para ello.

kk) La incitación al odio y al maltrato de los animales de compañía.

4. Son infracciones muy graves:

a) El sacrificio o eutanasia de animales de compañía en los supuestos no incluidos en esta ley.

b) Inducir la muerte a un animal mediante métodos y/o medicamentos no eutanásicos incumpliendo las prescripciones del artículo 15 de esta ley.

c) Las mutilaciones de animales excepto en los supuestos establecidos en la ley.

d) La práctica de mutilaciones prohibidas realizadas por personal veterinario.

e) El maltrato y agresiones a los animales cuando esto les ocasione la muerte o daños irreversibles o lesiones invalidantes.

f) El abandono de los animales cuando esto les ocasione la muerte o daños irreversibles o lesiones invalidantes.

g) La manipulación o el uso fraudulento de la identificación obligatoria, en cualquiera de sus elementos.

h) La explotación de la cría de animales que implique un abuso de los límites fisiológicos de su especie o raza o ponga en peligro su salud e integridad.

i) La utilización de animales para la filmación de escenas que comporten crueldad, maltrato o sufrimiento de animales, cuando el daño no sea simulado.

j) Sacrificio de animales como espectáculo público.

k) Atracciones feriales con animales atados del tipo carruseles feriales y otros similares cuando les produzcan daños constatables.

l) Los espectáculos circenses con animales.

m) La esterilización, la práctica de mutilaciones y de sacrificio de animales que no sea realizada por personal veterinario colegiado.

n) La cría y comercialización profesional de animales sin las licencias y los permisos correspondientes.

o) Suministrar a los animales drogas, medicamentos o alimentos que puedan ocasionarles sufrimiento, trastornos graves que alteren su desarrollo físico natural o la muerte, excepto prescripción veterinaria en caso de necesidad.

p) La utilización de animales de compañía en espectáculos, peleas, fiestas populares y otras actividades que puedan ocasionarles la muerte o daños irreversibles.

q) Incitar a los animales a acometer contra personas u otros animales, excepto los animales de la especie canina con funciones específicas.

r) La asistencia sanitaria a los animales por parte de personas no facultadas a tal efecto por la legislación vigente.

s) La contravenció de les mesures provisionals adoptades per a posar fi a la situació de risc per a l'animal.

t) La contravenció de les sancions accessòries.

u) L'oposició, obstrucció o falta de col·laboració amb l'actuació inspectora o de control de les administracions públiques o forces i cossos de seguretat, quan impedisca o dificulte greument la seua realització.

v) L'expedició de documentació sanitària obligatòria pel veterinari col·legiat o la inscripció en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana amb falsejament de la realitat o de les dades.

w) La venda d'animals amb malalties infectocontagioses conegudes per la part venedora.

x) La certificació de realització de vacunacions o tractaments obligatoris quan aquests no s'hagen efectuat o quan els hagen realitzats professionals veterinaris no autoritzats.

y) La tinença, cria, utilització i/o venda d'animals salvatges o silvestres com a animals de companyia, així com aquells la comercialització dels quals estiga prohibida per la normativa vigent i, en tot cas, els que no han sigut criats i no han nascut en captivitat.

z) La utilització d'animals en espectacles, baralles i altres activitats que impliquen crueltat o maltractament.

aa) Deixar animals en vehicles estacionats o llocs amb exposició solar sense protecció o sense la ventilació i la temperatura adequades, de manera que provoque la mort de l'animal.

bb) Incomplir les obligacions exigides als responsables legals o responsables temporals per les normes de protecció animal, quan produïsca lesions permanents, deformacions o defectes greus d'ells.

5. No es consideren sancionables aquells casos justificats de mort o lesions a animals provocats en defensa de la integritat física de persones o animals o en cas d'accidents sense dol no imputables a negligència.

CAPÍTOL 2
Sancions

Article 43. Sancions

1. Les infraccions tipificades en aquesta llei donen lloc a la imposició de les sancions corresponents, una vegada efectuada la instrucció del procediment corresponent, sense perjudici de les mesures provisionals i, si escau, les mesures de caràcter no sancionador que puguen adoptar-se, tot això d'acord amb els termes establits en aquest capítol.

2. Per cometre infraccions en matèria de protecció dels animals, poden imposar-se les sancions pecuniàries següents, com a lleus, greus i molt greus en els graus mínim, mitjà i màxim en funció dels criteris de graduació de la sanció:

a) Les infraccions lleus se sancionen amb una multa de 100 a 3.000 euros. En grau mínim, de 100 a 500 euros, o advertiment. L'advertiment només s'imposa si no hi ha mediat dol i els últims tres anys el responsable no ha sigut sancionat en via administrativa per la comissió de qualsevol altra infracció de les descrites en aquesta llei. En el grau mitjà, de 501 a 1.500 euros. En el grau màxim, de 1.501 a 3.000 euros.

b) Les infraccions greus se sancionen amb una multa de 3.001 a 9.000 euros. En grau mínim, de 3.001 a 4.500 euros. En grau mitjà, de 4.501 a 6.000 euros. En grau màxim, de 6.001 a 9.000 euros.

c) Les infraccions molt greus, de 9.001 a 45.000 euros. En grau mínim, de 9.001 a 16.000 euros. En grau mitjà, de 16.001 a 30.000 euros. En grau màxim, de 30.001 a 45.000 euros.

3. Quan un fet únic siga constitutiu de dos o més infraccions, s'ha de sancionar només per la més greu.

4. Els ingressos provinents de les sancions s'han de destinar a actuacions que tinguen per objecte la protecció dels animals.

Article 44. Sancions accessòries

La comissió d'infraccions greus i molt greus pot portar aparellada la imposició de les sancions accessòries següents:

a) Decomís o confiscació dels animals en el cas de la comissió d'infraccions lleus, greus i molt greus. L'òrgan sancionador ha de determinar el destí definitiu de l'animal, amb subjecció als principis de benestar i protecció animal. En el cas concret de no disposar de centres de destí

s) La contravención de las medidas provisionales adoptadas para poner fin a la situación de riesgo para el animal.

t) La contravención de las sanciones accesorias.

u) La oposición, obstrucción o falta de colaboración con la actuación inspectora o de control de las administraciones públicas o fuerzas y cuerpos de seguridad, cuando impida o dificulte gravemente su realización.

v) La expedición de documentación sanitaria obligatoria por el veterinario colegiado o la inscripción en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana con falseamiento de la realidad o de los datos.

w) La venta de animales con enfermedades infectocontagiosas conocidas por la parte vendedora.

x) La certificación de realización de vacunaciones o tratamientos obligatorios cuando estos no se hayan efectuado o cuando los hayan realizado profesionales veterinarios no autorizados.

y) La tenencia, cría, utilización y/o venta de animales salvajes o silvestres como animales de compañía, así como aquellos cuya comercialización esté prohibida por la normativa vigente y, en todo caso, los que no han sido criados y no han nacido en cautividad.

z) La utilización de animales en espectáculos, peleas y otras actividades que impliquen crueldad o maltrato.

aa) Dejar animales en vehículos estacionados o lugares con exposición solar sin protección o sin la ventilación y temperatura adecuada, de forma que provoque la muerte del animal.

bb) Incumplir las obligaciones exigidas a los responsables legales o responsables temporales por las normas de protección animal, cuando produzca lesiones permanentes, deformaciones o defectos graves de ellos.

5. No se consideran sancionables aquellos casos justificados de muerte o lesiones a animales provocados en defensa de la integridad física de personas o animales o en caso de accidentes sin dolo no imputables a negligencia.

CAPÍTULO 2
Sanciones

Artículo 43. Sanciones

1. Las infracciones tipificadas en esta ley dan lugar a la imposición de las sanciones correspondientes, una vez efectuada la instrucción del procedimiento correspondiente, sin perjuicio de las medidas provisionales y, en su caso, las medidas de carácter no sancionador que puedan adoptarse, todo ello dados los términos establecidos en este capítulo.

2. Por cometer infracciones en materia de protección de los animales, podrán imponerse las sanciones pecuniarias siguientes, como leves, graves y muy graves en sus grados mínimo, medio y máximo en función de los criterios de graduación de la sanción:

a) Las infracciones leves se sancionan con una multa de 100 a 3.000 euros. En grado mínimo, de 100 a 500 euros, o advertencia. La advertencia solo se impone si no ha mediado dolo y en los últimos tres años el responsable no ha sido sancionado en vía administrativa por la comisión de cualquier otra infracción de las descritas en esta ley. En el grado medio, de 501 a 1.500 euros. En el grado máximo, de 1.501 a 3.000 euros.

b) Las infracciones graves se sancionarán con una multa de 3.001 a 9.000 euros. En grado mínimo, de 3.001 a 4.500 euros. En grado medio, de 4.501 a 6.000 euros. En grado máximo, de 6.001 a 9.000 euros.

c) Las infracciones muy graves, de 9.001 a 45.000 euros. En grado mínimo, de 9.001 a 16.000 euros. En grado medio, de 16.001 a 30.000 euros. En grado máximo, de 30.001 a 45.000 euros.

3. Cuando un hecho único sea constitutivo de dos o más infracciones, se sancionará solo por la más grave.

4. Los ingresos provenientes de las sanciones se tendrán que destinar a actuaciones que tengan por objeto la protección de los animales.

Artículo 44. Sanciones accesorias

La comisión de infracciones graves y muy graves puede llevar aparejada la imposición de las sanciones accesorias siguientes:

a) Decomiso o confiscación de los animales en el caso de la comisión de infracciones leves, graves y muy graves. El órgano sancionador determinará el destino definitivo del animal, con sujeción a los principios de bienestar y protección animal. En el caso concreto de no dis-

per a l'espècie animal, s'han d'adoptar les mesures de control que dispose l'autoritat competent, garantint el destí ètic de l'animal.

b) La inhabilitació o prohibició temporal de l'exercici d'alguna de les activitats regulades per aquesta llei per un període d'un a cinc anys per a les infraccions greus i de cinc a deu anys, o la prohibició definitiva, per a les infraccions molt greus.

c) El tancament dels establiments regulats en aquesta llei. Aquest tancament ha de tenir un període de duració d'un a cinc anys per a les infraccions greus i de cinc a deu anys, o el tancament definitiu, per a les infraccions molt greus.

d) La prohibició per a l'adquisició, tinença i convivència d'animals de companyia per un període d'un a cinc anys per a les infraccions greus i de cinc fins a deu anys per a les molt greus.

e) La pèrdua de la condició de persona veterinària autoritzada per als tractaments, vacunacions o identificacions obligatoris d'animals de companyia per un període entre un i cinc anys per a les infraccions greus i de cinc fins a deu anys per a les molt greus.

f) La pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions o ajudes en matèria de protecció animal per un període entre un i cinc anys per a les infraccions greus i de cinc a deu anys, o la prohibició definitiva, per a les infraccions molt greus.

g) La retirada del reconeixement d'entitat col·laboradora per un període d'un a cinc anys per a les infraccions greus i de cinc fins a deu anys, o de manera definitiva, per a les molt greus.

h) La baixa en els registres previstos en l'articulat d'aquesta llei.

i) La revocació o retirada de les llicències, acreditacions o autoritzacions atorgades a l'empara d'aquesta llei, per un període d'un a cinc anys per a les infraccions greus i de cinc a deu anys, o de manera definitiva, per a les infraccions molt greus.

Article 45. Graduació de les sancions

1. Les sancions pecuniàries es graduen en funció dels criteris següents: els coneixements, el nivell educatiu i altres circumstàncies del responsable; la grandària i la ubicació geogràfica de l'explotació; el grau de culpa; l'ànim lucratiu il·lícit; el benefici obtingut o que s'espera obtenir; el nombre d'animals afectats; el mal causat als animals; la reiteració o reincidència en la comissió d'infraccions, així com la negligència o intencionalitat de l'infractor; l'incompliment d'advertiments previs; la transcendència social o sanitària; el perjudici causat per la infracció comesa, i l'alarma social que es puga produir.

2. Iniciat un procediment sancionador, si l'infractor reconeix la seua responsabilitat, es pot resoldre el procediment amb la imposició de la sanció que siga oportuna quan la sanció tinga únicament caràcter pecuniari o bé calga imposar una sanció pecuniària i una altra de caràcter no pecuniari, però s'haja justificat la improcedència de la segona. D'altra banda, el pagament voluntari del presumpte responsable, en qualsevol moment anterior a la resolució, implica la terminació del procediment, excepte pel que fa a la reposició de la situació alterada o a la determinació de la indemnització pels danys i perjudicis causats per la comissió de la infracció. En els dos casos, quan la sanció tinga únicament caràcter pecuniari, l'òrgan competent per a resoldre el procediment ha d'aplicar reduccions, com a mínim, del 20 % i, com a màxim, del 40 % sobre l'import de la sanció proposada, de manera que aquests dos són acumulables entre si. Les reduccions esmentades han d'estar determinades en la notificació d'iniciació del procediment i la seua efectivitat està condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs en via administrativa contra la sanció.

3. Hi ha reincidència si es produeix la comissió de més d'una infracció de la mateixa naturalesa en el termini d'un any comptat des del dia en què conste en les actuacions que va cometre la primera infracció o, si és continuada, des del dia que va deixar de cometre-la, i així es declara en la nova resolució sancionadora, sempre que la primera resolució sancionadora siga ferma en via administrativa. Es pot incrementar la quantia fins a un 50 % si l'infractor és reincident. Si la reincidència concorre en la comissió d'infraccions lleus, no és oportuna la sanció d'advertiment.

poner de centros de destino para la especie animal, se adoptarán las medidas de control que disponga la autoridad competente, garantizando el destino ético del animal.

b) La inhabilitación o prohibición temporal del ejercicio de alguna de las actividades reguladas por esta ley por un periodo de uno a cinco años para las infracciones graves y de cinco a diez años, o la prohibición definitiva, para las infracciones muy graves.

c) El cierre de los establecimientos regulados en esta ley. Este cierre tendrá un periodo de duración de uno a cinco años para las infracciones graves y de cinco a diez años, o el cierre definitivo, para las infracciones muy graves.

d) La prohibición para la adquisición, tenencia y convivencia de animales de compañía por un periodo de uno a cinco años para las infracciones graves y de cinco hasta diez años para las muy graves.

e) La pérdida de la condición de persona veterinaria autorizada para los tratamientos, vacunaciones o identificaciones obligatorios de animales de compañía por un periodo entre uno y cinco años para las infracciones graves y de cinco hasta diez años para las muy graves.

f) La pérdida de la posibilidad de obtener subvenciones o ayudas en materia de protección animal por un periodo entre uno y cinco años para las infracciones graves y de cinco a diez años, o la prohibición definitiva, para las infracciones muy graves.

g) La retirada del reconocimiento de entidad colaboradora por un periodo de uno a cinco años para las infracciones graves y de cinco hasta diez años, o de manera definitiva, para las muy graves.

h) La baja en los registros previstos en el articulado de esta ley.

i) La revocación o retirada de las licencias, acreditaciones o autorizaciones otorgadas al amparo de esta ley, por un periodo de uno a cinco años para las infracciones graves y de cinco a diez años, o de manera definitiva, para las infracciones muy graves.

Artículo 45. Graduación de las sanciones

1. Las sanciones pecuniarias se gradúan en función de los criterios siguientes: los conocimientos, el nivel educativo y otras circunstancias del responsable; el tamaño y la ubicación geográfica de la explotación; el grado de culpa; el ánimo lucrativo ilícito; el beneficio obtenido o que se esperase obtener; el número de animales afectados; el daño causado a los animales; la reiteración o reincidencia en la comisión de infracciones, así como la negligencia o intencionalidad del infractor; el incumplimiento de advertencias previas; la trascendencia social o sanitaria; el perjuicio causado por la infracción cometida, y la alarma social que se pueda producir.

2. Iniciado un procedimiento sancionador, si el infractor reconoce su responsabilidad, se puede resolver el procedimiento con la imposición de la sanción que sea oportuna cuando la sanción tenga únicamente carácter pecuniario o bien haya que imponer una sanción pecuniaria y otra de carácter no pecuniario, pero se haya justificado la improcedencia de la segunda. Por otro lado, el pago voluntario del presunto responsable, en cualquier momento anterior a la resolución, implica la terminación del procedimiento, excepto en cuanto a la reposición de la situación alterada o a la determinación de la indemnización por los daños y perjuicios causados por la comisión de la infracción. En los dos casos, cuando la sanción tenga únicamente carácter pecuniario, el órgano competente para resolver el procedimiento aplicará reducciones, como mínimo, del 20 % y, como máximo, del 40 % sobre el importe de la sanción propuesta, de forma que estos dos serán acumulables entre sí. Las reducciones mencionadas tendrán que estar determinadas en la notificación de iniciación del procedimiento y su efectividad está condicionada a la dejación o la renuncia de cualquier acción o recurso en vía administrativa contra la sanción.

3. Hay reincidencia si se produce la comisión de más de una infracción de la misma naturaleza en el plazo de un año contado desde el día en que conste en las actuaciones que cometió la primera infracción o, si es continuada, desde el día que dejó de cometerla, y así se declara en la nueva resolución sancionadora, siempre que la primera resolución sancionadora sea firme en vía administrativa. Se puede incrementar la cuantía hasta un 50 % si el infractor es reincidente. Si la reincidencia concurre en la comisión de infracciones leves, no será oportuna la sanción de advertencia.

Article 46. Mesures provisionals

1. En els casos de risc greu per a la vida de l'animal i/o en els casos d'urgència, l'autoritat competent ha d'adoptar les mesures provisionals que resulten necessàries i proporcionades per a posar fi a la situació de risc per a l'animal, abans de la iniciació del procediment sancionador.

2. A aquest efecte, són considerades situacions d'urgència, que legitimen el decomís immediat de l'animal o dels animals, l'existència de maltractament actiu o passiu, les lesions d'agressió física o desnutrició o el fet que els animals es troben en instal·lacions amb deficiències molt greus, hagen sigut objecte d'abandó o estiga prohibida la seua tinença, venda o comercialització com a animals de companyia per aquesta llei.

3. Les mesures provisionals adoptades abans de l'inici del procediment administratiu han de ser confirmades, modificades o suspeses en l'acord d'iniciació del procediment, que ha d'efectuar-se dins dels quinze dies següents a l'adopció, i que pot ser objecte del recurs que siga oportú. En tot cas, aquestes mesures queden sense efecte si no s'inicia el procediment en aquest termini o quan l'acord d'iniciació no continga un pronunciament exprés sobre aquestes.

4. Iniciat el procediment, l'òrgan administratiu competent per a resoldre pot adoptar, d'ofici o a instàncies de part i de forma motivada, les mesures provisionals que considere oportunes per a assegurar l'eficàcia de la resolució que puga recaure, si hi ha elements de judici suficients per a fer-ho, d'acord amb els principis de proporcionalitat, efectivitat i menor onerositat. Entre altres, poden adoptar-se les mesures següents:

a) El decomís d'animals.

b) La no expedició, per part de l'autoritat competent, de documents legalment requerits per al trasllat d'animals.

c) La suspensió o paralització de les activitats, instal·lacions o mitjans de transport i el tancament de locals que no tinguen les autoritzacions o els registres preceptius.

d) La suspensió temporal a persones professionals veterinàries per a l'exercici de les funcions d'identificació, vacunació i expedicions de documentació que siguen obligatòries per aquesta llei.

5. Les despeses ocasionades pel decomís o per una mesura provisional adoptada han de ser reclamats per via administrativa a la persona responsable legal de l'animal. En el cas de la fauna silvestre autòctona, els costos de les mesures poden incloure la rehabilitació de l'animal per a alliberar-lo en el medi natural.

6. Adoptada una mesura provisional encaminada a la protecció i la seguretat de l'animal, s'ha de prioritzar que aquest quede custodiat en règim d'acolliment en una casa d'acolliment i, en defecte d'això, en un centre de protecció animal.

Article 47. Mesures no sancionadores

No té caràcter de sanció la clausura o el tancament d'establiments o instal·lacions que no tinguen les autoritzacions o els registres preceptius previs, o la suspensió del seu funcionament fins que s'esmenen els defectes o es complisquen els requisits exigits per raons de protecció animal, sense perjudici de la imposició de les sancions pecuniàries o altres mesures sancionadores que siguen escaients.

Article 48. Multes coercitives

En els supòsits establits en l'article 103 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en els quals l'interessat no execute les mesures provisionals o incomplisca les sancions no pecuniàries imposades, l'autoritat competent pot requerir de manera reiterada per lapses de temps superiors als tres mesos els afectats perquè, en un termini suficient, vist el contingut de l'actuació requerida, les complisquen, amb l'advertiment previ que, en cas contrari, s'imposarà una multa coercitiva, amb assenyalament de quantia i fins a un màxim de 6.000 euros.

Article 49. Responsabilitat jurídica civil i penal

1. La imposició de qualsevol sanció per les infraccions administratives establides en aquesta llei no exclou les eventuals responsabilitats civils i penals i la indemnització de danys i perjudicis que puga correspondre al sancionat.

Artículo 46. Medidas provisionales

1. En los casos de riesgo grave para la vida del animal y/o en los casos de urgencia, la autoridad competente adoptará las medidas provisionales que resulten necesarias y proporcionadas para poner fin a la situación de riesgo para el animal, antes de la iniciación del procedimiento sancionador.

2. Al efecto, serán consideradas situaciones de urgencia, que legitiman el decomiso inmediato del animal o de los animales, la existencia de maltrato activo o pasivo, las lesiones de agresión física o desnutrición o el hecho de que los animales se encuentren en instalaciones con deficiencias muy graves, hayan sido objeto de abandono o esté prohibida su tenencia, venta o comercialización como animales de compañía por esta ley.

3. Las medidas provisionales adoptadas antes del inicio del procedimiento administrativo tendrán que ser confirmadas, modificadas o suspendidas en el acuerdo de iniciación del procedimiento, que tendrá que efectuarse dentro de los quince días siguientes a la adopción, y que puede ser objeto del recurso que sea oportuno. En todo caso, estas medidas quedarán sin efecto si no se inicia el procedimiento en este plazo o cuando el acuerdo de iniciación no contenga un pronunciamiento expreso sobre estas.

4. Iniciado el procedimiento, el órgano administrativo competente para resolver puede adoptar, de oficio o a instancia de parte y de forma motivada, las medidas provisionales que considere oportunas para asegurar la eficacia de la resolución que pueda recaer, si hay elementos de juicio suficientes para hacerlo, de acuerdo con los principios de proporcionalidad, efectividad y menor onerosidad. Entre otras, pueden adoptarse las siguientes medidas:

a) El decomiso de animales.

b) La no expedición, por parte de la autoridad competente, de documentos legalmente requeridos para el traslado de animales.

c) La suspensión o paralización de las actividades, instalaciones o medios de transporte y el cierre de locales que no tengan las autorizaciones o los registros preceptivos.

d) La suspensión temporal a personas profesionales veterinarias para el ejercicio de las funciones de identificación, vacunación y expediciones de documentación que sean obligatorias por esta ley.

5. Los gastos ocasionados por el decomiso o por una medida provisional adoptada serán reclamados por vía administrativa a la persona responsable legal del animal. En el caso de la fauna silvestre autóctona, los costes de las medidas podrán incluir la rehabilitación del animal para liberarlo en el medio natural.

6. Adoptada una medida provisional encaminada a la protección y seguridad del animal, se priorizará que este quede custodiado en régimen de acogida en una casa de acogida y, en su defecto, en un centro de protección animal.

Artículo 47. Medidas no sancionadoras

No tendrá carácter de sanción la clausura o el cierre de establecimientos o instalaciones que no tengan las autorizaciones o los registros preceptivos previos, o la suspensión de su funcionamiento hasta que se enmienden los defectos o se cumplan los requisitos exigidos por razones de protección animal, sin perjuicio de la imposición de las sanciones pecuniarias u otras medidas sancionadoras que sean oportunas.

Artículo 48. Multas coercitivas

En los supuestos establecidos en el artículo 103 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas, en los que el interesado no ejecute las medidas provisionales o incumpla las sanciones no pecuniarias impuestas, la autoridad competente podrá requerir de manera reiterada por lapsos de tiempos superiores a los tres meses a los afectados para que, en un plazo suficiente, visto el contenido de la actuación requerida, las cumplan, con la advertencia previa de que, en caso contrario, se impondrá una multa coercitiva, con señalamiento de cuantía y hasta un máximo de 6.000 euros.

Artículo 49. Responsabilidad jurídica civil y penal

1. La imposición de cualquier sanción por las infracciones administrativas establecidas en esta ley no excluirá las eventuales responsabilidades civiles y penales y la indemnización de daños y perjuicios que pueda corresponder al sancionado.

2. Les administracions públiques, en el marc de les obligacions atribuïdes en aquesta llei, han d'exercir les accions que corresponguen davant la jurisdicció penal o han de posar en coneixement del Ministeri Fiscal o de l'autoritat judicial aquells fets que puguen ser constitutius dels delictes previstos en els articles 337 i 337 bis del Codi penal.

3. Quan el compliment d'una obligació establida per aquesta llei correspon a diverses persones conjuntament, responen de manera solidària de les infraccions que, si escau, es cometen i de les sancions que s'imposen. No obstant això, quan la sanció siga pecuniària i siga possible, s'ha d'individualitzar en la resolució en funció del grau de participació de cada responsable.

4. Són subjectes responsables per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques i jurídiques, així com, quan una llei els reconega capacitat d'obrar, els grups d'afectats, les unions i entitats sense personalitat jurídica i els patrimonis independents o autònoms que per acció o omissió infringisquen els preceptes continguts en aquesta llei i la normativa de desenvolupament.

5. Quan una infracció revesteix caràcter de delicte, se suspèn la tramitació de l'expedient administratiu sancionador, i es trasllada la denúncia a l'autoritat judicial o al Ministeri Fiscal.

6. Si l'autoritat judicial o el Ministeri Fiscal no estimen l'existència de delicte, es continua l'expedient administratiu sobre la base, en el seu cas, dels fets declarats provats per la jurisdicció competent.

7. No s'han de sancionar els fets que han sigut ja sancionats penalment o administrativament en els casos en què s'aprecie identitat de subjecte, objecte i fonament.

Article 50. Procediment sancionador

El procediment sancionador per la comissió d'infraccions en matèria de protecció i benestar dels animals de companyia es regirà pel que es preveu en aquesta llei i en la normativa bàsica estatal aplicable en matèria de procediment administratiu sancionador.

Article 51. Competència sancionadora

1. La competència per a la incoació i el nomenament d'instructor dels expedients sancionadors l'exerceix l'alcaldia presidència dels ajuntaments i la imposició de les sancions corresponents el ple de la corporació local. En matèria d'expedients sancionadors i adopció de mesures provisionals per infraccions a aquesta llei a conseqüència d'actes d'inspecció dels serveis veterinaris oficials en instal·lacions registrades com a nuclis zoològics d'acord amb els articles 17 i 18 d'aquesta llei, la competència sancionadora per a la incoació i la tramitació d'aquests expedients l'han de dur a terme els serveis territorials de la conselleria competent en sanitat i benestar animal; la imposició de sancions lleus i greus, la direcció general competent en matèria de sanitat i benestar animal, i la imposició de sancions molt greus, la persona titular de la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

2. Els ajuntaments poden sol·licitar a les diputacions en la seua funció d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica en els municipis, que designen una persona funcionària que preste serveis en la diputació provincial com a instructor d'aquests expedients sancionadors i que no ha de ser dirigit per l'òrgan municipal competent.

Article 52. Prescripció d'infraccions i sancions

1. Prescripció d'infraccions

a) Les infraccions molt greus prescriuen als quatre anys; les greus, als dos anys, i les lleus, a l'any.

b) El termini de prescripció de les infraccions comença a comptar-se des del dia en què la infracció s'ha comés. En el cas d'infraccions continuades o permanents, el termini comença a córrer des que va finalitzar la conducta infractora.

c) La prescripció s'interromp amb la iniciació, amb coneixement de l'interessat, d'un procediment administratiu de naturalesa sancionadora, i el termini de prescripció es reinicia si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

2. Prescripció de sancions

a) Les sancions imposades a l'empara d'aquesta llei per infraccions molt greus prescriuen als quatre anys; per les greus, als dos anys,

2. Las administraciones públicas, en el marco de las obligaciones atribuidas en la presente ley, ejercerán las acciones que correspondan ante la jurisdicción penal o pondrán en conocimiento del Ministerio Fiscal o de la autoridad judicial aquellos hechos que puedan ser constitutivos de los delitos previstos en los artículos 337 y 337 bis del Código penal.

3. Cuando el cumplimiento de una obligación establecida por esta ley corresponda a varias personas conjuntamente, responderán de manera solidaria de las infracciones que, si procede, se cometan y de las sanciones que se impongan. Sin embargo, cuando la sanción sea pecuniaria y sea posible, se individualizará en la resolución en función del grado de participación de cada responsable.

4. Son sujetos responsables por hechos constitutivos de infracción administrativa las personas físicas y jurídicas, así como, cuando una ley les reconozca capacidad de obrar, los grupos de afectados, las uniones y entidades sin personalidad jurídica y los patrimonios independientes o autónomos que por acción u omisión infrinjan los preceptos contenidos en esta ley y su normativa de desarrollo.

5. Cuando una infracción revistiese carácter de delito, se suspenderá la tramitación del expediente administrativo sancionador, dando traslado de la denuncia a la autoridad judicial o al Ministerio Fiscal.

6. Si la autoridad judicial o el Ministerio Fiscal no estimasen la existencia de delito, se continuará el expediente administrativo con base, en su caso, a los hechos declarados probados por la jurisdicción competente.

7. No se sancionarán los hechos que hayan sido ya sancionados penal o administrativamente en los casos en que se aprecie identidad de sujeto, objeto y fundamento.

Artículo 50. Procedimiento sancionador

El procedimiento sancionador por la comisión de infracciones en materia de protección y bienestar de los animales de compañía se regirá por lo previsto en esta ley y en la normativa básica estatal aplicable en materia de procedimiento administrativo sancionador.

Artículo 51. Competencia sancionadora

1. La competencia para la incoación y nombramiento de instructor de los expedientes sancionadores la ejercerá la alcaldía presidencia de los ayuntamientos y la imposición de las sanciones correspondientes el pleno de la corporación local. En materia de expedientes sancionadores y adopción de medidas provisionales por infracciones a esta ley a consecuencia de actas de inspección de los servicios veterinarios oficiales en instalaciones registradas como núcleos zoológicos de acuerdo con los artículos 17 y 18 de esta ley, la competencia sancionadora para la incoación y la tramitación de estos expedientes la llevarán a cabo los servicios territoriales de la conselleria competente en sanidad y bienestar animal; la imposición de sanciones leves y graves, la dirección general competente en materia de sanidad y bienestar animal, y la imposición de sanciones muy graves, la persona titular de la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal.

2. Los ayuntamientos podrán solicitar a las diputaciones en su función de asistencia y cooperación jurídica, económica y técnica en los municipios, que designen una persona funcionaria que preste servicios en la diputación provincial como instructor de estos expedientes sancionadores y que no será dirigido por el órgano municipal competente.

Artículo 52. Prescripción de infracciones y sanciones

1. Prescripción de infracciones

a) Las infracciones muy graves prescribirán a los cuatro años; las graves, a los dos años, y las leves, al año.

b) El plazo de prescripción de las infracciones empezará a contarse desde el día en el que la infracción se haya cometido. En el caso de infracciones continuadas o permanentes, el plazo empezará a correr desde que finalizó la conducta infractora.

c) La prescripción se interrumpirá con la iniciación, con conocimiento del interesado, de un procedimiento administrativo de naturaleza sancionadora, y el plazo de prescripción se reiniciará si el expediente sancionador está paralizado durante más de un mes por causa no imputable al presunto responsable.

2. Prescripción de sanciones

a) Las sanciones impuestas al amparo de esta ley por infracciones muy graves prescribirán a los cuatro años; por las graves, a los dos años,

i per les lleus, a l'any, sense perjudici del dret de la hisenda pública valenciana al cobrament de les multes, que prescriu en la forma i els terminis establits en les disposicions generals en matèria de recaptació administrativa.

b) El termini de prescripció de les sancions comença a comptar-se des de l'endemà del dia en què siga executable la resolució per la qual s'imposa la sanció o haja transcorregut el termini per a recórrer-la.

c) Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, amb la qual cosa torna a transcórrer el termini si aquest està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

d) En cas de desestimació presumpta del recurs d'alçada interposat contra la resolució per la qual s'imposa la sanció, el termini de prescripció de la sanció comença a comptar-se des de l'endemà del dia en què finalitze el termini establit legalment per a la resolució d'aquest recurs.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Publicitat de la llei

L'administració local i autonòmica hauran de programar campanyes divulgadores sobre el contingut d'aquesta llei entre els escolars i la ciutadania en general, així com prendre mesures que contribuïsquen a fomentar el respecte als animals i a difondre'l i promoure'l en la societat en col·laboració amb les entitats de protecció i defensa dels animals.

Segona. Límit màxim d'animals de companyia per domicili

La tinença d'animals en domicilis o habitatges estarà condicionada a les característiques de l'habitatge, la biomassa dels animals allotjats, la salvaguarda de les seues necessitats etològiques i higienicosanitàries. En cas de deficiències i sempre que no hi haja una situació de maltractament, es concedirà un termini raonable perquè s'esmenen i, en cas d'impossibilitat, es garantirà la destinació ètica dels animals afectats que, com a primera opció, haurà de ser una casa d'acolliment. Sense perjudici que les ordenances municipals puguen fixar el nombre màxim d'animals per habitatge, domicili o immoble en virtut d'informes tècnics raonats, ateses les característiques de l'habitatge i la biomassa dels animals allotjats, i exceptuant les mares lactants a les quals no es podrà separar de les seues cries.

Tercera. Taxa municipal

Els ajuntaments, per a sufragar les despeses derivades del compliment d'aquesta llei, poden gravar mitjançant taxes municipals:

a) La tinença, venda i cria d'animals de companyia.

b) Els costos causats per la recollida, l'acolliment i l'estada de l'animal al centre d'acolliment a les persones responsables legals dels animals de companyia que els retiren del centre d'acolliment.

c) Els tractaments veterinaris, la identificació i l'esterilització a les persones adoptants, si bé la gestió de l'adopció serà gratuïta.

Quarta. Incidència pressupostària i destí d'ingressos

1. Aquesta llei té incidència pressupostària en els pressupostos de la Generalitat, que ha de dotar econòmicament les diputacions i les entitats locals, a fi de complir el principi de suficiència financera en garantia de l'autonomia local des de la perspectiva de l'atribució de noves responsabilitats i funcions que caldria qualificar com a competències pròpies dels municipis, en matèria de protecció i benestar animal.

2. Les administracions local i autonòmica han de destinar els ingressos provinents de les sancions per les infraccions d'aquesta llei i les taxes establides en la disposició addicional tercera a actuacions que tinguen per objecte el foment de la protecció dels animals i les finalitats d'aquesta llei.

3. Els municipis que no disposen de mitjans per a assumir les competències i les corresponents funcions atribuïdes per aquesta llei han de subscriure acords i convenis amb les diputacions provincials corresponents en el marc de la seua funció d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis per a l'exercici de les funcions i les competències que ambdues acorden en els termes establits en el marc de la normativa reguladora de règim local i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. Les mancomunitats de municipis, en els termes establits en els estatuts respectius, poden exercir les funcions

y por las leves, al año, sin perjuicio del derecho de la hacienda pública valenciana al cobro de las multas, que prescribirá en la forma y plazos establecidos en las disposiciones generales en materia de recaudación administrativa.

b) El plazo de prescripción de las sanciones empezará a contarse desde el día siguiente al día en el que sea ejecutable la resolución por la que se impone la sanción o haya transcurrido el plazo para recurrirla.

c) Interrumpirá la prescripción la iniciación, con conocimiento del interesado, del procedimiento de ejecución, con lo que volverá a transcurrir el plazo si este está paralizado durante más de un mes por causa no imputable al infractor.

d) En caso de desestimación presunta del recurso de alzada interpuesto contra la resolución por la que se impone la sanción, el plazo de prescripción de la sanción empezará a contarse desde el día siguiente al día en el que finalice el plazo legalmente establecido para la resolución de este recurso.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera. Publicidad de la ley

La administración local y autonómica programarán campañas divulgadoras sobre el contenido de esta ley entre los escolares y la ciudadanía en general, así como tomarán medidas que contribuyan a fomentar el respecto a los animales y a difundirlo y promoverlo en la sociedad en colaboración con las entidades de protección y defensa de los animales.

Segunda. Límite máximo de animales de compañía por domicilio

La tenencia de animales en domicilios o viviendas estará condicionada a las características de la vivienda, la biomasa de los animales alojados, la salvaguarda de sus necesidades etológicas e higiénico-sanitarias. En caso de deficiencias y siempre que no se dé una situación de maltrato, se concederá un plazo razonable para su subsanación y, en caso de imposibilidad, se garantizará el destino ético de los animales afectados que, como primera opción, deberá ser una casa de acogida. Sin perjuicio de que las ordenanzas municipales puedan fijar el número máximo de animales por vivienda, domicilio o inmueble en virtud de informes técnicos razonados, atendiendo a las características de la vivienda y a la biomasa de los animales alojados, y exceptuando a las madres lactantes a las que no se les podrá separar de sus crías.

Tercera. Tasa municipal

Los ayuntamientos, para sufragar los gastos derivados del cumplimiento de esta ley, podrán gravar mediante tasas municipales:

a) La tenencia, venta y cría de animales de compañía.

b) Los costes causados por la recogida, acogida y estancia del animal en el centro de acogida a las personas responsables legales de los animales de compañía que los retiren del centro de acogida.

c) Los tratamientos veterinarios, la identificación y la esterilización a las personas adoptantes, si bien la gestión de la adopción será gratuita.

Cuarta. Incidencia presupuestaria y destino de ingresos

1. Esta ley tiene incidencia presupuestaria en los presupuestos de la Generalitat, que dotará económicamente a las diputaciones y entidades locales, a fin de cumplir el principio de suficiencia financiera en garantía de la autonomía local desde la perspectiva de la atribución de nuevas responsabilidades y funciones que se calificarán como competencias propias de los municipios, en materia de protección y bienestar animal.

2. Las administraciones local y autonómica destinarán los ingresos provenientes de las sanciones por las infracciones de esta ley y las tasas establecidas en la disposición adicional tercera a actuaciones que tengan por objeto el fomento de la protección de los animales y las finalidades de esta ley.

3. Los municipios que no dispongan de medios para asumir las competencias y las correspondientes funciones atribuidas por esta ley subscribirán acuerdos y convenios con las diputaciones provinciales correspondientes en el marco de su función de asistencia y cooperación jurídica, económica y técnica a los municipios para el ejercicio de las funciones y competencias que ambas acuerden en los términos establecidos en el marco de la normativa reguladora de régimen local y la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de régimen jurídico del sector público. Las mancomunidades de municipios, en los términos establecidos en

i les competències en un model d'economia d'escala amb la finalitat de prestar serveis de competència municipal atribuïdes en aquesta llei i respecte a la Llei 21/2018, de 16 d'octubre, de la Generalitat, de mancomunitats de la Comunitat Valenciana.

Cinquena. Registre de persones inhabilitades

En el termini màxim de dos anys comptadors des que entre en vigor d'aquesta llei, la conselleria competent en matèria de protecció animal ha de posar en funcionament un registre autonòmic de persones inhabilitades per a la tinença d'animals de companyia per sentència judicial o resolució administrativa.

Sisena. Comissions de treball per al desenvolupament reglamentari d'aquesta llei

En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, s'ha de constituir una comissió de treball que per desenvolupar els reglaments necessaris per al compliment d'aquesta llei. Aquesta comissió té caràcter autonòmic i està constituïda per la conselleria competent, que la presideix. En la comissió de treball han d'estar representades totes les entitats i agents competents en les matèries a desenvolupar.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Règim transitori de destí d'animals abandonats

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els ajuntaments, les mancomunitats, les diputacions i la conselleria competent, durant el termini de dos anys establit en la disposició transitòria cinquena, i amb la finalitat d'evitar el sacrifici dels animals:

a) Poden subscriure acords amb les entitats auxiliars de protecció animal col·laboradores dels ajuntaments, les residències d'animals i les cases d'acolliment per a donar un destí ètic als animals custodiats pels municipis en cas de saturació del centre, tot això ateses les necessitats d'adaptació dels ajuntaments a les obligacions d'aquesta llei relatives al sacrifici zero. Les administracions públiques poden concedir, provisionalment, autorització a les entitats de protecció i defensa animal que ho sol·liciten per a la recollida i l'acolliment d'animals.

b) Han d'agilitzar els tràmits de concessió de llicències d'activitat i creació de nuclis zoològics per a la recollida i l'acolliment d'animals perduts, abandonats i errants, que es troben en curs o de nova sol·licitud a les entitats de protecció i defensa animal que tinguen el propòsit de crear aquest tipus de centres.

c) Ajuntaments i mancomunitats han d'agilitzar la creació i la posada en marxa d'instal·lacions pròpies per a la recollida i l'acolliment la capacitat de les quals responga al nombre real d'animals recollits als seus àmbits territorials, i donen cobertura als animals abandonats, sense que se'ls puga sacrificar, excepte en els supòsits previstos en aquesta llei.

Segona. Nuclis zoològics

Els centres i els establiments regulats en el títol III d'aquesta llei disposen d'un termini de sis mesos, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, per a tramitar els permisos oportuns i divuit mesos, des que els hagen obtingut, per a ajustar-se a les prescripcions i als requisits establits en aquesta llei. Així mateix, es mantenen amb caràcter excepcional fins que s'extingisquen els nuclis zoològics constituïts abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei per col·leccions de particulars d'exemplars d'espècies prohibides com a animals de companyia adquirits també amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei, sense possibilitat de comerciar amb aquests o criar-ne, ni d'adquirir o intercanviar nous individus.

Tercera. Responsables legals i temporals

S'estableix el termini de sis mesos, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, perquè les persones responsables legals i temporals d'animals de companyia inicien els tràmits o els procediments administratius necessaris per a adequar les condicions de la seua tinença a les normes d'aquesta llei. Una vegada es dispose de la resolució administrativa que autoritze les obres o les reformes necessàries per a l'adequació esmentada, la persona responsable legal o temporal disposa de divuit mesos per executar-les.

los estatutos respectivos, podrán ejercer las funciones y competencias en un modelo de economía de escala con el fin de prestar servicios de competencia municipal atribuidas en esta ley y respecto a la Ley 21/2018, de 16 de octubre, de la Generalitat, de mancomunidades de la Comunitat Valenciana.

Quinta. Registro de personas inhabilitadas

En el plazo máximo de dos años a contar desde la entrada en vigor de esta ley, la conselleria competente en materia de protección animal pondrá en funcionamiento un registro autonómico de personas inhabilitadas para la tenencia de animales de compañía por sentencia judicial o resolución administrativa.

Sexta. Comisiones de trabajo para el desarrollo reglamentario de esta ley

En el plazo máximo de seis meses desde la entrada en vigor de esta ley, se constituirá una comisión de trabajo que desarrollará los reglamentos necesarios para el cumplimiento de esta ley. Esta comisión tendrá carácter autonómico y estará constituida por la conselleria competente, que la presidirá. En la comisión de trabajo estarán representadas todas las entidades y agentes competentes en las materias a desarrollar.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera. Régimen transitorio de destino de animales abandonados

A partir de la entrada en vigor de esta ley, los ayuntamientos, mancomunidades, diputaciones y la conselleria competente, durante el plazo de dos años establecido en la disposición transitoria quinta, y con el fin de evitar el sacrificio de los animales:

a) Podrán suscribir acuerdos con las entidades auxiliares de protección animal colaboradoras de los ayuntamientos, residencias de animales y casas de acogida para dar un destino ético a los animales custodiados por los municipios en caso de saturación del centro, todo ello atendiendo a las necesidades de adaptación de los ayuntamientos a las obligaciones de esta ley relativas al sacrificio cero. Las administraciones públicas podrán conceder, provisionalmente, autorización a las entidades de protección y defensa animal que lo soliciten para la recogida y acogida de animales.

b) Agilizarán los trámites de concesión de licencias de actividad y creación de núcleos zoológicos para la recogida y acogida de animales perdidos, abandonados y errantes, que se encuentren en curso o de nueva solicitud a las entidades de protección y defensa animal que tengan el propósito de crear este tipo de centros.

c) Ayuntamientos y mancomunidades agilizarán la creación y la puesta en marcha de instalaciones propias para la recogida y acogida cuya capacidad responda al número real de animales recogidos en sus ámbitos territoriales, dando cobertura a los animales abandonados, sin que se los pueda sacrificar, excepto en los supuestos previstos en esta ley.

Segunda. Núcleos zoológicos

Los centros y establecimientos regulados en el título III de esta ley dispondrán de un plazo de seis meses, desde la entrada en vigor de esta ley, para tramitar los permisos oportunos y dieciocho meses, desde que los hayan obtenido, para ajustarse a las prescripciones y requisitos establecidos en esta ley. Así mismo, se mantendrán con carácter excepcional hasta que se extingan los núcleos zoológicos constituidos antes de la entrada en vigor de esta ley por colecciones de particulares de ejemplares de especies prohibidas como animales de compañía adquiridos también con anterioridad a la entrada en vigor de la ley, sin posibilidad de comerciar con estos o criarlos, ni de adquirir o intercambiar nuevos individuos.

Tercera. Responsables legales y temporales

Se establece el plazo de seis meses, desde la entrada en vigor de esta ley, para que las personas responsables legales y temporales de animales de compañía inicien los trámites o procedimientos administrativos necesarios para adecuar las condiciones de su tenencia a las normas de esta ley. Una vez se disponga de la resolución administrativa que autorice las obras o reformas necesarias para dicha adecuación, la persona responsable legal o temporal dispondrá de dieciocho meses para ejecutarlas.

Quarta. Vigència transitòria de determinades disposicions reglamentàries

Fins que no s'aprove el desenvolupament reglamentari d'aquesta llei, continuen vigents les normes de desenvolupament reglamentari de la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia.

Cinquena. Adaptació municipal al que es preveu en aquesta llei

Les entitats locals disposen del termini de dos anys des del moment en el qual entre en vigor per a desenvolupar o adaptar les seues ordenances a les normes d'aquesta llei, com també els pressupostos, les instal·lacions i els serveis necessaris per a complir el que hi ha previst en aquesta llei.

Sisena. Exemplars d'espècies prohibides com a animals de companyia adquirits amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei els exemplars de les espècies animals adquirits abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei i que són prohibides com a animals de companyia en aquesta llei, poden ser mantinguts pels seus responsables legals, si bé han d'informar sobre aquesta titularitat a la conselleria competent en protecció animal en el termini màxim de sis mesos. Els animals han d'estar correctament identificats i la persona responsable legal ha de signar una declaració responsable en relació amb el manteniment dels animals sota les condicions adequades de seguretat, protecció i sanitat animal. Els responsables legals dels animals han d'informar-ne amb caràcter immediat de l'alliberament accidental i no poden comercialitzar, reproduir ni cedir a un altre particular aquests exemplars.

Setena. Condicions dels animals reproductors dels centres de cria i dels establiments de venda

Mentre no estiga desenvolupat reglamentàriament, tots els animals reproductors de les espècies canina i felina han de tenir almenys dotze mesos d'edat abans de ser utilitzats per a la reproducció i, en tot cas, han d'haver arribat a la maduresa reproductiva segons el tipus de raça a la qual pertanyen. Respecte a les femelles reproductores, el període entre parts ha de ser de dotze mesos. El període reproductiu de la femella, excepte contraindicació veterinària, no pot superar l'edat dels vuit anys en l'espècie canina i sis anys en l'espècie felina.

Vuitena. Requisits mínims en la gestió d'adopcions

Mentre no estiga desenvolupat reglamentàriament, les adopcions realitzades han de disposar d'un procés rigorós de qüestionari previ, entrevista a les possibles persones adoptants i valoració sobre la pertinència i idoneïtat d'aquestes i compatibilitat amb l'animal. S'han de formalitzar mitjançant un contracte d'adopció i se n'ha de realitzar un seguiment posterior. Una vegada duta a terme l'adopció i en cas que la persona responsable legal no desitge o no puga continuar convivint amb l'animal, ha de ser notificat al centre d'acolliment que va gestionar l'adopció, el qual ha d'iniciar un nou procés d'adopció.

Novena. Inscripció dels santuaris en el registre de nuclis zoològics d'animals de companyia

Les entitats sense ànim de guany que, a l'entrada en vigor d'aquesta llei gestionen centres d'acolliment i protecció d'animals originàriament considerats de producció i que han deixat de tindre fins productius, s'inscriuran com a santuaris en el registre de nuclis zoològics d'animals de companyia, prèvia declaració responsable.

Desena. Constància en el passaport o document d'identificació dels animals esterilitzats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei i terminis per a l'esterilització.

Els responsables legals dels animals esterilitzats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei han de registrar aquesta circumstància en el passaport o document d'identificació corresponent dins dels sis mesos següents a l'entrada en vigor. Els responsables legals els animals dels quals hagen aconseguit el seu grau de maduresa, segons espècie, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei disposen d'un termini de sis mesos per a esterilitzar-los, excepte els casos exceptuats.

Cuarta. Vigencia transitoria de determinadas disposiciones reglamentarias

Hasta que no se apruebe el desarrollo reglamentario de esta ley, continuarán vigentes las normas de desarrollo reglamentario de la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, sobre protección de los animales de compañía.

Quinta. Adaptación municipal a lo previsto en esta ley

Las entidades locales dispondrán del plazo de dos años desde el momento en el que entre en vigor para desarrollar o adaptar sus ordenanzas a las normas de esta ley, así como los presupuestos, instalaciones y servicios necesarios para cumplir con lo previsto en esta ley.

Sexta. Ejemplares de especies prohibidas como animales de compañía adquiridos con anterioridad a la entrada en vigor de la ley

A partir de la entrada en vigor de esta ley los ejemplares de las especies animales adquiridos antes de la entrada en vigor de esta ley y que son prohibidas como animales de compañía en esta ley, pueden ser mantenidos por sus responsables legales, si bien informarán sobre esta titularidad a la conselleria competente en protección animal en el plazo máximo de seis meses. Los animales estarán correctamente identificados y la persona responsable legal firmará una declaración responsable en relación con el mantenimiento de los animales bajo las condiciones adecuadas de seguridad, protección y sanidad animal. Los responsables legales de los animales informarán con carácter inmediato de la liberación accidental y no podrán comercializar, reproducir ni ceder a otro particular estos ejemplares.

Séptima. Condiciones de los animales reproductores de los centros de cría y de los establecimientos de venta

En tanto en cuanto no esté desarrollado reglamentariamente, todos los animales reproductores de las especies canina y felina deben tener al menos doce meses de edad antes de ser utilizados para la reproducción y, en todo caso, han de haber alcanzado la madurez reproductiva según el tipo de raza a la que pertenezcan. Respecto a las hembras reproductoras, el periodo entre partos ha de ser de doce meses. El periodo reproductivo de la hembra, salvo contraindicación veterinaria, no podrá superar la edad de los ocho años en la especie canina y seis años en la especie felina.

Octava. Requisitos mínimos en la gestión de adopciones

En tanto en cuanto no esté desarrollado reglamentariamente, las adopciones realizadas han de disponer de un proceso riguroso de cuestionario previo, entrevista a las posibles personas adoptantes y valoración sobre la pertinencia e idoneidad de las mismas y compatibilidad con el animal. Han de formalizarse mediante un contrato de adopción y se debe realizar un seguimiento posterior. Una vez llevada a cabo la adopción y en caso de que la persona responsable legal no desee o no pueda continuar conviviendo con el animal, debe ser notificado al centro de acogida que gestionó la adopción, el cual ha de iniciar un nuevo proceso de adopción.

Novena. Inscripción de los santuarios en el registro de núcleos zoológicos de animales de compañía

Las entidades sin ánimo de lucro que, a la entrada en vigor de la presente ley gestionen centros de acogida y protección de animales originariamente considerados de producción y que han dejado de tener fines productivos, se inscribirán como santuarios en el registro de núcleos zoológicos de animales de compañía, previa declaración responsable.

Décima. Constancia en el pasaporte o documento de identificación de los animales esterilizados antes de la entrada en vigor de esta ley y plazos para su esterilización

Los responsables legales de los animales esterilizados con anterioridad a la entrada en vigor de esta ley deben registrar esta circunstancia en el pasaporte o documento de identificación correspondiente dentro de los seis meses siguientes a la entrada en vigor. Los responsables legales cuyos animales hayan alcanzado su grado de madurez, según especie, en el momento de la entrada en vigor de esta ley dispondrán de un plazo de seis meses para esterilizarlos, excepto los casos exceptuados.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única. Derogació normativa

Es deroga la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre la protecció dels animals de companyia. Així mateix, queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposen al que es disposa en aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Desenvolupament reglamentari

Es faculta el Consell per a dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament reglamentari d'aquesta llei.

Segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà de publicar-la en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana.*

Per tant, ordene que tots els ciutadans i totes les ciutadanes, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 13 de març de 2023

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT
Ximo Puig i Ferrer

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única. Derogación normativa

Se deroga la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, sobre la protección de los animales de compañía. Así mismo, quedan derogadas todas las disposiciones de rango igual o inferior que se oponen a lo previsto en esta ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera. Desarrollo reglamentario

Se faculta al Consell para dictar las disposiciones necesarias para el desarrollo reglamentario de esta ley.

Segunda. Entrada en vigor

Esta ley entrará en vigor el día siguiente de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana.*

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos y todas las ciudadanas, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta ley.

València, 13 de marzo de 2023

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT
Ximo Puig i Ferrer